

α.α. 473 / 46

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΓΕΝΙΚΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ 61-66, ΦΥΛΛΑ 943

ΑΠΟ 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΕΩΣ 29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

1930

ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΑ
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ
ΤΑΧΙΝΟ. ΤΡΑΠ. 315
ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

8/14

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΓΕΝΙΚΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ 61-66, ΦΥΛΛΑ 943

ΑΠΟ 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΕΩΣ 29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
1930

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἀριθμ. Πρωτ. 350

ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΙ

Περὶ ληθεις

874

1) Προκήρυξεις συγγραφῆς
~~Ἀριθμητικῆς α' καὶ β'
γυμνασίου~~

2) Προκήρυξεις συγγραφῆς
~~Ἐκλογῶν Ἐπαγγελματιῶν
διὰ τὴν Β' τάξιν γυμνασίου~~

3) *Ἐπιλογή ἐπιτελεστικῆς ἐπιπέδου
ἐπιτελεστικῆς ἐπιπέδου ἐπιτελεστικῆς
ἐπιπέδου Α' τάξης Ἐπιτελεστικῆς Ἐπιτελεστικῆς*

4) *Ἐπιλογή ἐπιτελεστικῆς ἐπιπέδου ἐπιτελεστικῆς
ἐπιπέδου Α' Β' γυμνασίου*

Π Ρ Α Ξ Ι Σ 61

Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας καὶ
τῶν Θρησκευμάτων, σήμερον 8ην Ἰανουαρίου ἡμέραν Τε-
τάρτην καὶ ὥραν 10ην συνήλθεν εἰς Γενικὴν συνεδρί-
αν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον συγκαίμενον ἐκ τῶν
Ι. Εὐμανοῦ προέδρου, Γερ, Καψάλη, Δημ. Τσαμασοῦρου
Δ. Εἰρήρου, Ι. Χαντέλη, Δ. Λάμψα, Ι. Σκουτεροπούλου,
Δ. Σουχλέρη τακτικῶν μελῶν, Δ. Μισορλή Δ. Θούρα αἰ-
ρετῶν, Σ. Κουρέα ἐκτάκτου μέλους, Εὐαγ. Κακούρου δι-
ευθυντοῦ τῆς Παιδείας, καριεταμένου καὶ τοῦ εἰσηγη-
τοῦ τῶν γραφῶν Μ. Ρώτη.

Ἀνανινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προ-
ηγουμένης συνεδρίας.

Ἀκαλοῦσως τὸ Συμβούλιον συνεζήτησε καὶ ἔλαβε τὰς
κάτωθι ἀποφάσεις.

~~Καὶ ἐπεὶ τὸ ἔργοσ~~ τὸ Ἐκπαιδευτικόν Συμβολι-
 λαθὲν ὑπ' ὄψει σχετικῆν εἰσήγησιν τῆς οἰκείας ἐπιτο-
 κῆς του καὶ συζητήσαν ἐπ' αὐτῆς ἀπεφάσισεν, ὅπως
 ποβάλλη εἰς τὸ Ἔον Ἐκ-υργεῖον τὴν ἀκόλουθον προκήρ-
 ξιν περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ ποσοῦ, τοῦ ποιοῦ καὶ
 τῆς οἰκονομίας τῆς Ἑλλης βιβλίου ~~Ἑλλης~~ Πρακτικῆς Ἐ-
 Ἀριθμητικῆς πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν Ἐμιγυμνασί-
 ων καὶ τῶν δύο κατωτέρων τάξεων τῶν Ἐκπαταξίων Γυ-
 μνασίων.

Προκήρυξις
 περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ ποσοῦ, τοῦ ποιοῦ τῆς οἰκο-
 νομίας τῆς Ἑλλης βιβλίου Πρακτικῆς Ἀριθμητικῆς πρὸς
 χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν Ἐμιγυμνασίων καὶ τῶν δύο
 κατωτέρων τάξεων τῶν Ἐκπαταξίων Γυμνασίων.

Ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου, Δεδωμένου, ὅτι τὸ βιβλίον
 τῆς Πρακτικῆς Ἀριθμητικῆς διδεται εἰς τοὺς μαθητάς
 τῶν δύο κατωτέρων γυμνασιακῶν τάξεων ὡς βοήθημα
 πρὸς ἀπομνημόνευσιν καὶ ἐντύπωσιν τῆς ἐν τῇ τάξει τῶ
 διδασκομένης ἀριθμητικῆς Ἑλλης, ἔτι δὲ πρὸς περαιτέ-
 ρω ἄσκησιν τῶν μαθητῶν, εἰς τὴν Ἑλλην ταύτην καὶ πρὸ
 πρακτικῆν αὐτῆς ἐφαρμογὴν ὑπὸ τοῦτων, φανερόν εἶναι
 ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται βιβλίον ἐπιδιώκει τὸν ἴ-
 διον κέρριον σκοπόν, τὸν ὅποιον καὶ ἡ ἐν τῇ τάξει ἀ-
 ριθμητικῇ διδασκαλία, ἥτοι νά γνωρίσῃ μέν εἰς τοὺς
 μαθητάς τελειότερον ἢ ὅσον κατασφωθῇ ἐν τῷ δημο-
 τικῷ σχολείῳ τὴν ἀρίθμησιν καὶ τοὺς διεποντας αὐτὴν
 κανόνας, νά καταστήσῃ δὲ αὐτοὺς ἰκανοὺς, ὅπως ἐφαρμο-

ζουν τούς κανόνες τῆς ἀριθμῆσεως μέ ὄλην τὴν δυνατὴν βεβαιότητα ἐν τῇ πράξει.

Τὸ ποσὸν τῆς ὄλης τοῦ βιβλίου. Τὸ προκειμένον βιβλίον, περιλαμβάνον τὰ διάφορα εἶδη τῶν ἀριθμῶν καὶ τὰς ιδιότητες ἐκάστου, τὰς ἐπ' αὐτῶν πράξεις καὶ ἐπὶ ἐκάστης τούτων τούς κανόνες τούς συνοψίζοντας τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς, ἔτι δὲ προβλήματα ἀσκήσεως εἰς τούς κανόνες τούτους καὶ πρακτικῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν, θά ἀποτελεῖται τὸ πολὺ ἀπὸ 12 τυπογραφικά φύλλα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 5 τοῦλάχιστον θά διατίθενται διὰ τὰ προβλήματα τῆς ἀσκήσεως εἰς τούς ἀριθμητικοὺς κανόνες καὶ τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν.

Ἐξ τῶν εἰδῶν τῶν ἀριθμῶν, τῶν ιδιοτήτων ἐκάστου εἶδους καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν πράξεων δεῖον νὰ περιλαμβάνεται ἐν τῷ προκειμένῳ βιβλίῳ ἀπαραιτήτως ἢ ἀχάλουθος ὄλη.

Ἀκεραῖοι ἀριθμοί.

Ἀρίθμησις. Ἰσότης καὶ ἀνισότης μετὰ τῶν κυριωτέρων ιδιοτήτων, αὐτῶν.

Αἱ τέσσαρες πράξεις ἐπὶ τῶν ἀκεραίων ἀριθμῶν μετὰ τῶν κυριωτέρων ιδιοτήτων αὐτῶν, τῶν δοκιμῶν των καὶ τῶν συντομιῶν των.

Αἱ δυνάμεις καὶ αἱ κυριώτεραι ιδιότητες αὐτῶν.
Ἡ διαίρεσις καὶ οἱ χαρακτῆρες τῆς διαιρετότητος τῶν ἀριθμῶν διὰ 2, 5, 25, 8, 125, 10, 9, 3, 11, 6, 12, καὶ 15.

Οἱ πρῶτοι ἀριθμοί, οἱ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους ἀριθμοί

καὶ ἡ ἀνάλυσις ἀριθμοῦ εἰς γινόμενον πρώτων παραγόντων.

Κλασματικοὶ Ἀριθμοί.

Γενικὰ περὶ τῶν κλασμάτων. Ἰδιότητες τῶν κλασμάτων. Σόγκρισις αὐτῶν πρὸς τὴν ἀκεραίαν μονάδα. Τροπὴ τῶν ἀκεραίων εἰς κλάσματα. Μικτοὶ ἀριθμοὶ καὶ τροπὴ αὐτῶν εἰς κλάσματα. Ἀπλοποιήσεις τῶν κλασμάτων. Τροπὴ ἑτερονόμων κλασμάτων εἰς ὁμόνομα.

Αἱ τέσσαρες πράξεις ἐπὶ τῶν κλασματικῶν ἀριθμῶν καὶ αἱ κυριώτεραι ἰδιότητες αὐτῶν.

Σύνθετα κλάσματα καὶ τροπὴ αὐτῶν εἰς ἀπλᾶ.

Λύσεις προβλημάτων διὰ τῆς ἀναγωγῆς εἰς τὴν μονάδα.

Γενίκευσις τῆς λύσεως τῶν προβλημάτων διὰ τῆς παραστάσεως τῶν ἀριθμῶν διὰ γραμμάτων.

Δεκαδικοὶ Ἀριθμοί.

Δεκαδικαὶ κλασματικαὶ μονάδες, δεκαδικὰ κλάσματα, ἰδιότητες αὐτῶν καὶ γραφὴ αὐτῶν ὡς ἀκεραίων.

Τροπὴ κοινοῦ κλάσματος εἰς δεκαδικόν καὶ ἀντιστρόφως. Περιοδικὰ δεκαδικὰ κλάσματα.

Αἱ τέσσαρες πράξεις ἐπὶ τῶν δεκαδικῶν ἀριθμῶν. Συμμιγεῖς ἀριθμοί.

Ὅρισμός τοῦ συμμιγοῦς. Μονάδες μετρήσεις διαφόρων ποσῶν. Προβλήματα ἀλλαγῆς μονάδων.

Τροπὴ συμμιγοῦς εἰς μονάδας μιᾶς τάξεως του, τροπὴ συγκεκριμένου ἀριθμοῦ εἰς συμμιγῆ.

Αἱ τέσσαρες πράξεις ἐπὶ τῶν συμμιγῶν ἀριθμῶν.

Τετραγωνικὴ ῤίζα.

Ὅρισμός τῆς τετραγωνικῆς ῤίζης θεοθέντος ἀριθμοῦ καὶ ἕξαγωγὴ αὐτῆς κατὰ προσέγγισιν $1/10$

Λόγος και Άνάλογαι

Όρισμός και αι κυριώτεραι ιδιότητες αυτών.

Άνάλογα και αντίστροφως ανάλογα ποσά. Εχέσεις του λόγου δύο ζευγών του ενός των τοιοούτων ποσών προς τον λόγον των αντίστοιχων προς αυτά ζευγών του άλλου

Έξισώσεις.

Τά περί έξισώσεων του πρώτου βαθμού όλως πρακτικῶν και λύσεις δι' αυτών εύκόλων προβλημάτων.

Μέθοδοι.

Ἡ ἀπλή μέθοδος τῶν τριῶν.

Ἡ συνεζευγμένη μέθοδος.

~~Ἡ μέθοδος τῶν ποσοστῶν ἢ τοι τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ~~

Ἡ μέθοδος τῶν ποσοστῶν ἢ τοι τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ τόσον ἐπί τοῖς ἑκατόν ἢ τοῖς χιλίοις. Προβλήματα ἀγορᾶς και πωλήσεως, εἰς τὰ ὁποῖα τό τόσον τοῖς ἑκατόν δέν ἀναφέρεται εἰς τόν χρόνον (προβλήματα ἐκπτώσεις, κέρδος και ζημίαι, ἀποβάρου). Προβλήματα, ἐν οἷς τό τόσον τοῖς ἑκατόν δέν ἀναφέρεται εἰς τόν χρόνον, ἀναγόμενα εἰς ἄλλας πραγματικᾶς σχέσεις, π. χ. εἰς τὰ συστατικά διαφόρων ζευγῶν, εἰς τόν πληθυσμὸν και τήν θνησιμότητα πόλεως, χώρας κ.τ.λ. Προβλήματα βασιζόμενα εἰς τό ποσόν ἐπί τοῖς χιλίοις (π. χ. προβλήματα ἀσφαλειῶν)

Προβλήματα τῆς κυκλοφορίας τοῦ χρήματος, εἰς τὰ ὁποῖα τό τόσον τοῖς ἑκατόν ἀναφέρεται εἰς τόν χρόνον.

Ἡ σύνθετος μέθοδος τῶν τριῶν

Προβλήματα τοῦ τόκου. Προβλήματα ἀγορᾶς και πωλήσεως τίτλων, προβλήματα ἀντοχισμοῦ.

Προβλήματα θφαιρέσεως. Ἐξωτερική και ἐσωτερική ὑφαίρεσις. Γραμμάτια, συναλλαγματικά ἐπιταγή.

Ὁ μερισμὸς δοθέντος ἄριθμοῦ εἰς μέρη ἀνάλογα ἢ ἀντίστροφα δοθέντων ἄριθμῶν. Σύνθετα προβλήματα μερισμοῦ. Ἐφαρμογὴ τῶν περὶ τοῦ μερισμοῦ εἰς τὰ προβλήματα τῆς Ἑταιρείας.

Ὁ μέσος ὁρος δοθέντων ἄριθμῶν. Γραφικαί παραστάσεις τῶν ᾠμῶν ἑνὸς ποσοῦ καὶ παραστατικὴ γραμμὴ τῶν μεταβολῶν τῶν τιμῶν αὐτοῦ ὅπως πρακτικῶς.

Ἡ μέθοδος τῆς μίξεως καὶ κράσεως.

Τὸ ποιῶν τῆς ὕλης τοῦ βιβλίου. Ααμβανομένου ὑπ' ὄψει τοῦ κυρίου σκοποῦ, τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκει τὸ προκείμενον βιβλίον, ἀπαραίτητον εἶναι, ὅπως ἢ ἐν αὐτῷ περιλαμβανομένη ὕλη πληροῖ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ποιῶν τὰς ἀκολούθους ἀπαιτήσεις.

Ἐκ μὲν τῶν ἐννοιῶν τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν ἄριθμῶν καὶ τῶν ἰδιοτήτων αὐτῶν κρέπαι νά ὀρίζονται μόνον αἱ οὐσειωδέστεραι, οἱ δὲ σχετικοὶ ὀρισμοὶ κρέπαι νά βασιζονται ἐπὶ συγκεκριμένων παραδειγμάτων γνωριμωτάτων εἰς τοὺς παιῶδας καὶ νά εἶναι ἀπὸ μὲν τῆς ἀπόψεως τοῦ περιεχομένου ἀκριβεῖς καὶ σύντομοι, ἀπὸ δὲ τῆς ἀπόψεως τῆς γλωσσεϊκῆς μορφῆς ἀπλοὶ καὶ εὐληκτοί.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς κανόνας, τοὺς συνοψίζοντας τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῶν διαφόρων ἀριθμητικῶν πράξεων ἐπὶ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν ἄριθμῶν, δεῖον νά λαμβάνονται ὑπ' ὄψει τὰ ἀκόλουθα:

1. Οἱ μὲν θεμελιώδεις ἐκ τῶν κανόνων τούτων δεῖον νά ἐξάγωνται ἐκ τῆς λύσεως σχετικῶν πρῶτον προβλημάτων, οἱ δὲ λοιποὶ δύνανται νά ἐξάγωνται καὶ ἀμέσως ἐκ τῶν θεμελιωδῶν, ὡς ἀσκήσεις ἐπὶ τούτων.

2. Τά πρός εξαγωγήν τῶν θεμελιωδῶν κανόνων χρησιμὸ ποιοῦμενα πρότυπα προβλήματα πρέπει νά εἶναι ἅμα μέν ἐφηρμοσμένα, ἀναγόμενα εἰς πραγματικὰς σχέσεις γνωριμωτάτας εἰς τοὺς καίθας, ἅμα δέ ἀπλᾶ ἀπὸ ἀριθμητικῆς ἀπόψεως, περιέχοντα ἐκείνας μόνον τὰς ἀριθμητικὰς ἐχέσεις, αἵτινες πρόκεινται νά συμπεριληφθοῦν εἰς τὸν ἐξαχθεσόμενον κανόνα.

3. Ὁ τρόπος τῆς λύσεως τῶν προτύπων προβλημάτων, οὗτινος συνόψεις θά εἶναι ὁ ἀριθμητικός κανὼν, δεόν νά εἶναι ὡς οἶόν τε πρακτικός, χωρὶς ἐν τούτοις νά ἀποκλείωνται καὶ λύσεις βασιζόμεναι καθαρῶς ἐπὶ τῶν ἰδιότητων τῶν ἐν τοῖς προβλήμασιν ἀριθμῶν.

4. Πάντες οἱ κανόνες πρέπει νά εἶναι ἀπὸ μετῆς ἀπόψεως τοῦ περιεχομένου ἀκριβεῖς καὶ σύντομοι, ἀπὸ δέ τῆς γλωσσικῆς ἀπλοῖ καὶ εὐληπτοί.

5. Σκόπιμον εἶναι, ὅπως, ἐφόσον εἶναι δυνατόν, πάντες οἱ κανόνες οἱ ἀναφερόμενοι εἰς ἐκάστην πράξιν ἐπὶ ἐκάστου εἴδους ἀριθμῶν παρατίθεται ἐν τέλει τοῦ σχετικῶν κεφαλαίου καὶ ὑπὸ μορφῆν ἀριθμητικῶν τύπων.

6. Σκόπιμον εἶναι ἐπίσης, ὅπως κατὰ τὴν εξαγωγήν τῶν κανόνων τῆς ἐκτελέσεως τῶν πράξεων ἐπὶ τῶν μὴ ἀκεραίων ἀριθμῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει καὶ οἱ κανόνες τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀντιτίχων πράξεων ἐπὶ τῶν ἀκεραίων ἀριθμῶν.

7. Ἀπαραίτητον εἶναι τέλος, ὅπως περιλαμβάνονται καὶ κανόνες διέποντες τὴν ἀπὸ μνήμης ἐκτέλεσιν τῶν διαφόρων πράξεων ἐπὶ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν ἀριθμῶν.

Ὡς πρός δέ τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ~~εἰσι~~ ^{εἰσι} τασσόμενα εἰς τοὺς κανόνας ἐκάστης πράξεως θά χρησιμεύουν πρός

ἀεχθῶν τῶν μαθητῶν εἰς αὐτοὺς καὶ πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν κανόνων εἰς τὴν πράξιν, δεόν νά λαμβάνωνται πρόφρασμῶν τὰ ἀκόλουθα.

1. Εἰς μὲν τὰ προβλήματα τῆς ἀεχθῆσεως (οἷα δὲν θά ὑπάρχουν μόνον εἰς τὰς μεθόδους) δεόν νά περιλαμβάνωνται οὐ μόνον προβλήματα μέ συγχεκριμένους ἀριθμοῦ ἀλλά καὶ προβλήματα μέ ~~ἐπιπέδου~~ ἀφηρημένους, καθὼς καὶ ἀλλὰ ἀλγεβρικά προβλήματα, τὰ δὲ τῆς ἐφαρμογῆς, ἀναφερόμενα τὸ μὲν εἰς τὰς κοικίλλας ἐκδηλώσεις τῆς πραγματικῆς πρακτικῆς ζωῆς, τὸ δὲ εἰς τὴν ὕλην τῶν ἐν τάξει διδασκομένων πραγματικῶν μαθημάτων, δεόν νά παρουσιάζουν πραγματικὰς σχέσεις τελείως γνωστὰς εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ τὰ ἀκριβῆ ἀριθμητικὰ στοιχεῖα τῶν σχέσεων τούτων.

2. Τὰ μεθ' ἐκάστην πράξιν παρατιθέμενα προβλήματα τῶν ἑνωτέρω εἰδῶν πρέπει νά εἶναι πάντα προσιτὰ εἰς τὰς ἀριθμητικὰς δυνάμεις τῶν μαθητῶν, νά βαίνου δὲ ἐκ τῶν ἀπλοῦς ^{ἀπλοῦς} εἰς τὰ συνθετώτερα, τὰ ὅποια θά ἀποβλέπουν μὲν καὶ εἰς τὴν ἐπανάληψιν πρότερον διδασχθειῶν ἀριθμητικῶν ὕλων, δὲν πρέπει δ' ἐκ' οὐδενὸς λόγου νά περιέχουν ἐζητημένας ἢ ἀνυπάρχουσ εἰς τὸν πραγματικὸν βίον δυσχερείας.

3) Μέρος τῶν ἑνωτέρω προβλημάτων πρέπει νά εἶναι κατάλληλον διὰ τὴν ἀπό μνήμης ἀρίθμηση τῶν μαθητῶν οἱ ὅποιοι θά λθῶν αὐτὰ καὶ ἐγγράφως, καθ' ὃν τρόπον λθόνται καὶ ἀπό μνήμης.

Ἡ Οἰκονομία τῆς ὕλης. Ἡ οἰκονομία τῆς ὕλης ἔχει δεσθῶν ὡς πρὸς τὰ κῆρια σημεῖα τῆς εἰς τὴν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἀναγραφῆν τῆς ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπαραιτήτως πε-

πρωτότυπος κτλ ως προς τὰ σημεῖα αὐτὰ τὰς κατὰ τὴν κρίσιν των
σχολίμους μεταβολὰς, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ λησμονοῦν ὅτι
ἐπὶ τῆς ἀριθμητικῆς ὕλης ἰδιαιτέρως ἐξ αὐτῆς τῆς
φύσεως τῆς ἀριθμῆσεως κρέπει ἀπαραιτήτως τὰ ἐκείνο-
τε ἐπόμενα νὰ βασιζονται τελείως ἐπὶ τῶν προηγου-
μένων.

Βον) Ἀνεγνώσθη καὶ ἐνεκρίθη τὸ κάτωθι σχέδιον προκη-
ρῦξεως συγγραφῆς οἰκονομίας ὕλης βιβλίου διδασκαλί-
ας τῶν θρησκευτικῶν εἰς τὴν β' τάξιν τοῦ Ἡμιγυμνα-
σίου καὶ Γυμνασίου.

Π ρ ο κ ῆ ρ υ ξ ι ς

Περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ ποσοῦ, τοῦ ποιοῦ καὶ τῆς
Οἰκονομίας τῆς ὕλης βιβλίου Ἐκλογῶν ἐκ τῶν Εὐ-
αγγελίων πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Β' τάξεως τῶν
Ἡμιγυμνασίων καὶ τῶν ἐξαταξίων Γυμνασίων.

Ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου

Τὸ προκείμενον βιβλίον κύριον σκοπὸν ἔχει νὰ χρησι-
μεύσῃ εἰς τοὺς μαθητὰς ὡς βοήθημα, ὅπως σχηματίσουν
ζωντανὴν εἰκόνα τοῦ βίου καὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, βασιζομένην ἐπ' αὐτοῦ
τοῦ Εὐαγγελίου, οὕτω δὲ συνασθανθοῦν καὶ κατανοή-
σουν τὴν ἐρότητα τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκ ταύ-
της ἀπορρέυσαν ἀπόλυτον ἀξίαν τῶν θρησκευτικῶν καὶ
ἠθικῶν παραγγελμάτων του.

Τὸ ποσὸν τοῦ βιβλίου

Τὸ βιβλίον περιλαμβάνον 1) Στοιχειώδη Εἰσαγωγὴν εἰς
τὴν Καινὴν Διαθήκην καὶ ἰδίως τὰ Εὐαγγέλια, 2) Ἐ-
κλογὰς ἐκ τῶν τεσσάρων Εὐαγγελίων καὶ σχετικὰ πρὸς
αὐτὰς ἐκκλησιαστικὰ ἄσματα 3) Ἑρμηνευτικὰς εἰς τὰς

Ἐκλογάς καί τὰ ἄσματα σημειώσεις καί 4) σχετικῶς πρὸς τὰς Ἐκλογάς εἰκόνας, θά ἀποτελῆται τὸ πολὺ ἐ 8 τοπογραφικῶν φύλλων, ἐξ ὧν 1½ μὲν θά διατιθῆται διὰ τὴν εἰσαγωγὴν, 1 διὰ τὰς ἐρμηνευτικὰς σημειώσεις 1/2 διὰ τὰς εἰκόνας, τὰ δὲ λοιπὰ 5 διὰ τὰς ἐκλογάς καί τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἄσματα.

Τὸ ποιῶν τῆς ὕλης τοῦ βιβλίου. Ἀμβανομένου δεκ' ὄψει τοῦ κυρίου σκοποῦ, τὸν ὅποιον ἐπιδιώκει τὸ κεῖμενον βιβλίον, ἀπαραίτητον εἶναι, ὅπως ἡ ἐν αὐτῷ περιλαμβανομένη ὕλη κληροῖ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ποιῶν τὰς ἀκολουθοῦσας ἀπαιτήσεις.

Ἡ μὲν εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην καὶ εἰδίως τὰ Εὐαγγέλια, ἡ ὁποῖα λόγῳ τῆς ἐν γένει ἀναπτύξεως τῶν μαθητῶν, δι' ἧς οὖς προρίζεται, δεόν νά εἶναι ὅλως στοιχειώδης, δὲν κρῆκει νά περιλαμβάνη παρά μόνον, ὅτι εἶναι ὅλως ἀπαραίτητον νά γνωρίζουσι οἱ μαθηταί, διὰ νά παρακολουθήσουν μετ' ἐπιγνώσεως τὸ βιβλίον καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Κυρίου καὶ διὰ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν τῶν γραπτῶν περὶ αὐτῶν μνημεῖων.

Ὅθεν ἡ εἰσαγωγὴ δύναται νά περιλαμβάνη κεφάλαια, οἷα τὰ ἀκόλουθα: 1. Αἱ ἀτέλειαι τῆς Π. Διαθήκης καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς συμπληρώσεως τοῦ Εὐαγγελικοῦ νόμου, 2. Ἡ περὶ Μεσσίας ἰδέα εἰς τὴν Π. Διαθήκην. 3. Τὸ περιβάλλον, εἰς τὸ ὅποιον ἐνεφανίσθη καὶ ἔζησεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. 4. Ἡ ἐμφάνις τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ προφορικὴ διδασκαλία αὐτοῦ, 5. Οἱ Ἀπόστολοι καὶ ἡ προφορικὴ διδασκαλία αὐτῶν. 6. Τὰ γραπτὰ μνημεῖα περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων. Οἱ γράψαντες μαθηταί τοῦ Χριστοῦ. Τὰ βιβλία τῆς Κ. Διαθήκης (Εὐαγγέλια, Πράξεις

Ἐπιστολῆς Ἀποκάλυψις. 7) Τὰ ψευδοεπίγραφα συγγράμματα. Ὁ Κανὼν τῆς Καινῆς Διαθήκης καθ' αὐθεντία αὐτοῦ ὡς περιέχοντος τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. 3. Ἡ γλῶσσα τῆς Κ. & Διαθήκης καὶ αἱ μεταφράσεις αὐτῆς. Τὰ κεφάλαια αὐτὰ ἢ ἄλλα ἀνάλογα δεῖον νὰ εἶναι σύντομα καὶ νὰ ἀναποκρίνωνται τελείως ἀπὸ τε τῆς ἀπόψεως τοῦ περιεχομένου καὶ ἀπὸ τῆς γλωσσικῆς πρὸς τὰς δυνατόμας τῶν μαθητῶν τῆς β' τάξεως.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἐκ τῶν Εὐαγγελίων Ἐκλογάς δεῖον νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει τὰ ἀκόλουθα.

1. Αἱ ἐκλογαὶ πρέπει νὰ εἶναι τοιαῦται, ὥστε διὰ τοῦ συνόλου των νὰ ἐκ διαγράφεται ὁ ὅλος βίος καὶ τὰ κύρια σημεῖα τῆς διδασκαλίας τοῦ ἁγίου Ἰησοῦ, οὕτω δὲ νὰ ἐποτυπώνεται ζωντανῆ καὶ ἐπιβλητικῆ ἢ ὅλη προσηλικότης αὐτοῦ.

2. Ἐκάστη Ἐκλογή, εἴτε ἀναφέρεται εἰς τὸν βίον τοῦ ἁγίου Ἰησοῦ, εἴτε εἰς τὴν διδασκαλίαν του, δεῖον νὰ ἔχῃ ἐνιαῖον ἀπὸ τε οὐσιαστικῆς καὶ ἀπόλογικῆς ἀπόψεως περιεχόμενον, τὸ ὁποῖον θὰ συνοψίζεται διὰ καταλλήλου ἐπιγραφῆς, προτιθεσθεμένης τῆς ἐκλογῆς (π. χ. Ἡ παιδικὴ ἡλικία τοῦ ἁγίου Ἰησοῦ κ.τ.λ.)

3) Κάτωθι τῆς ἐπιγραφῆς ἐκάστης Ἐκλογῆς ἀπαραίτητον εἶναι νὰ σημειώνεται τὸ κεφάλαιον καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στίχων τοῦ Εὐαγγελίου, ἐξ οὗ ἐλήφθη ἡ ἐκλογή (π. χ. Ἡ παιδικὴ ἡλικία τοῦ ἁγίου Ἰησοῦ (Ματθαίου 2, -1-23, Λουκά 2, 21-52) τοσοῦτον μᾶλλον καθόσον ἐκόσμιον εἶναι νὰ συνίσταται εἰς τοὺς μαθητάς, ὅπως ἐκτός τοῦ βιβλίου τῶν ἐκλογῶν ἔχουν ἀνά χεῖρας καὶ ὀλόκληρον τὴν Κ. Διαθήκην.

4. Ἡ κυρία θρησκευτικὴ ἢ ἠθικὴ ἰδέα ἐκάστης Ἐκλογῆς δεῖναται νὰ ἀναγράφεται εἰς τὸν πίνακα τῶν

περιεχομένων (π. χ. Ἡ παιδική ηλικία τοῦ Ἰησοῦ (Ἰακωβ εἰς τοὺς γονεῖς) Ματθ. 2, 1-23, Λουκ. 21-
 Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν λοιπὴν ὕλην τοῦ βιβλίου, ἀπα-
 ράιτητον εἶναι, ὅπως τὰ μὲν ἐκκλησιαστικά ἄσματα
 εἶναι σχετικὰ πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν Ἐκλογῶν, αἱ
 δ' ἐρμηνευτικαὶ σημειώσεις, οὖσαι τὸ μὲν γλωσσικῆς
 τὸ δὲ πραγματικῆς φύσεως, περιορίζονται εἰς τὴν ἐρ-
 μηνείαν τῶν ἀπολύτως ἀγνώμων εἰς τοὺς μαθητὰς λέξι-
 ῶν φράσεων καὶ πραγματικῶν στοιχείων τῶν Ἐκλογῶν
 αἱ δὲ εἰκόνες, σχετιζόμεναι πρὸς τὸ περιεχόμενον
 τῶν ἐκλογῶν, εἶνε ὡς οἷον τε εὐκρινεῖς καὶ καλλιτε-
 χνικαί.

Ἡ οἰκονομία τῆς ὕλης τοῦ βιβλίου.

Ἦν πρὸς τὴν διάταξιν τῆς ὕλης ὕλης τοῦ βιβλίου
 δεῖον νά τονισθῇ, ὅτι θά προηγήται ἡ Εἰσαγωγή, θά
 ἀκολουθοῦν αἱ Ἐκλογαί καὶ τὰ ἐκκλησιαστικά ἄσματα
 θά ἐπιτάσσονται αἱ ἐρμηνευτικαὶ σημειώσεις καὶ θά
 κολουθοῦν ἐν τέλει αἱ εἰκόνες.

Σχετικῶς πρὸς τὴν διάταξιν τῶν Ἐκλογῶν καὶ τῶν
 ἐκκλησιαστικῶν ἁμάτων αὐτονόητον εἶναι, ὅτι τὰ
 ἄσματα θά ἐπιτάσσονται εἰς τὰς ἐκλογάς, εἰς ὧν τὸ
 περιεχόμενον θά ἀναφέρονται.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τέλος εἰδικῶς τὴν διάταξιν τῶν Ἐ-
 κλογῶν, ἡ σειρά αὐτῶν κανονίζεται εἰς τὰς γενικὰς
 γραμμάς ἤδη διὰ τῆς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν τονισθείσης
 ἀπόψεως, καθ' ἣν διὰ τοῦ συνόλου τῶν Ἐκλογῶν δεῖον
 νά διαγράφεται ὁ ὅλος βίος καὶ τὰ κύρια σημεῖα τῆς
 διδασκαλίας τοῦ Κυρίου. Ὅτι δὲ ἀκόμη δεῖον νά λαμβά-

νεται ὑπ' ὄψει ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶνε τὸ ἐξῆς.
Λεδομένου ὅτι ὁ βίος καὶ ἡ διδασκαλία τοῦ Κυρίου εἶ-
ναι ἀναποσπάστως συνδεσμένα πρὸς ἀλληλα καὶ ὅτι
ἀκριβῶς διὰ τῆς παρακολουθήσεως τοῦ συνδέσμου τῶν
αὐτοῦ ἐξάγεται ζωντανωτέρα καὶ ἐπιβλητικωτέρα ἢ ὅλη
προσωπικότης τοῦ Ἰησοῦ, ἀπαραίτητοῦ εἶναι ὅπως
οἱ ἐκλογαί ἀποκαθιστῶσι τὸν σύνδεσμον αὐτῶν, πρὸς τοῦ-
το ἀπαραίτητον εἶναι ὅπως αἱ ἐξ αὐτῶν ἀναφερόμεναι
εἰς διδασκὰς τοῦ Κυρίου ἀκολουθοῦν τὰς ἐκλογὰς τὰς
ἀναφερομένας εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ βίου τοῦ, τὰ σχι-
τιζόμενα πρὸς ἐκάστην τῶν διδασκῶν.

Γον) Ἀναβάλλεται λόγῳ τῆς ἀπουσίας τοῦ ἐκτάκτου μέλους
καὶ εἰσηγητοῦ τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς ἢ ἐπιτήσεως τοῦ
σχεδίου προκηρύξεως συγγραφῆς βιβλίου διδασκαλίας
τῶν θρησκευτικῶν εἰς τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμιγυμνασίων καὶ
Γυμνασίων διὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίαν.

Δον) Ἀναγινώσκειται καὶ ἐγκρίνεται ἡ κάτωθι προκήρυξις
συγγραφῆς καὶ οἰκονομίας ὕλης Πρακτικῆς Γεωμετρίας
α' καὶ β' τάξεως Γυμνασίου.

Π ρ ο κ ἡ ρ ο ξ ι ς

Περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ ποσοῦ, τοῦ ποιοῦ καὶ τῆς οἰ-
κονομίας τῆς ὕλης Πρακτικῆς Γεωμετρίας πρὸς χρῆσιν τῶν
μαθητῶν τῶν ἡμιγυμνασίων καὶ τῶν δύο κατωτέρων τά-
ξεων τῶν ἐξατεσίων Γυμνασίων.

=====

Ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει, ὅτι τὸ

βιβλίον τῆς Πρακτικῆς Γεωμετρίας δίδεται εἰς τοὺς
μαθητὰς ὡς βοήθημα πρὸς ἀπομνημόνευσιν καὶ ἐντύπωσιν
τῆς ἐν τῇ ἀρχῇ διδασχομένης ὕλης ἐκ τοῦ μαθήματος

τούτου, ἔτι δὲ πρὸς κεραιτέρω ἀσκησιν τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ὕλην ταύτην καὶ πρὸς πρακτικὴν αὐτῆς ἐφαρμογὴν ὑπὸ τούτων, προφανές εἶναι, ὅτι τὸ βιβλίον αὐτὸ ἐπιδιώκει τὸν ἴδιον κέρριον σκοπόν, τὸν ὁποῖον καὶ ἡ ἐν τῇ τάξει διδασκαλίᾳ τῆς Πρακτικῆς Γεωμετρίας, ἥτοι νὰ γνωρίσῃ μὲν εἰς τοὺς μαθητὰς τὸ λειότερον ἢ ὅσον κατωρθώθῃ ἐν τῷ δημοτικῷ σχολείῳ ἀλλ' ἐξ ἴσου πρακτικῆς, ὅπως εἰς ἐκεῖνο, τὰς διαφορὰς γεωμετρικὰς μορφᾶς καὶ τοὺς κανόνας τοὺς διακρινόμενους τὰς σχέσεις τῶν μορφῶν αὐτῶν, τὰς προκυπτούσας ἐκ τῆς ἐν τῷ χώρῳ θέσεώς των καὶ τοῦ μεγέθους των, νὰ καταστήσῃ δὲ αὐτοὺς ἱκανοὺς, ὅπως ἐφαρμόζουσι τοὺς κανόνας αὐτοὺς μὲ ὄλην τὴν δυνατότητα εὐκολίαν εἰς τὴν πράξιν.

Τὸ πρῶτον μέρος τῆς ὕλης τοῦ βιβλίου. Τὸ προκειμένον βιβλίον ὁρίζον νὰ ἀποτελεῖται τὸ κομμὸν ἀπὸ 8 τυπογραφικᾶ φύλλα, ἐξ ὧν 5 μὲν θὰ διατίθενται διὰ τὴν ~~π~~ καθ' αὐτὸ γεωμετρικὴν ὕλην, εἰς τὴν ὁποῖαν συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ γραφικὰ προβλήματα τὰ σχετικὰ μὲ τὰ διαφορὰ εἶδη τῶν γραμμῶν, ὡς καὶ τὰ προβλήματα τῶν γεωμετρικῶν κατασκευῶν, 3 δὲ διὰ τὰς ἀσκήσεις καὶ τὰς ἐφαρμογὰς.

Ἡ καθ' αὐτὸ γεωμετρικὴ ὕλη τοῦ βιβλίου θὰ εἶναι εἰς τὰς γενικὰς τῆς γραμμᾶς ἢ ἐξῆς.

Γενικὰ περὶ τῶν Γεωμετρικῶν σωμάτων καὶ τοῦ ~~ἔμφαντος~~ ὄγκου των, περὶ τῶν ἐπιφανειῶν καὶ τοῦ ἐμβαδοῦ των, περὶ τῶν γραμμῶν καὶ τοῦ μήκους των καὶ περὶ σημείου.

Τὰ κυριώτερα εἶδη τῶν γραμμῶν, αἱ ιδιότητες αὐτῶν

ἡ κατασκευὴ των, ἡ εὐρεσις τοῦ μήκους των.

Αἱ πρὸς ἀλλήλας θέσεις διαφόρων γραμμῶν κειμένων ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ, τὰ ἐξ αὐτῶν προκύπτοντα σχήματα καὶ ἐξετάσεις ἐκάστου τῶν σχημάτων τούτων.

Τὰ χρησιμώτερα τῶν γραφικῶν προβλημάτων τῶν σχετικῶν μετὰ τὰ διάφορα εἶδη των γραμμῶν.

Τὰ κυριώτερα τῶν ἐπιπέδων σχημάτων, τὰ στοιχεῖα των αἱ ιδιότητές των, ἡ κατασκευὴ των καὶ ἡ εὐρεσις τοῦ ἔμβαδου των.

Ὅμοια σχήματα, ἰδιότητες αὐτῶν, κατασκευὴ σχήματος ὁμοίου πρὸς δοθέν.

Εὐρεσις τοῦ μήκους μιᾶς τῶν πλευρῶν ὀρθογωνίου τριγώνου συναρτήσῃ τοῦ μήκους τῶν ὄσῳ ἄλλων πλευρῶν αὐτοῦ.

Γενικὰ περὶ χωρομετρίας. Τὰ ἀπλούστερα τῶν χωρομετρικῶν ὀργάνων, ἡ χρησιμότης των καὶ τρόπος τῆς χρήσεώς των. Ἄσεις ἄλλων χωρομετρικῶν προβλημάτων.

Θέσεις εὐθεΐας πρὸς ἐπίπεδον ἐν τῷ χώρῳ, ἐξετάσεις αὐτῶν, ἰδιότητες των.

Θέσεις ἐπιπέδων πρὸς ἀλλήλα ἐν τῷ χώρῳ Σχήματα προκύπτοντα ἐκ τῶν τεμνομένων ἐπιπέδων, στοιχεῖα τῶν σχημάτων τούτων, ἰδιότητες αὐτῶν καὶ κατασκευὴ των. Τὰ κυριώτερα ἐκ τῶν πολυέδρων. Στοιχεῖα καὶ ιδιότητες αὐτῶν. ἡ κατασκευὴ των. Εὐρεσις τοῦ ἔμβαδου τῆς Ἐπιφανείας των καὶ τοῦ ὄγκου αὐτῶν.

Στερεὰ ἐκ περιστροφῆς. Στοιχεῖα αὐτῶν, ἡ κατασκευὴ των. Εὐρεσις τοῦ ἔμβαδου τῆς ἐπιφανείας των καὶ τοῦ ὄγκου των.

Σχέσεις ὄγκου, βάρους καὶ εἰδικῶν βάρους ἐνός σώματος.

Τό ποιόν τῆς ὕλης τοῦ βιβλίου. Ἡ ἐν τῷ βιβλίῳ περιλαμβανομένη ὕλη πρέπει ἀπό τῆς ἀπόψεως τοῦ ποιῶν νά πληροῖ τὰς ἀπολοῦθως ἀπαιτήσεις.

1. Οἱ ὅρισμοί τῶν διαφόρων γεωμετρικῶν σχημάτων καί σωμάτων δεόν νά βασίζονται ἐπὶ προηγουμένης περιγραφῆς αὐτῶν, οἱ δέ σχετικοί πρός ταῦτα ~~ἴσως~~ γεωμετρικοί κανόνες πρέπει νά ἐξάγονται ἐκ τῶν γνωρισμάτων των ὅπως πρακτικῶς καί ἄνευ τῆς βοήθειας ἐπιστημονικῶν ἀποδείξεων.

2. ~~ἴσως~~ περιγραφή τῶν γεωμετρικῶν σχημάτων καί σωμάτων καί ἡ ἐξαγωγή τῶν κανόνων δεόν νά εἶναι ὡς οἶον τε ἐποπτικῆ καί νά γίνεται εἰς γλῶσσαν ἀπλήν, μικροπερφοδον καί ὅπως κατανοητῆν εἰς τοὺς μαθητάς. Ἐξ ἄλλου οἱ ὅρισμοί καί οἱ κανόνες πρέπει νά εἶναι ἀπό μὲν τῆς ἀπόψεως τοῦ περιεχομένου ἀκριβεῖς σαφεῖς καί εὐνόμοι, ἀπό δέ τῆς γλωσσικῆς ἀπλοῖ καί εὐληκτοί.

3. Ὡς πρός τοὺς κανόνας εἰδικῶς δεόν νά τονισθῆ, ὅτι δεύονται νά διατυπώνωνται καί ὑπὸ τὴν μορφήν μαθηματικῶν τύπων. Πάντως δέ ὑπὸ τὴν μορφήν αὐτὴν ἂν πρέπει νά παρατίθενται ἐν τέλει ἐκάστου κεφαλαίου πάντες οἱ ἐξαχθέντες κατ' αὐτό κανόνες, οἱ δυνάμενοι νά διατυπωθῶν ὑπὸ ταύτην.

4. Ὅπως διευκολύνεται ἡ ἐποπτικότης τῆς περιγραφῆς τῶν γεωμετρικῶν σχημάτων καί σωμάτων καί τῆς ἐξαγωγῆς τῶν σχετικῶν πρός ταῦτα κανόνων, ἀπαραίτητον εἶναι νά παρατίθενται εἰς τὸ βιβλίον καί εἰς τὴν ἐκάστοτε κατάλληλον θέσιν αἱ σχετικαί εἰκόνες, αἱ ὁποῖαι πρέπει νά ἔχουν τὸ προσῆχον μέγεθος καί νά εἶναι ὡς οἶον τε ἀκριβεῖς καί εὐκρινεῖς.

894 18

ωκομένου κοινοῦ σκοποῦ.

Αύεται ἡ συνεδρία ὥρα 12 μ.μ.

*Ο Πρόεδρος		Τὰ Μέλη	
Ι. Εωμανός	ἔκτακτα	Τακτικά	Αἰρετά
	Σ. Κουγέα	Γ. Καψάλης	Δ. Μισυρλής
	Ε. Κακούρος.	Δ. Τσασμασφύρος	Δ. Δοθκας.
		Δ. Σαρρος	
		Ι. Χαντέλης	
		Δ. Αμψας	
		Ι. Σκουτερόπουλος	
		Δ. Ξουχλέρης	

*Ο Διευθυντής τῶν Γραφείων
Δ. Νικητάκης.

Ἄκριβές Ἀντίγραφον

Ἐν Ἀθήναις τῇ Ἰανουαρίου 1930

* Ο Διευθυντής τῶν γραφείων

ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΙ

Ἄριθμ. Πρωτ. 869

Π ε ρ ί λ η ψ ι ς

- 1) Προκήρυξις ²⁴συγγραφῆς Ἐκλογῶν ἐκ τῆς ~~Πε. Δι. Παιδείας~~ διὰ τῆν Α' τάξιν Γυμνασίου
- 2) Προκήρυξις ~~Εκλογῶν~~ ²⁴συγγραφῆς διὰ τῆν Β' τάξιν στοιχείων φυσικῆς καὶ χημείας διὰ τῆν Α' τάξιν τῶν γυμνασίων
- 3) Ἐγκρίσις ἀνγλιτικοῦ καὶ ὥρολογίου προγράμματος διδάσκαλῶν ~~Οἰκονομικῆς~~ ²⁴ἐκπαιδευσεως.
- 4) Ἀνάθεσις εἰς εἰσηγητὰς ὑπομημάτων καὶ αἰτήσεων περὶ συστάσεως βιβλίων.

Π Ρ Α Ξ Ι Ε 62

=====

Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ Ἰκουργεῖῳ τῆς Παιδείας καὶ Ἐργασίας τῆς 24 Ἰανουαρίου 1930 ἡμέραν Παρασκευῆν καὶ ὥραν 10 π. μ. συνήλθεν εἰς Γενικὴν συνεδρίαν τὸ Ἐκπαιδευτικόν Συμβούλιον συγκαίμενον ἐκ τῶν Ι. Ρωμανοῦ προέδρου, Δημ. Τσαμισσοῦ, Δ. Σάρρου, Θ. Παρασκευοπούλου, Δ. Λάμψα, Ι. Σκουτεροπούλου, Δ. Σουκλέρη τακτικῶν μελῶν, Δ. Μισυρλή, Δ. Δοσκα αἰρετοῦ, Δ. Κόνδρου, Σ. Κουγέα, ²⁴παρισταμένου καὶ πρὸ Διευθυντοῦ τῶν γραφείων.

Γενικὴν συνέδριον

Μετά τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας τὸ Ἐκπαιδευτικόν συμβούλιον ἀπεφάσισε τὰ ἑξῆς:

Αον) Λαβὴν πρὸ ὀφθαλμῶν σχετικὴν εἰσήγησιν τῆς οἰκίας ἐπιτροπῆς του καὶ συζητήσαν ἐπ' αὐτῆς ἀποφασίσει, ὅπως ὑποβάλῃ εἰς τὸ Σὸν Ἰκουργεῖον τὰς ἀκολου

θους προκηρύξεως περί του σκοπού και του ποσού, το ποιού και της οικονομίας της ύλης α) βιβλίου 'Εκλογών εκ της Παλαιάς Διαθήκης προς χρήσιν των μαθητών της Α' τάξεως των 'Ημιγυμνασίων και των εξαταξίων Γυμνασίου και β) βιβλίου εκλογών εκ των Ευαγγελίων προς χρήσιν των μαθητών της β' τάξεως των 'Ημιγυμνασίων και των εξαταξίων Γυμνασίων.

Π ρ ο κ ή ρ υ ξ ι ς

περί του σκοπού και του ποσού, του ποιού και της οικονομίας της ύλης βιβλίου 'Εκλογών εκ της Παλαιάς Διαθήκης προς χρήσιν των μαθητών της Α' τάξεως των 'Ημιγυμνασίων και των εξαταξίων Γυμνασίων.

Ο σκοπός του βιβλίου. Το προκείμενον βιβλίον κύριον σκοπόν έχει να υποβοηθήσῃ τὴν θρησκευτικὴν διδασκαλίαν, τὸ μὲν ὅπως ἐγχαράξῃ εἰς τὴν συνείδησιν των μαθητῶν τὰς γωνικὰς ἐκείνας θρησκευτικὰς καὶ ἠθικὰς βάσεις, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ τεθοῦν εἰς αὐτὴν διὰ τῆς μελέτης τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τὸ δὲ ὅπως προσεσκευάσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἔργου τοῦ ἑωτέρου ὡς ἔργον θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς συμπληρώσεως ^{καὶ} τελειώσεως τῆς Παλαιᾶς Διακλήσεως.

Τὸ ποσὸν τῆς ὕλης τοῦ βιβλίου. Τὸ βιβλίον περιλαμβάνον 1) Στοιχειώδη Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν II. Διαθήκην 2) Ἐκλογὰς ἐκ των βιβλίων τῆς II. Διαθήκης καὶ σχετικὰ πρὸς αὐτὰς ἐκκλησιαστικὰ ἄσματα, 3) Γενικὰ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως των Ἐκλογῶν συμπεράσματα περὶ τῆς ἀναγκαιότητος τῆς συμπληρώσεως τῆς II. Διαθήκης καὶ 4) σχετικὰς πρὸς τὰς ἐκλογὰς εἰκόνας, θὰ ἀποτελῆται τὸ πολὺ ἐκ 10 τυπογραφικῶν φύλλων, ἐξ ὧν 2 μὲν θὰ

διατίθενται διὰ τὴν Εἰσαγωγὴν καὶ τὰ Γενικά συμπε-
ράσματα, 1/2 διὰ τὰς εἰκόνας, τὰ δὲ λοιπὰ 7½ διὰ τὰς
ἐκλογὰς καὶ τὰ ἐκκλησιαστικά ἄσματα.

Τὸ ποιόν τῆς ὕλης τοῦ βιβλίου. Λαμβανομένου πρό ὀ-
φθαλμῶν τοῦ σκοποῦ, τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκει τὸ προκει-
μενον βιβλίον, ἀπαραίτητον εἶναι, ὅπως ἡ ἐν αὐτῷ
περιλαμβανομένη ὕλη πληροῖ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ποιοῦ
τὰς ἀκολουθοῦσας ἀπαιτήσεις.

Ἡ εἰς τὴν II. Διαθήκην Εἰσαγωγή, ἡ ὁποία ὡς ἐκ
τῆς καθόλου πνευματικῆς ἀναπτύξεως τῶν μαθητῶν, δι' οὗ
προορίζεται, δεῖν νὰ εἶναι ὅλως στοιχειώδης, δεῖν
πρέπει νὰ περιλαμβάνη ἢ ὅσα εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαί-
ον νὰ γνωρίζουν οὗτοι, ὅπως δυνηθοῦν νὰ παρακολουθη-
σουν μὲ ἐπίγνωσιν τὰς θρησκευτικὰς καὶ ἠθικὰς ἰδέας
εἰς τὰς ὁποίας ἀνυψώθη ὁ Ἰσραηλιτικός λαός, καὶ δι'
διὰ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν τῶν γραπτῶν μνημείων, εἰς
τὰ ὁποῖα περιέχονται αὗται. Ὅθεν ἡ Εἰσαγωγή θύνα-
ται νὰ περιλαμβάνη κεφάλαια, οἷα τὰ ἀκόλουθα: 1. Ἡ
πολυθεΐα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ τῶν ἄλλων ἀρχαίων
λαῶν. 2. Ἡ ἀνωτέρα θρησκεία, ὁ μονοθεϊσμός, καὶ ὁ
λαός, ~~ἐκ~~ εἰς τὸν ὁποῖον ἐμφανίζεται αὕτη. 3. Συντο-
μωτάτη ἐπισκόπησις τῶν ἱστορικῶν τυχῶν τοῦ Ἰσραη-
λικοῦ λαοῦ μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἰησοῦ μετὰ
στοιχειώδους γεωγραφικῆς ἐπισκοπήσεως τῶν χωρῶν, εἰς
τὰς ὁποίας ὁ λαός οὗτος ἔδρασε. 4. Τὰ γραπτὰ μνημεία
τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Τὰ βιβλία τῆς II. Διαθήκης
Τὰ κανονικά καὶ τὰ δευτεροκανονικά βιβλία 5. Ὁ
χαρακτήρ, ἡ γλῶσσα, ἡ προέλευσις καὶ οἱ συγγραφεῖς τῶν
βιβλίων τῆς II. Δ. 6. Αἱ μεταφράσεις αὐτῶν καὶ τὸ κε

μενον τῶν θ' 7) Ἡ ἐκκλησιαστικὴ χρῆσις τοῦ κειμένου
τοῦτου. Τὰ κεφάλαια αὐτὰ ἢ ἄλλα ἀνάλογα πρέπει νά
εἶναι ὡς οἴοντε σύντομα ~~καί~~ καί νά ἀνταποκρίνονται
ἀπό τε τῆς ἀπόψεως τοῦ περιεχομένου καί ἀπό τῆς γλωσ-
σικῆς τελείως πρὸς τὰς δυνάμεις τῶν μισθῶν τῆς πρώ-
της τάξεως

Ὡς πρὸς δέ τὰς Ἐκλογάς ἐκ τῶν βιβλίων τῆς Π.
Διαθήκης πρέπει νά λαμβάνονται ὑπ' ὄψει τὰ ἀκόλουθα.
1) Αἱ ἐκλογαὶ πρέπει νά εἶναι τοιαῦται, ὥστε διὰ τοῖ
συνόλου των νά δίδεται ζωντανή εἰκὼν τῶν θρησκευτι-
κῶν καί ἠθικῶν ἀντιλήψεων τῆς Π. Διαθήκης, αἱ ὁποῖ-
αι παρουσιάζουν μὲν τὰς ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος συμπληρω-
θείσας ἀτελείας, καθόλου δ' ὅμως ἀποτελοῦν τὰς ἐ-
δραΐκας βάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νά ἐσμελιωθῇ
ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ συνείδησις τῶν καίμων.

2. Αἱ ἐκλογαὶ δεόν νά τίθενται εἰς τὸ πρωτότυπον κει-
μενον τῶν θ', παρακλυῶρως τοῦ ὁποίου θά παρατίθενται
παράφρασις κιστὴ καί μὴ ἀπομακρυνομένη τοῦ πρωτοτύ-
που κειμένου εἰς γλώσσαν καθαρὰν καί εὐληπτον.

3. Ἐκάστη Ἐκλογὴ εἴτε ἀναφέρεται εἰς θρησκευτι-
κὴν, εἴτε ἀναφέρεται εἰς ἠθικὴν τινὰ ἰδέαν, δεόν
νά ἔχη ἐνιαῖον ἀπό τε οὐσιαστικῆς καί ἀπό λογικῆς
ἀπόψεως περιεχόμενον, τὸ ὁποῖον πρέπει νά εἶναι κατὰ
τό δυνατόν συγκεκριμένον καί νά ~~ᾄδῃ~~ συνοψίζεται διὰ
καταλλήλου ἐπιγραφῆς, προτασομένης τῆς ἐκλογῆς (π.

χ. Ὁ ποιητὴς τοῦ καντὸς ἢ ἡ Δημιουργία τοῦ κόσμου
Ὁ καλὸς θρησκευτικὸς ὁδηγὸς (Μωϋσῆς), Ὁ Νόμος τοῦ θ
οὔ, ὁ ἐφειλόμενος εἰς τὸν θεῖον νόμον σεβασμὸς, Ἡ κα-
λὴ οἰκογένεια, Ἡ ἀληθινὴ φιλία, Προφητικαὶ ῥήσεις
περὶ τοῦ Χριστοῦ κ.τ.λ. κ.τ.λ.)

4. Κάτωθι τῆς ἐπιγραφῆς ἐκάστης Ἐκλογῆς σκόπιμον εἶναι νά σημειοῦται τ' κεφάλαιον καί ὁ ἀριθμός τῶν στίχων τοῦ βιβλίου τῆς Π. Διαθήκης, ἐξ οὗ ἐλήφθη ἡ Ἐκλογή.

Ὅς πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικά ἔργατα δεόν νά λαμβάνεται ὑ- ὄψει, ὅτι ταῦτα πρέπει νά σχετίζονται πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν Ἐκλογῶν, ὅτι δέ, ἐφόσον δέν ὑπάρχουν κατέλληλα τοιαῦτα, δύναται ἀντ' αὐτῶν νά τίθενται καί ἀποσπάσματα ἐκ τῶν γνωστοτέρων ψαλμῶν.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ Γενικά ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ἐκλογῶν συμπεράσματα, δεόν νά λαμβάνονται πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ ἀκόλουθα. Λεδομένου, ὅτι διὰ τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν ἀποσκοπεῖται ἡ προκατασκευὴ τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἔργου τοῦ Σωτῆρος ὡς ἔργου θρησκευτικῆς καί ἠθικῆς τελειώσεως τῆς Π. Διαθήκης, αὐτονόητον εἶναι, ὅτι τὰ συμπεράσματα αὐτά, ἐκτιθέμενα εἰς γλῶσσαν ἀπλήν καί εὐληκτον, δεόν νά περιερίζωνται εἰς σημεία, οἷα τὰ ἀκόλουθα. 1. Ἡ ὑπεροχὴ τῆς Ἰουδαϊκῆς θρησκείας. Αἱ εἰς αὐτὴν ὀφειλόμεναι περίοδοι τῆς θρησκευτικῆς καί ἠθικῆς ἀκμῆς τοῦ Ἰσραηλικοῦ λαοῦ, 2. Αἱ ἀτέλειαι τῆς Ἰουδαϊκῆς θρησκείας. 3. Τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀτελειῶν αὐτῶν. Αἱ περίοδοι τῆς θρησκευτικῆς καί ἠθικῆς καταπτώσεως τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, 4. τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἰδέας, ὅτι ἡ Ἰουδαϊκὴ θρησκεία ἔχει ἀνάγκην συμπληρώσεως. Ἡ περὶ Μεσσίας/Ἰδέα ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ.

Σχετικῶς τέλος πρὸς τὰς εἰκόνας τοῦ βιβλίου δεόν νά τονισθῇ, ὅτι αὗται πρέπει νά εἶναι ὡς οὐδὲν τε εὐκρινεῖς καί καλλιτεχνικαί.

847

Ἡ οἰκονομία τῆς ὕλης τοῦ βιβλίου. Ὡς πρὸς τὴν διατάξιν τῆς ὕλης τοῦ βιβλίου παρατηρητέον, ὅτι θά κρηγῆται ἡ εἰσαγωγή, θά ἀκολουθοῦν αἱ Ἐκλογαί καὶ τὰ ἐκκλησιαστικά ἄσματα, θά ἐπιτάσσονται τὰ Γενικά συμπεράσματα καὶ θά ἀκολουθοῦν ἐν τέλει αἱ εἰκόνες.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάταξιν τῶν Ἐκλογῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἄσμάτων, προφανές εἶναι, ὅτι τὰ ἄσματα θά ἐπιτάσσονται εἰς τὰς Ἐκλογάς, ἐφ' ᾧ τὸ περιεχόμενον θά ἀναφέρεται.

Εἰδικῶς τέλος ὡς πρὸς τὴν διάταξιν τῶν Ἐκλογῶν δεόν νά λαμβάνεται πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι, ἐφόσον εἰς τῶν Ἐκλογῶν ὅσον πρόκειται νά ἐκτεθῆ ἡ Ἱερά Ἱστορία τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἀλλά νά ἴδοθῆ ζωντανή εἰκὼν τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν ἀντιλήψεων τῆς Π. Διαθήκης, ἡ διάταξις τῶν θά βασίζεται μόνον ἐπὶ τῆς τελευταίας αὐτῆς ἀπόψεως, τιθεμένης ὅπως κατὰ μέρος τῆς ἱστορικῆς ἀπόψεως

Βον) Λαβόν πρὸ ὀφθαλμῶν σχετικὴν εἰσηγήσειν τῆς ἀσθενοῦς οἰκείας ἐπιτροπῆς του καὶ συζητήσαν ἐπ' αὐτῆς ἀποφασίζει, ὅπως ὑποβάλλῃ εἰς τὸ βον ἄκουργεῖον τὴν ἀκόλουθον προκήρυξιν περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ποιοῦ καὶ τῆς οἰκονομίας τῆς ὕλης βιβλίου Στοιχείων φυσικῆς καὶ Χημείας πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Α' τάξεως τοῦ ἡμιγυμνασίου καὶ τῶν δεξαταξίων γυμνασίων.

Π ρ ο κ ῆ ρ υ ξ ι ς

Περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ποιοῦ καὶ τῆς οἰκονομίας τῆς ὕλης Στοιχείων φυσικῆς καὶ Χημείας πρὸ

χρησιν τῶν μαθητῶν τῆς Α' τάξεως τῶν Ἑμιγυμνασίων
καί τῶν μαθητῶν τῆς Α' τάξεως τῶν Ἑμιγυμνασίων καί
τῶν ἑξατάξιων Γυμνασίων.

=====

Ὁ σκοπός τοῦ βιβλίου. Τό προκείμενον βιβλίον κυ-
ριον σκοπὸν ἔχει νά ὑποβληθῆσθαι τὴν διδασκαλίαν, ὅπως
μεταδώσῃ εἰς τοὺς μαθητὰς τὰς θεμελιώδεις ἐκείνας
φυσικὰς καί χημικὰς ἐννοίας, ὡς καί τοὺς οὐσιωδέ-
στερους τῶν νόμων τῶν διεκόντων τὰ σχετικὰ πρὸς τὰς
ἐννοίας ἐκείνας φαινόμενα, ἄνευ τῆς γνώσεως τῶν ὁ-
ποίων ἀποβαίνει ἀδύνατος ἡ βαθεῖα κατανόησις τῆς
ὕλης τῶν διαφόρων φυσικοῖστορικοῦ μαθημάτων, τῆς Φι-
τολογίας, Ζωολογίας, καί Ἀνθρωπολογίας, τῆς Ψυχολο-
γίας καί Ὀρυκτολογίας καί τῆς Μαθηματικῆς καί Φυσι-
κῆς Γεωγραφίας.

Ἡ ἰσότης τῆς ὕλης τοῦ βιβλίου. Τό βιβλίον περιλαμ-
βάνον 1) Στοιχεῖα Φυσικῆς καί 2) Στοιχεῖα Χημείας, ἀμ-
φοτέρω μετ' εἰκόνων, θά ἀποτελῆται τό πολὺ ἐξ 11
τοπογραφικῶν φύλλων, ὧν τὰ μὲν 2/3 περίπου διὰ τὰς
στοιχεῖα τῆς Φυσικῆς, τό δὲ 1/3 περίπου διὰ τὰς στοι-
χεῖα τῆς Χημείας.

Ὡς ἐκ τοῦ σκοποῦ, τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκει τό προκεί-
μενον βιβλίον, ὁρθὸν εἶναι εἰς μὲν τὰ Στοιχεῖα τῆς
Φυσικῆς νά περιλαμβάνεται ἡ ἀκόλουθος περίπου ὕλη.

Α') Εἰσαγωγικαὶ γνώσεις.

1. Σώματα, οὐσίαι, φαινόμενα, φυσικὰ καί χημικὰ φαινό-
μενα. Φυσικὴ 2. Μετρικαὶ μονάδες μήκους ἐπιφανείας,
ὄγκου, χρόνου, βάρους

Β') Μηχανικὴ.

1. Κίνησις. Κινητόν, τροχιά, ταχύτης. Κίνησις ὁμαλὴ

καί ἁμαλῶς μεταβαλλομένη. Ἀεράνεια ἐφαρμογαί
β. Δυνάμεις, Διεθύνσεις, ἔντασις, σημείων ~~ἢ~~ ἐφαρμογῆ
ἴσαι δυνάμεις. Σύνθεσις δυνάμεων. Φυγόκεντρος ~~ἢ~~ δύναν
ἐφαρμογαί. Ἀπλαῖ μηχαναί καί ἐφαρμογαί αὐτῶν.

Γ') Βαρύτης

1. Διεθύνσεις. ~~ἔντασις~~ ἔντασις τῆς βαρύτητος. Βάρος τῶν σωμάτων, Ζωγές, στατήρ, κλάστιγξ. Πυκνότης, μάζα.
2. Κέντρον τοῦ βάρους. Ἴσορροκία. Ἐφαρμογαί.
3. Πτώσις τῶν σωμάτων (στοιχειωδῶς). Ἐκκρομές. Ἐφαρμογαί.

Δ') Ὑδροστατικῆ.

1. Ὑδροστατικαί ἀρχαί καί ἐφαρμογαί αὐτῶν.
2. Πίσεις ὑδροστατικαί. Ἀρχή τοῦ Ἀρχιμήδους. Εἶδι κόν βάρος. Ἀραιόμετρα.
3. Ευχαινονούνη ἀγγεῖα.
4. Πιχσιδῆ φαινόμενα

Ε') Ἀεροστατικῆ.

1. Βάρος τῶν ἀερίων. Νόμος τοῦ Μαριόττου
2. Ἀτμόσφαιρα. Ἀτμοσφαιρικῆ πίεσις. Βαρόμετρον κοινὸν βαρόμετρον μεταλλικόν.
3. Πρακτικαὲ ἐφαρμογαί τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως. Ἀντλῖαι.
4. Ἀερόστατα

5) Ὁ αἶρ ἐν κινήσει. Ἄνεμοι, διεθύνσεις καί ἔντασις αὐτῶν.

Ἐμφασία τῶν ἀνέμων διὰ τὴν ζωὴν

ΣΤ') Θερμαντικόν.

1. Ἐρεκοί τῆς θερμότητος ἐπὶ τοῦ ὄγκου τῶν σωμάτων Ἐφαρμογαί τῆς διαστολῆς. Θερμοκρασία, Θερμόμετρα. Ἀ-

νόμιμος διαστολή του ύδατος.

3. Θερμοκρασία του αέρος

4. 'Επίδοσεις της θερμότητας επί της καταστάσεως των σωμάτων. Αί τοις καταστάσεις της ύλης. Ήξις. κήξις θρασμός. 'Εξίτιμιας, συμπίκνωσις άτμών, άπόστασις, άφαρ, υγρασία. Διαλύσις, ^{άπορροαίριση} ~~άπορροαίριση~~ κίσεις.

5. 'Υδατΰδη μετέωρα.

Β') Ακουστική.

1. Φΰσις του ήχου. Μετάδοσις και ταχύτης αΰτου.

2. Χαρακτήρες του ήχου. Ψυχογράφος.

3. 'Ανάγκαις του ήχου. 'Ηχώ άντηήχησις.

Η') Οπτική.

1. Φΰς. Εξοΰγραμμοι διάδοσις του φωτός. Σκιά. Ταχύτης του φωτός.

2. 'Ανάγκαις του φωτός. Κάτοπτρα επίπεδα.

3. Διαύλασις του φωτός.

4. 'Ανάλυσις του φωτός. 'Ιρις, άλλως, στέμμα. Βακί.

'Ακλεΰν μικροσκόπιον

5. Φωτογραφική μηχανή. Προβολεύς. Κινηματογράφος.

Θ') Μαγνητισμός.

1. Μαγνήται. 'Αλληλεπίδρασις των πόλων.

2. Γήινος μαγνητισμός, πυξίς.

Ι') 'Ηλεκτρισμός.

1. 'Ηλεκτρισίς διά τριβής. Θετικός και άρνητικός ήλεκτρισμός. Διανομή του ήλεκτρισμού επί της έπιφανείας των σωμάτων. Καλοί και κακοί άγωγοί. 'Ακίδες.

2. 'Επίδρασις. 'Ηλεκτρισόφροϋ του Βόλτα

3. 'Απορροαίριχός ήλεκτρισμός, 'Αστραλή, κεραυνός.

Κίς δε τά στοιχεΐα της χημείας εκόπιμον εΐνοι να κα-

ριλαμβάνεται ή εξής περίκου ύλη.

A*) Είσαγωγικοί γνώσεις.

1. Χημικά φαινόμενα. Χημεία.
2. Σύνθετα σώματα. 'Ανάλυσις. Στοιχεία . Τά κοινότερα έκ τῶν στοιχείων καί τά σύμβολα αὐτῶν.
3. Σύνθεσις. Διαστολή μίγματος καί χημικῆς ἐνώσεως

B*) Ὁ ἀήρ.

1. Τί εἶναι καῦσις. Ὁ ἀήρ δέν εἶναι στοιχεῖον. Μέρος τοῦ ἀέρος εἶναι κατάλληλον διά τήν παραγωγήν καύσεως. Παρασκευή καί ιδιότητες τοῦ οξυγόνου.
2. Ὁξειδία, ὀξειδώσις καῦσις.
3. Τί συμβαίνει κατά τήν ἀναπνοήν τῶν ζῶων. Ζωική θερμότης.
4. Ἄζωτον .

Γ*) Τό ὕδωρ.

1. Ὑδωρ τῶν βροχῶν , πηγαῖα ὕδατα . Ἀπεσταγμένον ὕδωρ. Ὑδατα πόσιμα (διθάλσις) σκληρά , μεταλλικά θαλάσσιον.
2. Ἡλεκτρόλυσις τοῦ ὕδατος. Ὑδρογόνον καί ιδιότητες αὐτοῦ. Καῦσις ὕδρου οξυγόνου. Τά σώματα συντίθενται καθ' ὀρισμέναν ἀναλογίαν.

Δ*) Ὁξεά , βάσεις , ἄλατα.

1. Νιτρικόν ὄξύ.
2. Μαγειρικόν ἄλας. Ἄλυκαί . Χρησιμότης.
3. Χλωρίον. Ὑδροχλωρικόν ὄξύ. Ὁξεά.
4. Ἀμμωνία Βάσεις.

Ε*) Ἡ λιθόσφαιρα τῆς Γῆς.

1. Ἀνθράξ. Ἀλλοτροπίαι αὐτοῦ. Προέλευσις ὄρυκτῶν

ἐνθράκων. Ὁξειδία τοῦ ἄνθρακος.

2. Θεῖον. Ἰδιότητες. Ἐλευθερον καὶ ἠναιμένον θεῖον
(θειοῦ γὰρ ὄρυκτά)

Διοξειδίου θεῖου, θερμικόν ὀξύ, θαϊκός χαλκός.

3. Ψέφθορος. Ἰσραϊν.

4. Χαλκός. Ἰδιότητες. Σόγκρισις τῶν προηγουμένων μετὰ
τοῦ χαλκοῦ. Ἀμέταλλα, μέταλλα. Ἐρήματα μετάλλων.

5. Μήλυβδος. Ἰδιότητες. Αἰθάργυρος, μίνιον, ἀνθρακικός,
μόλυβδος.

6. Ψευδάργυρος. Ἰδιότητες. Ὁξειδίου ψευδαργύρου.

7. Ἐπίδρασις HNO₃ ἐπὶ NH₄. Νιτρικόν ἀμμώνιον, ἄλατα

8. Νιτρικόν κάλιον. Πυρίτις, σόδα, ποτιάσσα.

9. Αἱ ταιώδεις οὐσίαι τοῦ ἐδάφους περιέχουν μέταλλα.

Ἄργιλλοι, κραμουργία, ἀργίλλιον.

10. Ἰδράργυρος. Ἰδιότητες.

11. Ἐγγενῆ μέταλλα. Χρυσός, ἄργυρος, Βασιλικόν ὕδωρ.

Τίτλος κραμάτων. Νιτρικός ἄργυρος, φωτογραφία.

12. Ἀφθονία τῶν εἰθηροῦχων ὄρυκτῶν. Ἰώνεσις τῶν εἰ-
θηροῦχων μεταλλευμάτων. Ἐυτοσίδηρος, μαλακός εἰδηρος,
γέλωρ. Σημασία τοῦ εἰδήρου διὰ τὸν πολιτισμὸν.

13. Ὁ ἀερεστόλιθος καὶ ἡ γύψος. Ἄερεστος, ἀερεστιον
ἕδωρ, ~~καὶ~~ κονίσματα, Τσιμέντων.

14. Ὁ χαλαζίας, Πυριτικόν ὀξύ. Ἰαλος.

Ε') Ὀργανικά καὶ Ἐνώσεις.

1. Ἀνύργανα καὶ ἐνώσιμα.

2. Πηρέλαιον, Βενζίνη, Βαζελίνη.

3. Ἐυταέριον, κύκ, φανικόν ὀξύ, χρώματα δι' ἀνιλίνης.

4. Ἄμυλον, ἄλευρα, ζύμη, ζύμωσις, ἔρτος

5. Σάκχαρος, οἶνονπνευματική ζύμωσις, οἶνος, οἶνὸπνευμα
αἰθέρ.

6. Τριεικόν δεξί, τρυγικόν δεξί, κιτρικόν δεξί.

7. Δίαιη, έλαια, σάπων, στεατικά κηρία.

8. Λιθέρια έλαια, ρητίναι, τερρεβινθέλαιον, έχαιοχρώματα, θερνίκια.

9. Δεοκωματώδεις ουσίαι.

10. Άλκαλοειδή.

Εύκαιόν τής έλης του βιβλίου. Άπό τής απόψεως τοῦ καιού τής έν αύτῷ περιλαμβανομένης έλης θέον τό προκείμενον βιβλίον νά πληροῖ τάς άκολουθούσας άπαιτήσεις.

1. Οί όρισμοί τῶν φυσικῶν καί χημικῶν έννοιῶν καί αἱ όποτικώσεις τῶν φυσικῶν καί χημικῶν νόμων άπαραίτητον εἶναι νά βασίζονται έν αύτῷ επί προηγουμένης περιγραφῆς τῶν σχετικῶν φυσικῶν καί χημικῶν φαινομένων.

2. Τά περιγραφόμενα φυσικά καί χημικά φαινόμενα πρέπει νά εἶναι ἢ τά αὐτά ἢ άνάλογα πρός εκείνα, τά όποία δύνανται νά χρησιμοποιηθοῦν κατά τήν διδασκαλίαν, εἰσόμενος ἢ νά εἶναι έξ εκείνων, τά όποία άσφαλῶς έχουσι παρατηρήσει οἱ μαθηταί εἰς τόν βίον των πρό πάσης διδασκαλίας, ἢ έξ εκείνων, τά όποία δύνανται νά παρατηρήσουν εύκόλως κατά τήν διδασκαλίαν, καί ἤ εἴτε άμέσως εἴτε τῇ βοθηείᾳ άπλουσῶν πειράματων, έκτελουμένου κατ' αὐτήν καί περιγραφόμενου δι' αὐτό συντόμως, άλλ' εύλήπτως καί έν τῷ βιβλίῳ πρός όκλήσεις.

3. Ἐφόσον πρός διευκόλυνσιν τής σπουδῆς όποιωνδήποτε φυσικῶν ἢ χημικῶν φαινομένων περιγράφονται εἰς

τό βιβλίον καί πειράματα, περί τῶν ὁποίων ἔδν εἶναι βέβαιον, ὅτι δύναται νά ἐκτελεσθοῦν εἰς κάθε τάξιν, ἀπαραίτητον εἶναι καί τὰ πειράματα αὐτὰ νά εἶναι σχετικῶς ἀπλά καί δι' αὐτό προσιτά εἰς τήν ἀντίληψιν τῶν μαθητῶν καί νά καταδεικνύουσαν σαφέστατα τὰ περί ὧν πρόκειται φαινόμενα.

4. Ἡ περιγραφή τῶν φαινομένων, ὡς καί τῶν καταδεικνυόντων αὐτά πειραμάτων πρέπει νά εἶναι ὡς οἷόντε ἐκποικιλῆ, νά γίνεται δέ εἰς γλώσσῃν ἀπλήν, μικροπερίοδον καί ὅπως καταβοηθῆν εἰς τοὺς μαθητάς. Ὁμοίως πρέπει νά εἶναι καί ἡ περιγραφή τῶν ὀργάνων τῶν πειραμάτων, ἡ ὁποία πρέπει νά περιορίζεται εἰς τὰ κύρια καί οὐδιδώδη διὰ τό πείραμα στοιχεῖα αὐτῶν. Ἐξ ἄλλου οἱ ὅρισμοί τῶν ἐνοσιῶν καί αἱ ὑποτυπώσεις τῶν μέρων πρέπει νά εἶναι ἀπό μὲν τῆς ἀπόψεως τοῦ περιεχομένου ἀκριβεῖς, σαφεῖς καί σύντομοι, ἀπό δέ τῆς γλωσσικῆς σαφεῖς καί εὐληγεῖ.

5. Ἡρὸς ἐπαύξειν τῆς ἐκποικιλότητος τῶν περιγραφῶν ἀπαραίτητον εἶναι νά παρατίθενται εἰς αὐτοὺς ἀκλεῖ, εὐμεγεθεῖς, εὐκρινεῖς καί κατὰ τό δυνατόν καλλιτεχνικαί εἰκόνες τῶν περιγραφομένων φαινομένων, πειραμάτων ὀργάνων αὐτῶν, μηχανισμῶν κ.τ.λ..

6. Ἀπαραίτητον εἶναι ἐπίσης, ὅπως μετὰ τήν ὑποτύπωσιν ἐκάστου νόμου παρατίθενται ἐπαρκεῖς καί κατάλληλοι κρὸς ἐφαρμογήν αὐτοῦ ἐξ ἀσκήσεις π. χ. ἀσκήσεις ἐρμηνείας φαινομένων συγγενῶν κρὸς ἐπαῖνα, ἔξ ὧν ἐξήχθη ὁ νόμος, καί παρατηρουμένων εἴτε εἰς τήν φύσιν, εἴτε εἰς τήν λειτουργίαν ὀργάνων, σκευῶν καί μηχανισμῶν τοῦ πρακτικοῦ βίου, ἀσκήσεις μετρήσεων

καί σταθμήσεων κυρουσῶν τῶν νόμων, σχετικᾶ πρὸς αὐ-
τὸν ἀλλὰ κροβλήματα φυσικοῦ περιεχομένου κ.τ.λ.

7. Ἐκδόκιμον εἶναι τέλος, ὅπως εἰς τὰ στοιχεῖα τῆς
χημείας παρὰ τὰς ἐπιστημονικὰς ἑνομασίας τῶν ἐνη-
θεωτέρων χημικῶν ὕλων παρατίθενται καί αἱ ὀνομασί-
αι, τὰς ὁποίας ἔχουν αὐταὶ ἐν τῇ κοινῇ χρήσει.

* Ἡ Οἰκονομία τῆς ἕλης τοῦ βιβλίου. Ἐπονομασίαν ἐν τῇ
ἐπιγραφῇ ἀναγραφῇ τῆς ἕλης, τὴν ἐποίαν πρέπει νὰ
περιέχῃ τὸ βιβλίον, ἔχει ἤδη δοθῆ καὶ σχέδιον διατά-
ξεως αὐτῆς, οὐχ ἥττον δεόν νὰ τονισθῇ, ὅτι οἱ θε-
επιγραφεῖς εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἐπιφέρουν εἰς τὸ σχέ-
διον ἐκεῖνος κάθε μεταβολήν, ἢ ὁποῖα κατὰ τὴν κρί-
σιν των θὰ εἶναι κατάλληλος, ὅπως συντελέσῃ εἰς
τὴν ἐκτελεστέραν ἐκκλήρωσιν τοῦ ὑπο τῆς διδασκαλίας
καὶ τοῦ βιβλίου ἐπιδιωκομένου κοινῶς σκοποῦ.

Γον) "Ἐχονδπ' ὄψει 1) τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 4360 " περὶ
ἰδρύσεως διδασκαλείου Οἰκοκυρικῆς Ἐκπαιδεύσεως καθ'
ὃ διὰ Π. Δ. ἐκδιδομένου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐκ-
παιδευτικοῦ Συμβουλίου ὕδανται νὰ προστεθῶσι νέα μα-
θήματα ἢ νὰ συγχωνευθῶσι ἢ καὶ νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἐκ τῶν
ἀνωτέρω ἀναφερομένων.

2ον) Τὸ γεγονός ὅτι αἱ μέλλουσαι νὰ ἐξελεθῶν ἐκ τοῦ
εἰρημένου διδασκαλείου διδασκάλισσαι τῶν οἰκοκυρικῶν
μαθημάτων συμφέρον εἶναι νὰ διδασθεῶν ἐκτός τῶν ἄλ-
λων καὶ τὸ μάθημα τῆς ζωολογίας καὶ ζωοτεχνίας ἀντί
δὲ τῆς ἀνθοκομίας νὰ διδασθεῶν μαθήματα ἐκ τοῦ γενικοῦ
τέρου κύκλου τῆς φυτοκομίας.

Γνωμοδοτεῖ ὅπως εἰς τὰ εἰδικὰ μαθήματα προστεθῇ τὸ
μάθημα τῆς ζωολογίας καὶ ζωοτεχνίας, ἀντικατασταθῇ
δὲ τὸ μάθημα τῆς ἀνθοκομίας διὰ τοῦ μαθήματος τῆς φυ-
τοκομίας.

Λον) "Εχον ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 3 τῶν νόμων 4360» περί
 ἰδρύσεως Διδασκαλείων Οἰκοκυριακῆς Ἐκπαιδεύσεως κανο
 νίζει τὸ ἀναλυτικὸν καὶ ὁλοκληρικὸν πρόγραμμα τῶν διδα
 κτῶν μαθημάτων τῆς πρώτης τάξεως ὡς καὶ τὴν ἐξ ἐ
 κάστου μαθήματος διδαντέαν ὕλην ὡς ἑξῆς.

1. Ὁρηκευτικά

~~Ἐργα~~ Ἀνάγνωσις ἀποσπασμάτων ἐκ τῆς *Κελασίας*
 καὶ Καινῆς Διαθήκης σχετικῶν μὲ τὴν ἀποστολὴν τῆς
 γυναικός.

Λειτουργικῆ. Ἰά περί τῶν Κυστηρίων.

Ἔραι 2.

2. ἙΛΛΗΝΙΚΑ

Ἀνάγνωσις τοῦ " περί Παιδων Ἀγωγῆς " τοῦ Κλου
 τέρχου. Ἀνάγνωσις ἐν ἐπιμέτρῳ μεταφράσει εἰς τὴν Δι
 μοτικὴν γλῶσσαν ἐκλεκτῶν μερῶν ἐκ τῆς Ὀμήρου *Ὀδύ
 ὀδυσσεΐας*.

Ἀνάγνωσις ἐκλεκτῶν ἔργων νεῶν Ἑλλήνων ποιητῶν
 καὶ λογογράφων καὶ ἄρχαίων ἐν καταλλήλῳ μεταφράσει.

Γραμματολογικαὶ γνώσεις σχετικαὶ πρὸς τοὺς ἀναγι
 νωσκομένους συγγραφεῖς.

Συνθέσεις ποικίλων περιεχομένων (μίᾱ κατὰ δεκαπεν
 ἑμέρον).

Ἔραι 4.

3. ΓΑΛΛΙΚΑ

Ἀσκήσεις εἰς ὀμιλεῖν καὶ γράφειν ἐλευθέραι ἢ καὶ
 ἐπὶ τῇ βάσει βιβλίου Μισσόδου ἢ ἄλλου ἀναγνωστικοῦ
 ἐγκεκριμένου, οἷα τὰ Γυμνάσια.

Ἀνάγκαι καὶ ἐπισημὰ καὶ ἐπισημὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης
ἐκ βιβλίου Ἀγκυρομένου διὰ τῶν μαθητῶν τῆς ἐπι-
στομῆς τοῦ Παιδείου.

Ἔκδοσις 2

4. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Α' Ἀριθμητική. Τὰ τῶν μεθόδων (ἁπλῆ μέθοδος τῶν
τριῶν, κοσσοτά, συνεξεογμένη, σύνθετος μέθοδος τῶν
τριῶν, τόκος, ἐφαίρεισι, μέσος ὁρος, μερισμός, μετρίσις)
ὅλως πρακτικῶς καὶ μετ' ἐφαρμογὴν ἰδίᾳ εἰς τὴν οἰ-
κιακὴν οἰκονομίαν.

Β' Πρακτικὴ ἰσομετρία. Τὰ τῆς κατασκευῆς τῶν κυρι-
ωτέρων ἐπιπέδων σχημάτων καὶ τῆς εὐρέσεως τοῦ μήκους
τῆς περιμέτρου των καὶ τοῦ ἔμβαδου των. Τὰ περὶ
ὁμοίων ἐπιπέδων σχημάτων τῆς σχέσεως τῶν περὶ μέ-
τρων των καὶ τῆς σχέσεως τοῦ ἔμβαδου των, τὰ τῆς
κατασκευῆς ὁμοίων πρὸς ἑαυτὸν. Τὰ τῆς κατασκευῆς τῶν
κυριωτέρων στερεῶν σωμάτων διὰ τῶν ἀναπτυγμάτων τῶν
ἐπιφανειῶν των, τὰ τῆς εὐρέσεως τοῦ ἔμβαδου τῆς ἐπι-
φανείας των καὶ τοῦ ὄγκου αὐτῶν.

Γ' Ἀλγεβρα. Τὰ κυριώτερα περὶ Ἀλγεβρικῶν Ἀριθμῶν
καὶ Ἀλγεβρικῶν παραστάσεων μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν πράξε-
ων ὅλως πρακτικῶς καὶ συντόμως. Ἀύξισις πρωτοβαθμίων
ἐξισώσεων καὶ συστημάτων μετὰ δύο ἀγνώστους ὅλως πρα-
κτικῶς μετ' ἐφαρμογῶν αὐτῶν πρὸς λύσιν εὐκόλων προ-
βλημάτων.

5. ΘΥΣΙΚΗ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΙΝΗΣΕΩΣ. Τροχιὰ - Δύναμις - Ἄρση - Σύνθεσις, δύναμις
βάρους - Κέντρον Βάρους - Βοκνήθησις - Βατώσις - Ἐκκρομῆσις - Ἀκρό-

συνηθέστερα ἀμέταλλα καὶ μέταλλα καὶ αἱ συνηθέστερα ἐνώσεις αὐτῶν.

ῥῶραι 3

7. ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ
=====

Ἀνατομικὴ καὶ Φυσιολογία (Κατασκευὴ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος καὶ Λειτουργίαι αὐτῶν)

Σκελετός.

Μῦς (Κίνησις)

Ὑπόργανα Θρέψεως (Πέψις. Ἀπομύζησις Ἐνζυμικῶν οὐσιῶν
Κυκλοφορία αἵματος)

Ὑπόργανα Ἐκκρίσεως

Ὑπόργανα ἀναπνοῆς (Ἀναπνοή)

Νευρικόν Σύστημα. Αἰσθητήρια Ὑπόργανα Λειτουργίαι αὐ-
τῶν.

ῥῶραι 2 τὸ α' ἑξαμήνου

8. ΖΩΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΖΩΟΤΕΧΝΙΑ
=====

Τὰ σπουδαιότερα τῶν ἐν Ἑλλάδι κατοικιδίων ζῶων
Στοιχειώδεις γνώσεις ζωοτεχνίας. ~~Τ~~Κτηνοτροφία. Μελισσο-
κομία. Κονικλοτροφία. Γαλακτοκομία.

ῥῶραι 2 τὸ β' ἑξαμήνου

9. ΒΟΤΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΥΤΟΚΟΜΙΑ
=====

Τὰ σπουδαιότερα καλλωπιστικὰ φυτὰ Ἀρχαιολογία.

Ὁπωροκομία-Σχολικὸς ἑρπῆς.

ῥῶραι 1.
=====

10. ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ
=====

A. ΒΙΣΤΡΑΓΩΓΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ
=====

1) Κανόνες ἔργασίας-Μέτρα- ἐν χρῆσει εἰς τὴν μαγειρι-

κόν Πλάκια- και Κουζίνας.

2. Επείσοι Ψάσι. Ξαξή μαγειρίου και περιποίησης αὐ-
του.

3. Τροφαί. ~~Ψά~~ Ταξινόμησις και Ψαξί-Πέψις αὐτῶν. Τρο-
φοί μαγειρεύματος.

Β' ΠΟΤΑ

=====

1. Ύδωρ κυκλοφορία ἐν τῇ φύσει. Εἶδη χρησιμοποίησις
ὄλο του ἀνθρωπίνου σώματος. Βρασμός.

2. Κφές. Ἱστορία- Εἰρή- Προκατασκευή δια τῶν ἀγο-
ρῶν - Νοθεία-χρήσις αὐτοῦ-Συστατικά και Θεραπεία ἀξία
Πρακτική ἄσκησις. Παρασκευή διαφόρων εἰδῶν καφέ.

3. Τάϊον Ἱστορία-Τόποι παραγωγῆς- Προκατασκευή δια
τῆν ἀγορῶν-εἶδη-Εἶδη Συστασις- Θεραπεία ἀξία-Νοθεία
Πρακτική ἄσκησις. Παρασκευή Ταΐου και φρουτανίων
Κακάο και Βοκολάτα Ἱστορία-Προέλευσις-Βιομηχανία Σϋ-
στασις-Βιομηχανία - Θεραπεία ἀξία.

Πρακτική ἄσκησις-Παρασκευή Κακάου και Βοκολάτας.

Γ' ΚΑΡΦΟΙ ΚΑΙ ΛΑΧΑΝΙΚΑ

1. Ὅρισμός-Ταξινόμησις-Συστασις-Θεραπεία ἀξία-Συντήρη-
σις-Πέψις-Μαγειρέυμα Πρακτική ἄσκησις-Βραστά χόρτα
διαφόρων εἰδῶν.

Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΟΙ ΚΑΡΦΟΙ ΚΑΙ ΟΣΠΡΙΑ

1. Δημητριακοί Καρφοί - Ὅρισμός-εἶδη- Συστασις-Θεραπεία
ἀξία- Μαγειρέυμα.

Πρακτική ἄσκησις-Πείραμα καθορισμοῦ λευκώματος ὀ-
σπρίων- Παρασκευή ὄλο φαγητῶν ἐξ ὄσπρίων.

Ε. ΣΑΧΑΡΙΣ ΚΑΙ ΑΜΥΛΟΝ

1. Σάχαρις. Ὅρισμός-Τόποι Παρασκευῆς-Βιομηχανία
Συστασις-Θεραπεία ἀξία - Πέψις Ἐπιδρασις θερμότητος

ἐκ τῆς Ζαχαρίας.

Παρασκευὴ Ζαχαριῶν.

2. Ἄμυλον. Ὀρισμός-Ἠθγαί-Βιομηχανία-Σύστασις-Εἶδη

Ἐκδρασις. Θερμότητος-Θρεπτικὴ ἀξία-Πέψις

Πρακτικὴ ἄσκησις-Πείραγμα ἐπιδράσεως Θερμότητος ἐκ
ἀμύλου περὶ κατῆτας. Παρασκευὴ ἀμυλώδους τρεφῆς ἢ γλυκ
σματος.

ΣΤ' ΑΙΘΗΧΑΣ ΠΑΛΙΑ

Ὀρισμός-Προβλαψις-Εἶδη Σύστασις Θρεπτικὴ ἀξία

Πέψις-Ἐκδρασις Θερμότητος.

Πρακτικὴ ἄσκησις. Τηγάνισμα παταῶν εἰς μικρὰν καὶ με
τὴν ποσότητα ἄλκους καὶ ἐλαίου.

Ζ' ΑΥΓΑ

Ὀρισμός Εἶδη-Σύστασις-Θρεπτικὴ ἀξία Πέψις.

Διατήρησις-Κτύπημα Μανιέρισμα

Πρακτικὴ ἄσκησις. Πείραγμα ἐπιδράσεως ἐκ τοῦ λευκοῦ
καὶ κίτρινου τοῦ στυφῶ-Βραστὰ αὐγῶ- Ὀμελέτα

Η' ΓΑΛΑ ΚΑΙ ΤΥΡΟΣ

1. Γάλα- Ὀρισμός-Εἶδη Σύστασις Θρεπτικὴ ἀξία-Πέψις

Ἐκδρασις Θερμότητος Συντήρησις.

Πρακτικὴ ἄσκησις σάλτας.

2. Τυρός. Ὀρισμός- Εἶδη -Βιομηχανία -Σύστασις.

Θρεπτικὴ ἀξία-Πέψις διατήρησις

Πρακτικὴ ἄσκησις Παρασκευὴ σουσλά

Θ' ΞΑΡΤΙΔΑ ΚΑΙ ΚΡΕΑΣ

1. Ὀρισμός-Εἶδη -Σύστασις-Θρεπτικὴ ἀξία- Πέψις

Διατήρησις.

Πρακτικὴ ἄσκησις-Ξαρί βραστῶ.

2. Κρέας. Ὀρισμός-Εἶδη-Σύστασις-Θρεπτικὴ ἀξία. Πέψις

διατήρησις. Τυροῦ μαγειρεύματος.

Πρακτικὴ ἄσκησις. Πείραμα ἐλευθέρσεως θερμότητος ἐκ
κρέατος. Πάρεσκευή βραστοῦ κρέατος καὶ σούπας.

I. ΔΕΙΞΕΙΣ ΣΥΜΑΡΙΚΑ

Εἶδη-Ἔντα σουσώματος (Σόδα) Μαγιὰ ἀμυνία καὶ λεμό-
νητικὴ εὐστασις.

Πρακτικὴ ἄσκησις. Πείραμα ἀποχωρισμοῦ συστατικῶν
ἀλεύρου. Κατὰ κατασκευὴ Ζυμοῦ.

II. ΔΕΙΞΕΙΣ ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Παρασκευαί διαφόρων φαγητῶν. Καὶ τρόπος Γλυκιμῶν
τρόποι θερμίδεσματος

1. ΠΑΡΤΙΚΗ

1. *Γαυτομηχανή-Χρῆσις-Χεῖρ/εμοδ-Μερίκοίησις-Πρακτικαὶ
ἀσκήσεις.
2. Βελονιές -Χρῆσις αὐτῶν-Εἶδη (Τρύπων, Πατητή, Γαζί
χειρός, Πιεσοβελονιά Γαζί καὶ πατητή ὄγιος, Καρέκωμα
Στρέψωμα Στραπέτο)
3. *Ραφές Χρῆσις αὐτῶν-Εἶδη (Ἀκλή, Γαλλικὴ, Βλακορ-
φαί)
- 4) Διακοσμητικὴς Βελονιές Πρακτικὴς ἀσκήσεις. Ῥαφή
Βειγματολογία
5. Κρηκότορκα Ἀκλή καὶ βελιαστή εἰς μάλλωνα καὶ
βαμβάκερὸ ὄφασμα. Πρακτικαὶ ἀσκήσεις.
6. Στριφώματα. Ἴσια-Λοζά-Στρογγυλά -Ἀνώματα ἃ Πρακτι-
καὶ ἀσκήσεις.
7. Γυνίες Μανδηλίων (Τεσσάρων εἰδῶν) Πρακτικὴ ἄσκη-
σις Κατασκευὴ Μανδηλίου.
8. Ἀνοίγματα ἀσπαραγῶν καὶ φορεμάτων. Πρακτικαὶ
ἀσκήσεις.

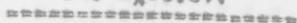
10. Έφαρμογή δαντέλλες επί έσπερορροούχων και πορεμάτων Πρακτικά έδεήσεις. Ένωμα δαντέλλας και κεντήματος Κατασκευή νυκτικού.

11. Μαντάρισμα παντός είδους.

12) Έννοεις μαθήματος κοπτικής-Γραμμαί άνθρωπίνου σώματος. Αήψις μέτρων. Σχεδίασμα άκλου/μπλούζας

13. Κοπή και ραφή άκλής μπλούζας έκ βαρβακερού ύφάσματος.

12. Σχέδιον.

Στοιχεία προοπτικής μετ' έφαρμογών.

Σκουδή έκ του φυσικού.

α*) Σκουδή κινήσεων των διαφόρων ζώνων και των άνθρώπων.

β*) σκουδή άνθέων.

γ*) Σκουδή σταχιολογίας από γύφινα άντικείμενα και έκ του φυσικού

Χρώμα και άνάμειξις αυτών μετ' άλλου χρώματος προς παραγωγή διαμέσεων τόνων. Ζωγραφική. Διακοσμητικά γραμμαί. Έφαρμογαί εις διάφορα είδη χειροτεχνίας

Συνθέσεις

*Ωραι 2 -----2-----

13. *Ωδική

*Ωραι 2 -----2-----

14. Γυμναστική

Γυμναστικά άσκήσεις Παιδιαί Χοροί *Ωραι 3 και έν ελεύθερον άπογευμα

Δον *Ορίζονται είσηγηταί α*) Λάμπας 1) του έκ' άριθμ.

4111 του *Υπουργείου Παιδείας διαβιβάζοντος ύπόμνημα διά την διδασκαλίαν της άγωγής του πολίτου του

Ε. Μελά 2) Υπομνήματος του Συνδέσμου καθηγητών Γαλιλικής 1) του υπ' αριθμ. 426 υπ' τίτλον « σκοπός και τρόπος διδασκαλίας της αναγνώσεως » βιβλίον του Επιθεωρητού Ε. Επεκανάκη

β') Ι. Σκουτέρδουλος 1) του διαβιβασθέντος διά το υπ' αριθμ. 65354 έγγραφου του Υπουργείου Παιδείας υπομνήματος Γεροσκουδαστών Κρήτης και 2) του υποβληθέντος υπ' αριθμ. 377 βιβλίου 44 παιδαγωγικά τραγούδια του κ. Κ. Λάβδα.

γ') Δ. Σουχλήρης του υπ' αριθμ. 12292 π. έτ. έκδο τίτλον διδασκαλία της υγιεινής βιβλίον του Επιθεωρητού Καρλαμποκοδίου και παρατίθενται εις αυτούς τα σχετικά έγγραφα.

Λέγεται η συνεδρία ὄραν, 12 και 26 25 μ.μ.

Ο Πρόεδρος
Ι. Ρωμανός

Τά Μέλη

Ἐτακτα	Τακτικά	Αἰρετά
Δ. Χόνδρογ	Δ. Τσαμασούρος	Δ. Δογκας
Σ. Κουγδαγ	Δ. Σαρρος	Δ. Μισυρληγ
	Θ. Παρασκευόπουλος	
	Δ. Λάμπας	
	Ι. Σκουτέρδουλος	
	Δ. Σουχλήρηγ	
	†Ο Διευθυντής τῶν Γραφείων	
	Δ. Νικητάκηγ	

Ἄκριβες Ἀντίγραφον
Ἐν Ἀθήναις τῇ Ἰανουαρίῳ 1930
†Ο Διευθυντής τῶν Γραφείων

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΙ

Ἀριθμ. Πρωτ. 1844

915

Περὶ ληθεις.

- 1) Προκήρυξις φυτολογίας Β' τάξεως Γυμνασίου
- 2) Ἀποφασίς ἐπί αἰτήσεων συστάσεως βιβλίων
ἂν Ἀργυροπούλου Γ. Λαζάρου Ἀρ. Παλλή
ἂν Χατοϊκῆ Λαρά ἂν Κοιτομάτη Λάρτης ἂν Ἑλλάδος
Γ. Μπακανάκη
- 3) ἐπί ἐπεμνημάτων Κ. Ψελα Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ
ἂν κριτικῆς Ἐπιθεωρητοῦ καθηγητῶν Γαλλικῆς
- 4) Ἀποφασίς εἰσηγήσεων ἐπί αἰτήσεων.

Π Ρ Α Ξ Ι Ε 63

Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ Ἰπουργεῖῳ τῆς Παιδείας καὶ Ἐρησκευμάτων σήμερον 14 Φεβρουαρίου 1930 ἡμέραν Πρ
ρασκευῆν καὶ ὥραν 10 συνήλθεν εἰς Γενικὴν συνέδριον
τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον συγκείμενον ἐκ τῶν Γ.
Ρωμανοῦ προέδρου, Δημ. Τσαμασοῦρου, Δ. Σάρρου, Γ.
Χαντιέλη, Ε. Παρασκευασκοῦλου, Δ. Λάμψα, Γ. Σκουτεροπού
λου Δ. Σουχλέρη τακτικῶν μελῶν, Δ. Κιτσιρή, Δ. Δούκα
αἰρετῶν, Σ. Κουτῆα τῶν ἐκτάκτου μέλους, Εὐαγ. Κακούρου
διευθυντοῦ τῆς Παιδείας, παρισταμένου καὶ τοῦ εἰσηγη-
τοῦ τῶν γραφείων Μ. Ζώτη.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν
τῆς προηγουμένης συνεδρίας τὸ Συμβούλιον ἀποφασίσαι
τὰ ἑξῆς.

Α') Δερόν πρό ὀφθαλμῶν σχετικὴν εἰσηγήσειν τῆς οἰ-
κείας ἐπιτροπῆς καὶ συζητήσαν ἐπ' αὐτῆς ἀποφασίζου
ὅπως ἐπιβάλλη εἰς τὸ Ἔθν. Ἰπουργεῖον τὴν ἀκόλουθον
προκήρυξιν περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ ποσοῦ, τοῦ ποιο
καὶ τῆς οἰκονομίας τῆς ὕλης βιβλίου φυτολογίας πρὸς

χρήσιν τῶν μαθητῶν τῆς Β' τάξεως τῶν Ἡμιγυμνασίων καὶ ἑξατάξιων Γυμνασίων.

Π ρ ο κ ῆ ρ υ ξ ι ς

Ἐπί τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ πασοῦ, τοῦ ποιοῦ καὶ τῆς οἰκονομίας τῆς ἑλλης βιβλίου φυτολογίας πρὸς χρήσιν τῶν μαθητῶν τῆς Β' τάξεως τῶν Ἡμιγυμνασίων καὶ ἑξατάξιων Γυμνασίων.

Ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου. Καθόσον τὸ προκαίμενον βιβλίον θά χρησιμαθῇ εἰς τοὺς μαθητὰς ὡς βοήθημα πρὸς ἐντύπωσιν καὶ ἀπομνημόνευσιν τῆς ἐν τῇ τάξει διδασκουμένης φυτολογικῆς ἑλλης, προφανές εἶναι, ὅτι τὸ βιβλίον ἐπιδιώκει τὸν αὐτὸν κύριον σκοπὸν, τὸν ὅποιον καὶ ἡ ἐν τῇ τάξει διδασκαλία τῆς φυτολογίας, ἥτοι νὰ γνωρῆσθαι εἰς τοὺς μαθητὰς τελειότερον ἢ ὅσον κατωθεῖται ἐν τῷ δημοτικῷ σχολείῳ τὸν βίον τῶν φυτῶν, εἰς τὴν φύσιν τῆς πατρίδος, ὡς καὶ τῶν σημασίαν αὐτοῦ διὰ τὸν βίον τῆς ἑλλης φύσεως, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ πασὸν τῆς ἑλλης τοῦ βιβλίου. Τὸ βιβλίον περιλαμβάνει δύο μέρη, ἀμφοτέρω μεθ' εἰκόνων, ἥτοι ἐν Εἰδικόν, ἐν τῷ ὁμοίῳ θά ἑξετάζονται κατὰ τὴν σειράν ἑνὸς ὀρισμένου βοτανικοῦ συστήματος, ἀλλὰ βιολογικῶς οἱ χαρακτηριστικοὶ καὶ ἐν Ἑλλάδι ἰδίως ἀπαντῶντες ἀντιπροσώποι τῶν κυριωτέρων ἐπεδιδειχθέντων τοῦ συστήματος τούτου, καὶ ἐν Γενικόν, ἐν τῷ ὁμοίῳ θά προέχονται α') Γενικῆ Ἐπισκόπησις τῆς φυσιολογίας καὶ Ἀνατομίας τῶν φυτῶν, β') Ἀνασκόπησις τοῦ ἐν τῷ Εἰδικῷ μέρει χρησιμοποιοθέντος βοτανικοῦ συστήματος,

γ*) Γενική έκλεκσις της σημασίας της λοιπής φύσεως
 ως διά τόν βίον τών φυτῶν καί τών φυτῶν διά τήν
 ληπὴν φύσει, (ιδίως δὲ διά τόν ἀνθρώπον καί δ') ἡ
 Γεωγραφική καταβολή τῶν φυτῶν, θά ἀποτελεῖται τό
 πολὺ ἀπὸ 10 τυπικῶν φύλλα, ἐξ ἧν 7 μὲν περίπου
 θά διατίθενται διά τό εἰδικόν μέρος, τὰ δὲ ὑπόλοιπα
 διά τό Γενικόν.

Τό κοινόν τῆς ὕλης τοῦ βιβλίου. Ἡ μὲν ἐν τῷ εἰδικῷ

μῦθι τοῦ βιβλίου περιλαμβανομένη ὕλη δεόν ἀπὸ τῆς
 ἀπόψεως τοῦ κοινῷ νά πληροῖ τὰς ἀκολουούσας ἀπαιτή-
 σεως. 1) Πρὸς πρόχειρον προσανατολισμὸν τῶν μαθητῶν
 εἰς τοὺς ἐκάστοτε ἐξεταζομένους ἀντιπροσώπους πάσης
 ὑποδιαίρεσεως τοῦ χρησιμοκοιουμένου βοτανικοῦ συστήμ-
 τοσάπαραίτητον εἶναι νά προτάσσεται τῆς ἐξετάσεως αὐ-
 τῶν συντομωτάτη (εἰς 1-3 στ.) ἀναγραφὴ τῶν χαρα-
 κτηριστικῶν γνωρισμάτων τῆς ὑποδιαίρεσεως ταύτης.

2) Ἐκί ἐκάστης ὑποδιαίρεσεως δεόν νά ἐξετάζονται
 διεξοδικῶς μόνον οἱ χαρακτηριστικώτεροι καί ἐν Ἑλλάδι
 δι' ἰδίως ἀπαντῶντες ἀντιπρόσωποι αὐτῆς. Πρέπει δὲ
 ἡ ἐξέτασις τῶν φυτῶν τούτων νά ἐξαίρη μὲν τὰ γνωρί-
 σματα αὐτῶν ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὁποῖα κατατάσσονται εἰς
 τὴν προκειμένην ὑποδιαίρεσιν, νά εἶναι δὲ καθαρῶς
 βιολογική, ὑποτυκνύουσα σαφῶς τὰς αἰτιώδεις σχέσεις,
 αἵτινες ὑφίστανται μεταξύ τοῦ περιβάλλοντος τῶν φυ-
 σιολογικῶν λειτουργιῶν καί τῆς κατασκευῆς τῶν ὀργά-
 νων αὐτῶν, καί δι' ὧν σχέσεων τοῦτο μὲν θά ἐξηγηταί
 κλήρως ὁ βίος ἐκάστου, τοῦτο δὲ ^{δε} θά καταδεικνύεται ἡ ση-
 μασία τοῦ φυτοῦ διά τό περιβάλλον ἐκεῖνο, ἰδίως δὲ
 διά τόν ἄνθρωπον, ἔτι θά ἐρμηνεύεται ἡ γεωμετρική

επιπλοισι του φυτου.

2. Η εκθεσις του βίου εκάστου φυτου πρέπει να βασί-
ζεται, εφόσον είναι δυνατόν, εις (μορφολογικας ανα-
τομικας και φυσιολογικας) εκ' αυτου παρατηρησεις ~~αι~~
~~και~~ αναλογους προς εκεινας, επι των οποιων θα στηρί-
ζεται η διδασκαλια ητοι τοιαυτας, οιας ασφαλως θα
εχουν κειμαι ο μαθηται ηδη προ κεισης διδασκαλιας
επι του φυτου η δυνανται να κερσων ευκολως εκ' αυ-
του προκαλουμενοι υπο της διδασκαλιας και οη ειτε
αμειωως ειτε τη βοηθεια αλλησ εργασιωσ η απλοσ και-
ρηματος εκτελουμενων εν τη ταξει και περιγραφομε-
νων δι' αυτο συντομως, αλλ' ευληπτως και εν τη βιβλιω
προς υπομνησιν.

4. Οπως ιδιαιτερωσ πρέπει να εξαίρωνται η σημασια
των εξεταζομενων φυτων δια τον βιον του ανθρωπου
και η εργασια του ανθρωπου δια την διαδοσιν και
των εξευγενισμων αυτων.

5) Η ολη εκθεσις του βίου των εξεταζομενων φυτων
πρέπει να είναι οσον το δυνατον ζωντανη και εκπο-
πτικη, να γινεται δε εις γλωσσαν απλην μικροπεριο-
δον και ολωσ κατανοητην εις τους μαθηται. Ενδεικνυ-
εται δε προσετι, οπως παρα τα επιστημονικα ονοματα
των εν Ελλάδι απαγόντων φυτων αναγράφονται και
τα συνηθεστερα εκ των κοινω φερομενων ονοματων των.

6. Προς εκπαυσησιν της σκοπτικωτητος του μερουσ τουτου
του βιβλιου απαραίτητον είναι να παρατίθενται εις
αυτο και εις των εκάστοτε καταλληλων τόπον ευμεγε-
θεισ, καθαραι και ευκρινεισ και κατα το δυνατόν καλ-
λιτχνικαι εικονες των εξεταζομενων φυτων και των

καθ' ἕναστον ὀργάνων αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν περιγραφομένων πειραμάτων.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ποιεῖν τῆς ἐν τῷ Γενικῷ μέρει τοῦ προκειμένου βιβλίου περιλαμβανομένης ὕλης δεῖον νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει τὰ ἀκόλουθα.

1. Πᾶσα ἐν γένει ἡ ὕλη τοῦ μέρους τούτου δεῖον νὰ βασίζεται ἐπὶ τῶν συγκεκριμένων δεδομένων τοῦ προηγθέντος Εἰδικοῦ μέρους.

2. Ἡ ἑνικὴ φυσιολογικὴ καὶ ἡ γενικὴ ἀνατομικὴ ἐξέτασις τῶν φυτῶν πρέπει νὰ συνδέωνται στενῶτατα πρὸς ἀλλήλας ἐπὶ τῷ τέλει τῆς καταδείξεως τῆς γενικῆς ἰσχύος τῶν αἰτιῶδῶν σχέσεων, αἱ ὁποῖαι παρῴσιασθησαν ὡς ὑφιστάμεναι μεταξὺ τῶν φυσιολογικῶν λειτουργιῶν καὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ὀργάνων ἐκάστου τῶν ἐν τῷ εἰδικῷ μέρει ἐξετασθέντων φυτῶν. Δύναται δὲ τὸ βιβλίον εἶτε νὰ ἀφορμᾶται ἀπὸ ἐκάστης τῶν φυσιολογικῶν λειτουργιῶν τῶν φυτῶν καὶ νὰ ἐρευνᾷ τὴν κατασκευὴν τῶν ἐπιτελούντων αὐτὴν ὀργάνων, εἶτε νὰ ἀφορμᾶται ἀπὸ ἐκάστου ὀργάνου καὶ τῆς κατασκευῆς του καὶ νὰ συνεξετάζῃ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτελουμένας λειτουργίας.

3. Ἡ Ἄνασκόπησις τοῦ ἐν τῷ Εἰδικῷ μέρει χρησιμοποιοθέντος βοτανικοῦ συστήματος δεῖον νὰ ἀποβλέπη κυρίως μὲν εἰς τὴν θεμελίωσιν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν πορισμάτων τῆς προηγηθείσης γενικῆς ἰσχύος καὶ μορφολογικῆς καὶ φυσιολογικῆς ἐπισκοπῆσεως, ἔπειτα δὲ καὶ τὴν ἀσκήσιν τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ἀσφαλῆ ταξινόμησιν τῶν συνηθεστέρων φυτῶν τῆς πατρίδος.

24. Ἡ ὑποτίπωσις τῆς γεωγραφικῆς κατανομῆς τῶν φυτῶν

δέον νά εἶναι σύντομος, σκόπιμος δ' ὅμως εἶναι νά γίνε-
ται ἐν αὐτῇ ἴδιος λόγος περί τῆς κατανομῆς τῶν φυ-
τῶν ἐν Ἑλλάδι.

5. Ἡ ἐκθεσις τῆς ὕλης καί τοῦ Γενικοῦ μέρους τοῦ
βιβλίου δεῖν νά εἶναι ἐπίσης ζωντανή καί ἐποπτική
ὡς ἡ τοῦ Εἰδικοῦ καί νά γίνεται εἰς οἶαν γλῶσσαν
καί ἐκείνη.

6. Πρὸς ἐπαύξειν τῆς ἐποπτικότητος καί τοῦ μέρους το-
του τοῦ βιβλίου δεῖν νά παρατίθενται καί εἰς αὐτό
κατάλληλοι εἰκόνες, αἰτινας ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς ὕλης
αὐτοῦ θά εἶναι κατὰ τό μέγιστον μέρος σχηματικά

Ἡ αἰκονομία τῆς ὕλης τοῦ βιβλίου. Δεδομένου ὅτι
εἰς τά ἄνωτ'ρω καθορισθέντα περί τοῦ κομοῦ καί τοῦ
ποιοῦ τῆς ὕλης τοῦ προκειμένου βιβλίου εἰσονται
μόνον αἱ γενικάι γραμμαί τῆς διατάξεως τῆς ὕλης ταύ-
της, πρόδηλον εἶναι, ὅτι εἰς τοὺς συγγραφεῖς ἐπαίε-
ται ἡ ἀιπτάξις ἔλων τῶν καθ' ἕναστον.

Β') Ὁ Ἑκπαιδευτικὸς Σύμβουλος Ι. Σκουτερόπουλος ἀνα-
γινώσκει τὴν κίττωι εἰσήγησιν περί τοῦ βιβλίου τοῦ
'Αλκ. Ἀργυροπούλου « Νεοελληνική μοῦσα » τὸ βιβλίον
τοῦ Ἄλκ. Ἀργυροπούλου « Νέα Ἑλληνική μοῦσα » ἀπο-
λεῖται ἐκ σελίδων 288 τοῦ συνήθους μεγέθους τῶν δι-
δακτικῶν βιβλίων, περιέχει δὲ πεζογραφήματα καί
ποιήματα 119 Ἑλλήνων λογοτεχνῶν ἀπὸ τοῦ Ῥήγος μέ-
χρι σήμερον καί πληροφείας καί κρίσεις σχετικῆς.

Ὁ συγγραφεὺς ὑπέβαλεν αὐτό εἰς τὸ Ἑκπαιδευτικὸν
συμβούλιον « πεποιθώς ὅτι θέλει τύχει τῆς ἀναγνωρι-
σεως τοῦ Ἑκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καί θέλει χαρ-
κτηρισθῆ ὡς βιβλίον χρήσιμον καί τὰ μάλα ὠφέλιμον

πρῶτον εἰς τοὺς διδάσκοντας τὸ μάθημα τῶν Νεοελληνι-
 κῶν ἐν τοῖς σχολείοις, οἵτινες μὴ τυχόντες εἰδι-
 κῆς μορφώσεως ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ ἐστερημένοι συ-
 στηματικῶς βοθημάτων διὰ τὴν ἱστορικὴν παρακολού-
 θησεν τῆς τέως ἡμῶν λογοτεχνίας θέλουσιν εὖρει ἐν
 τῇ ἀνωτέρῳ συλλογῇ ἐν κατάλληλον μέσον τῆς συμπλη-
 ρώσεως καὶ τῆς ἐλλιποῦς μορφώσεως αὐτῶν. Ἐπειτα θέ-
 λει χαρακτηρισθῆ ὠφέλιμον καὶ διὰ τοὺς μαθητὰς μὴ
 ἀρκουμένους εἰς τὴν περιωρισμένην προσφορὰν τῶν σχο-
 λικῶν ἐγχειριδίων, ἀλλ' ἐπιθυμοῦντας νὰ γνωρῶσιν
 ἐκτενέστερον τὴν ἐξέλιξιν τῆς τόσον ἐνδιαφεροῦσης
 τοῦς πάντας Νεοελληνικῆς λογοτεχνίας» Ἀλλὰ πρὸς το
 οὔτον σκοπὸν δὲν ἔχει συνταχθῆ ἐπιβήδειον τὸ βιβλ
 ον τοῦ κ. Ἀγκ. Ἀργυροπούλου. Διότι πλὴν τῆς κα-
 τὰ τὴν χρονολογικὴν σειρὰν τῆς γεννήσεως τῶν λογο-
 τεχνῶν διατάξεως τῶν λογοτεχνημάτων καὶ τῆς χρησιμο-
 ποιήσεως ἔργων μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν λογοτεχνῶν οὐ-
 δὲν ἄλλο ἄξιον λόγου ἔχει νὰ ἐμφανίσῃ. Πληροφορία
 π. χ. περὶ γεννήσεως καὶ ἐξελέξεως ἐκάστου εἴδους
 τῆς νεωτέρας ἡμῶν λογοτεχνίας ἢ περὶ τῶν ὄρων τῆς
 ζωῆς ἐκάστου λογοτέχνου, αἵτινες ἀπαραιτήτως πρέπει
 μὰ ὑπάρχουσιν ἐν βιβλίῳ τοῦ σκοποῦ τοῦ βιβλίου τοῦ
 κ. Ἀργυροπούλου, δὲν ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῷ αἱ περὶ ἐκά-
 στου τῶν λογοτεχνῶν πληροφορίες καὶ κρίσεις μὲντοι
 ἀπαρτίζουσι γραμμάς δύο (καὶ ταύτας οὐχὶ πάντοτε
 πλήρεις) μέχρι τεσσάρων, σπασιώτατα δὲ μέχρι πέντε
 Τὰ ἐγκεκριμένα σχετικὰ βιβλία διὰ τοὺς μαθητὰς
 τῶν γυμνασίων συνήθως δὲν περιέχουσιν ὀλιγωτέρας
 πληροφορίες, ὑπάρχουσι δὲ καὶ τὰ περιέχοντα περισσο-

τέρας ἢ τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ἀργυροπούλου. Ὅπως
δήποτε ἡμεῖς τοῦλάχιστον δὲν ὑποθέτομεν, ὅτι ὑ-
πάρχει φιλόλογος λειτουργὸς τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως
τόσον ἀμαθῆς, ὥστε νὰ χρησιμοποιεῖται ὡς πηγὴν τῆν
συλλογὴν τοῦ κ. Ἀργυροπούλου.

Διὰ ταῦτα δὲν δυνάμεθα νὰ εἰσηγηθῶμεν νὰ γίνῃ κρι-
τασις, ὅπως γίνῃ σύστασις τοῦ βιβλίου τούτου ὑπὸ
τοῦ Σου Ἰπουργείου.

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἀποδέχεται τὴν εἰ-
σήγησιν.

Γ*) Ὁ Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος Ι. Σκουτερῶσκουλος ἀνα-
γινώσκει τὴν κάτωθι εἰσήγησιν περὶ τοῦ " βιβλίου τοῦ
δημοδιδασκάλου " τοῦ κ. Ἰωσήφ Λαζάρου, τμηματάρχου
τοῦ Ἰπουργείου τῆς Παιδείας.

" Τὸ βιβλίον τοῦ δημοδιδασκάλου " (ἐκδόσεις 1930)
τοῦ τμηματάρχου τοῦ Ἰπουργείου τῆς Παιδείας κ. Ἰ-
ωσήφ Λαζάρου ἀποτελουμένην ἐκ 294 σελίδων συνηθου-
μεγάλους διδακτικῶν βιβλίου σκοπὸν ἔχει νὰ γνωρί-
σῃ εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον πάσας τὰς διατάξεις τῶν
νόμων, τὰς ὁποίας πρέπει γινώσκῃ οὗτος προκειμέ-
νου νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, νὰ παραμείνῃ ἐν
τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἐτι δὲ
νὰ παράσχη εἰς αὐτὸν καὶ τὰς ἀπαραιτήτους ὁδηγίας
εἰς τὴν χρῆσιν τῶν διατάξεων τούτων.

Διαιρεῖται εἰς τέσσαρα μέρη. Τὸ πρῶτον μέρος ἀνα-
φέρεται εἰς τὸν διορισμὸν καὶ τὴν ἐγκατάστασιν τὰ
καθήκοντα, τὰς κειθαρχικὰς ποινὰς, τὰ δικαιώματα μι-
σθῶν, ἐπίδομα, προσαυξήσεις μισθοῦ, δικαιώματα, ἀδ-
εῖας νοσηλείας καὶ κηδείας, ἔξοδα ὁδοιπορικὰ, ἀδεία
ἀμοιβὰς, προαγωγὰς, ἀγαναρίσεις καὶ ἀπονομῆν συντά-

ξεως κ. τ. λ.) τῶν δημοδιδασκάλων. Τό δεύτερον μέρος ἀναφέρεται εἰς τὰ ποικίλα σχολεῖα δημοτικῆς ἐκπαίδεψεως, τήν μόρφωσιν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καί τήν διοίκησιν τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδεψεως. Τό τρίτον ἀναφέρεται εἰς τὰ διδασκῆρια καί τήν ὑγιεινήν τῶν σχολείων. Τό τέταρτον περιέχει διάφορα (ἐγκυκλίους, ὠρολόγια προγράμματα, ὑποδείγματα μισθοδοτικῶν καταστάσεων κ. ἄ. κ.)

Τό βιβλίον διακρίνεται σαφῆνεια, πρακτικότης, καλή διάταξις τῆς ὕλης. Αἱ παρεχόμεναι ἐν αὐτῷ ὁδηγίαι εἰς ἐφαρμογήν τοῦ νόμου εἶναι πολλαί καί καλάί.

Ἐχων ὑπ' ὄψει μου ταῦτα, ἔτι δέ τήν ὑπάρχουσαν πολυνομίαν καί τήν κρατοῦσαν παρὰ τοῖς δημοδιδασκάλοις ἀβεβαιότητα ὡς πρός τήν ἰσχύν καί τήν ἐρμηνείαν τῶν νόμων εἰσηγοῦμαι νά παρακληθῆ τὸ Σον Ἰπουργεῖον, ὅπως εὐαρεστοῦμενον συστήσῃ τὸ πόνημα τῶν κ. "Ἰωσήφ Ααζάρου, τμηματάρχου τοῦ Ἰπουργείου τῆς Παιδείας «Τό βιβλίον τοῦ δημοδιδασκάλου» εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους ὡς λίαν χρήσιμον εἰς αὐτούς, εἰ δυνατόν δέ νά προβῆ καί εἰς τήν ἀγοράν ἀντιτύπων τινῶν πρός διανομήν εἰς τὰ ἄπορα δημοτικά σχολεῖα

Τό Ἐκπαιδευτικόν συμβούλιον συμφωνοῦν πρός τήν εἰσηγήσιν ἔχον ὑπ' ὄψει ὅτι μελετᾶται ἡ τροποποίησις τοῦ θεσμοῦ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκπαίδεψεως καί ἴσθς καί ἄλλων τινῶν διαταξεων τῶν περὶ ἐκπαίδεψεως νόμων παρακαλεῖ τὸ Σον Ἰπουργεῖον τῆς Παιδείας ὅπως εὐαρεστοῦμενον συστήσῃ τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ααζάρου ὡς λίαν χρήσιμον εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους καί εἰ δυνατόν, διατάξῃ τήν ἀγοράν ἀντιτύπων τινῶν πρός

διανομήν εἰς τὰ ἄπορα δημοτικά σχολεῖα, ὑπὸ τὸν ὄ-
 ρον ὅμως, ὅπως ἐν περιπτώσει προσεχούς μεταβολῆς
 τῶν νῦν ἰσχυόντων νόμων ἐκδώσῃ ὁ κ. Ἰωσήφ Λαζάρου
 παράρτημα τοῦ βιβλίου ἐν τῷ ὁποίῳ περιέχονται αἱ
 μεταβολαὶ αὐταὶ καὶ θὰ παρέχωνται αἱ σχετικαὶ ὁ-
 δηγῆσαι.

Δ*) Ὁ Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος Ι. Σκουτερόπουλος ἀνα-
 γινώσκει τὴν κἀθῆτι εἰσηγήσειν περὶ τοῦ παιδικοῦ εἰ-
 κονογραφημένου περιοδικοῦ " Παιδικὴ Χαρά "

Τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἐκδίδεται ἐκάστην 1, 10 καὶ
 20 ἐκάστου μηνός. Εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον
 ἐπεβλήθη τὸ τεύχος 1 Ἰανουαρίου 1929 μὲ τὴν παρά-
 κλησιν, ὅπως ἐκδοθῇ ἐγκύκλιος συνιστώσα τὸ περιοδι-
 κὸν τοῦτο, ἵνα δυνηθῇ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ διάφορα
 ψυχοφθορὰ περιοδικά. Τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐποβληθέντος
 τεύχους εἶναι » Στ. Σπεράντζα, Νόχτα Χριστουγέννων
 (ποίημα.) Μοναχὴ ἐπὶ τὸν κόσμον (συνέχεια μυθιστορημα-
 τος σελίδες 5) Χριστουγεννιάτικοι θρύλλοι, παραμονὴν προ-
 τεχρενιᾶς, ὁ φόβος τοῦ φέρι τοῦ χαμοῦ. Ι. Δραγούμη
 ὁ θάνατος τοῦ Παύλου Μελά. τὸ δεῦτερον τῶν Χριστουγέννων
 νέα καὶ κερύεργα κ.τ.λ.

Εἰς πάντα ταῦτα ὄντως οὐδὲν τὸ ἀνήθικόν ἢ τὸ δυ-
 νάμενον νὰ μειώσῃ ὅπως εἰρηστέα τὴν ἠθικὴν τῶν παι-
 δων ὑπάρχει, ἀν καὶ ἡ μνημόνευσις τῆς περιτομῆς
 παρὰ μακρὰν κατοικοῦσι λαοῖς θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ
 ἔλειπεν. Ἀλλὰ καὶ οὐδὲν τὸ ἐξαιρετικὸν δύναται νὰ
 παρατηρηθῇ ὥστε νὰ δικαιολογηθῇ ἡ πρότασις, ὅπως συ-
 σταθῇ ἡ ἀνάγνωσις τοῦ περιοδικοῦ ὑπὸ τῶν μαθητῶν
 τὰ πάντα ἐν αὐτῷ εἶναι μετριώτατα πράγματα, οὐδὲν

σχεδόν έχοντα τό δυνάμενον νά εξυψώση σπουδαίως τούς μαθητάς. Διά τούτο δέν προάγονται νά εισηγηθῶ^{εἰς} τό Ἐκπαιδευτικόν Συμβούλιον ὅπως ζητήσῃ τήν εὐστασίαν τοῦ βιβλίου ὑπό τοῦ Ἰπουργείου. Παρά τούτο, καί πρῖστον ἂν ἦτο τό ὑποβληθέν τεύχος, θά ἐδίεταλον νά εισηγηθῶ, ὅπως τό Σον Ἰπουργείου εὐστήσῃ τό περιοδικόν εἰς τούς Ἐκπαιδευτικούς λειτουργούς, διότι οὐδεὶς δύναται νά βεβαιώσῃ, ὅτι, εἶον εἶναι τό ὑποβληθέν τεύχος θά εἶναι καί πάντα τά λοιπά τεύχη αὐτοῦ, ὥστε νά εἶναι ἐκ τῶν προτέρων ἐξησφαλισμένον ὅτι πάντα θά εἶναι καλά.

Τό Ἐκπαιδευτικόν Συμβούλιον ἀναγνωρίζει ὅτι εἶναι δύσκολον νά γίνονται συστάσεις περιοδικῶν. ~~ὅχι ἦττον~~ ἔχον ὑπ' ὄψει τήν μέχρι σημερον ἐμφάνισιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται περιοδικῶ, ἀποφαίνεται ὅτι ἐκ ταύτης δέν ὑπάρχει κώλυμα νά γίνῃ σύστασις αὐτοῦ.

Ε') Ἐχον ὑπ' ὄψιν 1) τήν αἴτησιν τοῦ Κ. Γρηγόρου,
 Α. Κουτομάση καί Σία καταχωρισθεῖσαν ὑπ' αὐξ. ἀριθμ. 11239 π. ἔτ. πρωτοκόλλου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, δι' ἧς ὑποβάλλουν τόν ὑπ' αὐτῶν ἐκδοθέντα πρὸς σχολικὴν ἀποκλειστικῶς χρῆσιν χάρτην τῆς Ἑλλάδος, ἐπιχειρησμένον ὑπό τοῦ Π. Δημητράκου, καί παρακαλοῦν τό Σον Ἰπουργείου, ὅπως εὐαρεστοῦμενον εὐστήσῃ εἰς τὰ σχολεῖα Μέσης καί Δημοτικῆς ἐκπαίδευσσεως νά προμηθευθῶσι τούτον.

2) τήν περὶ τοῦ ~~καί~~ ~~αὐ~~ ~~πρόκειται~~ χάρτου εἰσηγησιν τοῦ ἐκ τῶν συμβούλων Δ. Τσαμασφύρου, εἰς ὃν ἀνετέθη ἐκ τοῦ Συμβουλίου ἡ κρίσις τοῦ χάρτου, ἔχουσα ὡς κατωτέρω.

Ο υπό κρίσιν χάρτης διαστάσεων ~~δε~~ 1,60Χ1,70 και υπό κλίμακα 1 500000 είναι φυσικός, συν-
ταταγμένος δε κατά τό λεγόμενον μελχτόν σύστημα
γινόμενης χρήσεως και ίσοϋψών καμπύλων και έγχρωμων
ύψομετρικών στραμάτων προς παράστασιν τών έδαφικών
άνωμαλιών.

Αι διαστάσεις ~~αυτά~~ του χάρτου είναι αι προσήκουσαι,
ώστε και ~~η~~ ^η εξ άποστάσεως παρατήρησις να ευδοϋται
και να μη αποβαίνη ούτος δύσχηστος: ώς προς τό πε-
ριεχόμενον δε γεωγραφικόν ύλικόν, τουτο περιορίζε-
ται πράγματι εις τό υπό τών σχολικών απαιτήσεων
έπιβαλλόμενον μετρον.

Ως προς τήν εκτέλεσιν παρατηρητέα τά εξής καιρίαι
σφάλματα.

1) Ο χάρτης στερεΐται ~~η~~ βυθομετρικής ζώνης τής
θαλάσσης παρά τās άκτάς, θεωρούμεν δε τήν έλλειψιν
τουτων ούσιώδη, άφοϋ πρόκειται περί χάρτου τής Ηα-
τρεΐδος ημών, περί τής όποιας οί μαθηταί πρέπει να
εξηματίσουν πλήρη κατά τό δυνατόν έποπτεΐαν.

2) χρησιμοποιούνται εν αυτώ μεγάλαι ίσοδιαστάσεις,
τό σπουδαιότερον δε και άνισοί. Ούτω χωρίζεται πρώτη
άπό τής επιφανείας τής θαλάσσης ζώνη πάχους η ύ-
ψους 200 μέτρων, εις ~~την~~ ^{επειτα} δευτέρα ~~η~~ 400, τρίτη ~~η~~ 400
τετάρτη ~~η~~ 1000, και πέμπτη 1000 ώσαύτως μέτρων. Γνω-
στοϋ δε όντος, ότι τό ~~απείριστον~~ σύστημα τών ίσοϋψών
καμπύλων δεόν να έχη δι'όλας τās καμπύλας τό αυτό
πάχος όριζοντίου στρώματος, διότι ούτω μόνον ό
χάρτης αποβαίνει σαφέστερος, προκαλών πλαστικωτέραν
οφονει έντύπωσιν, ό υπό κρίσιν έμφανίζει άδυσχώρητο

υπό τήν ἔποψιν ταύτην μειονέκτημα, Ἐξέσον οὔτε τὸ
 ὕψος τῶν μεταξὺ τῶν ἰσοδιαστάσεων ἐξαρμάτων δηλοῦ-
 ται, οὔτε αἱ κλίσεις τῶν ὄρεων, ἀπόλλυται δὲ ἐκ
 πᾶσι ἢ συνολῇ τῶν μερῶν τοῦ ὄρους κελααχού, τῶν
 συνεχόμενων ράχων παρισταμένων δίκην νήσων καὶ
 τῶν ὄρεσιρῶν κατατεταγμένων εἰς τεμάχια, ἐν τῇ
 πραγματικότητι δὲν ὑπάρχουν ἰσοῦσῶς καμπύλαι, οὔτε
 κλιμακωτῆ διάταξις τῶν κλιμακῶν τῶν ὄρεων, ἢ δὲ χρῆ-
 σις ἀπὸ τῶν ἰσοῦσῶν καμπύλων ἐν τοῖς χάρταις εἶναι
 κολῶτιμοι μόνον ὑπὸ τήν προϋπόθεσιν νὰ περιλαμβάνε-
 ται μεταξὺ αὐτῶν ὀριζόντιον στρώμα μικροῦ πάχους,
 τὸ δὲ πάχος τοῦτο νὰ εἶναι ^{διὰ} πάντα τὰ στρώματα
 τὸ αὐτό. Ὁ ὑπὸ κρίσειν χάρτης οὐδετέρων τῶν συνθηκῶν
 κῶν τοῦτων ἐσεβάσθη, οὕτω δὲ ἀποβαίνει ἀσαφὴς ἀφ'
 ἑνός, ἥκιστα δὲ κλαστινός ἀφ' ἑτέρου.

3) Ἄστοχεῖ ὁ συντάκτης τοῦ χάρτου, καθ' ἡμέτερον
 τοῦλάχιστον κρίσειν καὶ ὡς πρὸς τὰ χρησιμοποιοθέντα
 πρὸς παραστάσιν τῶν ἐδαφικῶν ἐξαρμάτων χρώματα. Πρὸς
 τὸν σκοπὸν τοῦτον μεταχειρίζεται τὰ χρώματα πράσινον,
 κίτρινον, πορτοκαλιόχρουν, ἐρυθρόν, βαθύ ἐρυθρόν καὶ
 λευκόν διὰ τὰς ὑπὲρ τὰ 3 χιλιομέτρα κορυφὰς καὶ
 δὴ τὸ πράσινον διὰ ζώνην ὕψους 200 μέτρων ἀπὸ τῆς
 θαλάσσης, τὸ κίτρινον διὰ τήν ἀμέσως ὑπερκιμένην ζώ-
 νην πάχους 400 μέτρων, τὸ πορτοκαλιόχρουν διὰ ζώνην
 400 ὠσαύτως μέτρων πάχους ὑπεράνω τῆς προηγουμένης,
 τὸ ζωηρόν ἐρυθρόν διὰ τήν ἐπομένην ζώνην 1000 μέτ-
 ρων πάχους καὶ τὸ βαθύ ἐρυθρόν διὰ τήν τελευταίαν ζώ-
 νην 1000 καὶ ταύτην μέτρων πάχους. Καὶ ὁποῖα μὲν
 τὰ ἐκ τῆς χρήσεως ἀνίσου πάχους ὀριζοντίων στρωμά-

των δυσάρεστα ανεγράφη άνωτέρω, άρκεί δέ προς δι-
 απίστευσιν να λεχθῆ, ότι πάντα σχεδόν τὰ άκρωτήρια
 τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ χάρτι φέρονται ὡς γλῶσσαι χεραμα-
 λαί, προτείνουσαι προς τὴν θάλασσαν ὀμαλᾶς, χαμηλᾶς
 ἀμμώδεις λωρίδας. Τὰ χρησιμοποιεθέοντα χρώματα τινά
 μὲν (τὸ πράσινον κίτρινον καὶ γαιῶδες) εἶναι τὰ
 συνήθως εἰς τοὺς φυσικοὺς χάρτας ἐν χρήσει άπαντα
 τοῦ σχεδόν, γίνεται δὲ χρήσις τούτων παρακλησία.
 Ξανθοῦν ὅμως τὸ βλέμμα τὰ ἐρυθρά χρώματα, ξένα καὶ
 προς τὰ συνήθως παραδειγμένα διὰ τὴν παράστασιν τῶν
 ἐξαρτημάτων, καὶ προς τὴν φύσιν, προς τὰς ἐκ τῆς ὀπί-
 σης ἐντυπώσεις ὅσον κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἥττον να
 συμφωνῆ ὁ χάρτης. πᾶς τις ἐγνώρισε ^{ξανθὰ} ὄρη, σκίθον-
 τα ὄρη κ.τ.λ. ἀλλ' ἐρυθρὰ ὄρη οὐδεῖς, οὔτε οἱ τολ-
 μηρότεροι ποιηταί.

Κατὰ ταῦτα οὐ μόνον ἀνακριβῆς, ἀλλὰ καὶ ἀσλαί-
 σητος ἀποβαίνει ὁ χάρτης, τὸσω μάλλον καθόσον τὸ
 αὐτὸ χρῶμα παρουσιάζει διαφορὰς ποιοῦ ἀπὸ φύλλον
 εἰς φύλλον. Καὶ ἡ μεγάλη δὲ διαφορὰ τῶν χρωμάτων θά
 εἶναι σοβαρὸν ἐμπόδιον διὰ τοὺς μαθητὰς να σχηματί-
 σουν συνεχῆ καὶ ὀμαλῆν, πλαστικῆν ἐν ἄλλαις λέξεσιν
 εἰκόνα τοῦ ὄρους.

4) Ὁ χάρτης ἠδύνατο ἀντί τῶν γραμμῶν, ὡς χρησιμο-
 ποιεῖ διὰ τὴν παράστασιν τῶν ποταμῶν, να χρησιμοπο-
 ῆσῃ, ἀντί τοῦ αὐτόχρημα παιδικοῦ τούτου τρόπου, τὸ βα-
 ρύ ξανθοῦν χρῶμα.

5) Ἀδύγῃ τοῦ μεγάλου πᾶχους τῶν ὀριζοντίων ἰσοψῶν
 στραμμάτων οἶδει ψεῖδῆ εἰκόνα τῆς μορφῆς τῆς χώρας ὁ
 ὑπὸ κρίσιν χάρτης, μὴ ὢν ἀπληλαγμένος ἔνεκα τούτου

σημαντικῶν ἀνακριβειῶν. Οὕτω ἡ ~~ἑλλάς~~^{Ἑλλάς}, κατ' ἐξοχὴν ὄρεινή ~~ἢ~~ χώρα ἐμφανίζεται ὡς ἀπαρτιζομένη ἐκ πεδιδάδων καὶ ὄροπεδίων. Γεράνεια, Ὑμηττός, Λαύρειον, Αἰ-
 Ζῆλα γάλεων, Τρίκερι κ.τ.λ. ἀημειοῦνται ὡς ὄροπέδια ἢ ὄρεινοτάτη βόρεια παραλία τοῦ Κορινθιακοῦ, ἢ χερ-
 σόνησις τοῦ Μαλέα, τοῦ Ἀκρίτα ἐπίσης.

*Γεωγραφικὸν ἀπο-
 χάρτιον τοῦ Ἑλλά-
 δος*

6) Καὶ ἀνακριβειῶν δευτερευούσης μὲν σημασίας, αἱ τι-
 νες ὅμως εἶναι οὐχ' ἥσσονος σπουδαιότητος. Ἡ μέλλοντος
 νά χρησιμοποιηθῆ ὑπὸ ἐλλήνων μαθητῶν, δέν εἶναι
 ἀμειρος ὁ ὑπὸ κρείων χάρτης· οὕτω σημειοῦται ἐν αὐ-
 τῷ ὁδός Νεμέας- Βυτίνης ἀνύπαρκτος σχεδόν, παραλεί-
 πεται δέ ἡ Ἀργους- Τριπόλεως μία τῶν κυριωτέρων
 Πελοποννησιακῶν ἀρτηριῶν κ.τ.λ.

7) Ὁ χάρτης τὰ πέραν τῶν βορείων συνόρων τῆς Ἑλλά-
 δος μέρη ἀφίνει λευκά. Οὕτω δύναται μὲν ὁ μαθητὴς
 νά ἀποκομίσῃ ἐν τῇ μνήμῃ του τὸ διάγραμμα τῆς βο-
 ρείας ἑλληνικῆς μεθορίου γραμμῆς, ἀλλὰ ἀποκομίζει ἐ-
 πίσης ἀσάφειαν τῶν καθέκαστα τῆς γραμμῆς ταύτης
 καὶ τῶν παρ' αὐτὴν γεωγραφικῶν στοιχείων ἐπιβλαβεσι-
 την· ἀρκεῖ νά λεχθῆ ὅτι δυσκόλως καὶ ἠσκημένον ὄρ-
 μα δύναται νά ἀνιχνεύσῃ τὸ Μπέλεσι καὶ αὐτὴν τὴν
 δόκην.

Τὸν χάρτην τοῦτον ^{κατὰ τὰ} ἀνωτέρω δέν θεωρῶ ἐπιτυχάνον
 τὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὅποια δέον νά χαρακτηρίζουν τὴν
 ἀπλοῦ καλὸν χάρτην· οὔτε τὴν σκοπιμότητα ἱκανοποιεῖ
 οὔτε εὐκρινῆς εἶναι, οὔτε ἀκριβῆς ἐν πᾶσι. Δυσκολοί-
 ομαι νά τὸν ὀνομάσω καὶ ὠραῖον. Διὰ ταῦτα εἰσηγοῦμαι
 τὴν ἀπὸρριψὴν του."

'Αποδεχόμενον τὴν γνώμην τοῦ εἰσηγητοῦ προτείνει εἰς τὸ
 Σον Ἰπουργεῖον νὰ μὴ χρηγηθῆ τὴν αἰτουμένην ὑπὸ τῶν
 ἐκδοτῶν ~~ὀφθαλμῶν~~ ~~πρὸς εἰσαγωγὴν~~ τοῦ κερὶ οὗ κρῖνεται χάρ;
 του εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης καὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως;
 ΣΤ') Ἐχον ὑπ' ὄψει αἴτησιν τοῦ Κωνσταντίνου Γ. Μπακανάκη,
 ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγι-
 αλίας, δι' ἧς οὗτος παρακαλεῖ, « ὅπως τὸ βιβλίον αὐτοῦ
 » Σκεπὸς καὶ τρέκας τῆς διδασκαλίας τῆς Ἀναγνώσεως εἰς
 πάσας τὰς τέξεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου » περιβληθῆ τοῦ χύ-
 ρους τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου, ἂν ἐκ τῆς μελέτης
 του κριθῆ ὅτι ὄντως εἶναι ἄξιον τοιαύτης τιμῆς » ἀποφεί-
 νεται, ὅτι τὸ κερὶ οὗ ὁ λόγος βιβλίον καταδεικνύει μὲν,
 ὅτι ὁ συγγραφεὺς του ἠσχολήθη φιλοτιμῶς μὲ τὴν διδακτι-
 κὴν τῆς Ἀναγνώσεως τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ὅν ἔχει δ'
 ὅμως τὴν ἐπιστημονικὴν ἐκείνην ἀριότητα καὶ ἐνημερότητα
 ἣ ὅποια εἶς εἶδεν εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον τὸ δι-
 καίωμα νὰ παρακαλέσῃ τὸ Σον Ἰπουργεῖον, ὅπως συστήσῃ
 αὐτὸ εἰς τοὺς ἀρμοδίους κύκλους.

2) Ἀπὸν κρὸ ὀφθαλμῶν τὸ ὑπ' ἀριθμ. 4111= ἔγγραφον τοῦ Σου
 Ἰπουργεῖου, δι' οὗ τοῦτο ἀποστέλλον ὑπόμνημα τοῦ κ. Κ.
 Μελά κερὶ διδασκαλίας τῆς Ἀγωγῆς τοῦ Πολίτου εἰς τὰ σχο-
 λεῖα παρακαλεῖ τὸ συμβούλιον, ὅπως γνωρίσῃ εἰς αὐτὸ τὴν
 ἐπί τοῦ ὑπερνήματος τούτου γνώμην τιο, ἀποφασίζει νὺ
 παρακαλέσῃ μὲν τὸ Σον Ἰπουργεῖον, ὅπως ~~εὐαρεστεύμενον~~
 ἐκφράσῃ, τὴν χαρὰν του πρὸς τὸν κ. Κ. Μελά, διότι ἂν
 καὶ δὲν εἶναι εἰδικὸς ἐκπαιδευτικὸς, ἀσχολεῖται μὲ τό-
 σον ζῆλον εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα, νὰ γνωρίσῃ δὲ εἰς
 αὐτὸ ὅτι τινὰ μὲν ἐκ τῶν θεμάτων, τῶν περιλαμβανομένων
 εἰς τὸ ὑπόμνημα, ὡς ἀναγόμενα εἰς τὴν ὕλην ὀρισμένων
 σχολικῶν μαθημάτων, διδάσκονται εἰς τὰ καλῶς λειτουρ-
 γούντα σχολεῖα, τὰ περισσότερα δὲ ἐξ αὐτῶν, ἀναγόμενα
 εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀγωγὴν τῶν μαθητῶν, (οὐχὶ δὲ εἰς τὴν
 ἀγωγὴν τοῦ πολίτου ὡς φέρεται εἰς τὸ ὑπόμνημα) ἀπασχολεῖ
 λοῦν μὲν μέχρι τοῦδε ἄρκετὰ ἐκ τῶν σχολείων μας καὶ
 μάλιστα ἐκεῖνα ἐξ αὐτῶν τῶν ὁποίων αἱ τάξεις ἔχουν συν-

ταχῆ εἰς μεθητικές κοινωνίας, ἄντικθον δὲ εἶναι νῶ ἀπ
σχολήσεων ἄλλ. τὰ σχολεῖα πρῶγμα τὸ ὁμοῖον θά κατορθωθῆ
ὅταν γενικεοθῆ παρ' ἡμῖν ὁ παιδαγωγικός θεσμός τῶν μεθητι
κῶν κοινοτήτων, ὁ ὁμοῖος εὐτυχῶς κατακτῆ ὁσημέραι κερικο

H) 1) τερων ἔδαφος.
ἔχον πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἑλ' ἀριθμ. 468 ἀνατορῶν τοῦ Γεν. κ
ἐπιθεωρητοῦ τῆς ἑπ. Ἐκπαιδευτικῆς περιουρείας καὶ ἐν ταυτοῦ
καὶ διοικητοῦ τῆς Ἐκπαιδευτικῆς παρ' τῆ Γεν. Διοικήσει κ
κεδόντας ἐκφορᾶει τὴν εὐχὴν, ὅπως τὸ Ἐν Ἐπιθεωρητικῶν τῶν
Ἐσωτερικῶν λυμβάνον γνῶσιν τοῦ συνημμένου ἀντιγράφου τῆς ε
θέσεως τῆς ὑπερληθείσης ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Γενικοῦ Ἐπιθεω
ρητοῦ πρὸς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Μακεδονίας εἰσαρτηθῆ ν
διορίση τοὺς διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας ὁ
ευθύνσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως Μακεδονίας ἀναγκάσει ὑπαλλήλους
ἤτοι 2) ἓνα διοικητικὸν ὑπάλληλον κρηματάρχην ἢ εἰσηγητῆ
β) ἓνα γραφεῖα καὶ 3) μίαν δακτυλογράφειαν.

Ε) ἔλαβε γνῶσιν ὑπομνήματος τοῦ συνδέσμου ἐπὶ τῶν καθρητῶν Τελλ
κῆς γλώσσης, δι' οὗ αὐτὸς ἐκφορᾶει τὴν εὐχὴν, ὅπως ἡ διδασκ
λῆα τῶν Τελλικῶν ἀρχεται ἀπὸ τῆς Α' τάξεως τῶν Γυμνασίων, δι
σχάνται δὲ ταῦτα εἰς μὴν τὴν Α' καὶ Β' τάξιν αὐτῶν ἐπὶ 4 κ
ἑβδομάδε ὥρας, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ἐπὶ 3, μειζόμενων ἐν ἀνάκ
τῶν ὥρῶν τῆς διδασκαλίας αὐτῶν ἐν τῇ σ' τάξει εἰς 2.

Μετὰ ταῦτα ἐ ἀρ. 1877 I. Ἐπιθεωρητικῶν περὶ συστάσεως τοῦ διβλίου τουτου
λογῆ ἀνεκδότων-γυμνικῶν-ἱστοριῶν κ.τ.λ. 2) τὴν ἐπ' ἀριθμ.
1212 Τάξη Μπέκου καθηγητοῦ περὶ συστάσεως συγγραμῆς του ὑπὸ
τόν τίτλον «Βοήθει εαυτόν» καὶ 3) τὴν ἐπ' ἀριθμ. αἰτησιν
Καθητῆ Κορμά Μιχαήλδου ἐπιθεωρητοῦ δημοτικῶν σχολείων περὶ
κοινοκλήσεως εἰς αὐτόν τῆς εἰσηγήσεως ἐπὶ τοῦ ἔργου του
Πρακτικῆς Ὀδηγῆς Δημοδιδασκάλου»

Τὸ Συμβούλιον ὀρίζει εἰσηγητὰς διὰ τὴν πρώτην τὴν Ἐκπ
δευτικὸν Σύμβουλον I. Γιαντέλην καὶ διὰ τὴν δευτέραν τὸν Ἐκ
παιδευτικὸν Σύμβουλον Δ. Λάμπαν εἰς τοὺς ὁμοῖους καὶ πα
ραδίδονται αὐτά.

Ἐπὶ δὲ τῆς τριτῆς ἀποφασίζει νά γίνῃ αἰτησὴ κοινοκλή
σεις.

Ἐπὶ δὲ ἁλιευθῆς τῆς κατείας ἀνακοινοῖ εἰς τὸ Συμβούλιον
ὅτι παρὰ τῶ κ. Ἐπιθεωρητῆ ἐκφορᾶται σχέσις περὶ ἀναβολῆς τῆ
προκηρύξεως συγγραμῆς διδασκτικῶν βιβλίων διὰ τὰ ἑξατάξια

γυμνάσια καὶ ἡμιγυμνάσια, τὸ συμβούλιον ἀναβάλλει διὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης. -

Λύεται ἡ συνεδρίασις περὶ ὧραν 12½

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Ρωμανός

Ἑκτακτα
Ε. Κουγέας
Κακούρος

Τὰ Μέλη

Τακτικά

Αἰρετά

- Δ. Τσαμασοῦρος
- Δ. Μισορλῆς
- Δ. Σάρρος
- Δ. Δοῦκας
- Ι. Χαντέλης
- Θ. Πρασκευόπουλος
- Δ. Λάμπας
- Ι. Σκουτερόπουλος
- Δ. Σουχλέρης

Ὁ Διευθυντὴς τῶν Γραφείων
Δ. Νικητακῆς.

Ἀκριβὲς Ἀντέγραφο

Ἐν Ἀθήναις τῆ 28 Φεβρουαρίου 1930

Ὁ Διευθυντὴς τῶν Γραφείων

Περὶ ληψις

1/ περὶ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν
επιγραφὴν βιβλίον καὶ ἐφαρμογῆς
θεοῦ ἀναλυτικῆς προγράμματος.

2/ *ἰνω μὲν ἐκείνῃ ἀ/ ἐπὶ ἡνωμένῃ μὲν ἐκείνῃ*
ἰνω μὲν ἐκείνῃ ἀ/ ἐπὶ ἡνωμένῃ μὲν ἐκείνῃ
ΠΡΑΞΕΙΣ 64

Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ τῆς Παιδείας
καὶ Θεσηκευμάτων σήμερον 13ην Φεβρουαρίου 1930 ἡμέ-
ραν Τρίτην καὶ ἕραν 7½ μ.μ. συνεβάν εἰς Γενικὴν
συνεδρίαν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον συγκείμενον
ἐκ τῶν Ι. Ρωμανοῦ, προέδρου Γερ. Καψάλη, Δημ. Εὐφροσ
Δ. Τσινακίου, Π. Θεοδοσιάδου, Π. Καντζή, Β. Παπα-
σχευοπούλου, Α. Λάμπη, Ι. Ευσταθίου, Δ. Ευσχάκη
τακτικῶν μελῶν, Α. Μικραλή, Α. Δούκα εἰσαγγέλου, καριστα-
μένου καὶ τοῦ εἰσαγγελοῦ Πραξίου Μ. Ράτη συνεσκέφθη
καὶ ἀπεφάσισε τὰ ἑξῆς.

Αὐτὸν ἀρῶν ἐπὶ ὄψει τοῦ Ἐκπαιδευτικῶν Συμβουλίου τὴν
γενεμένην εἰς τὴν προηγουμένην συνεδρίαν ἀνακρίνωσιν
τεῦ κατ' αὐτὴν περισταμένου κ. Διευθυντοῦ τῆς Παιδείας,
καθ' ἣν κατὰ τῷ Σχολ. Ἰνστιτούτῳ κρατεῖ σχέσις, ὅπως
ἀναβληθῆ ὁ διαγωνισμὸς πρὸς συγγραφήν διδασκτικῶν βι-
βλίων διὰ τὰς δύο κατωτέρως τάξεις τῶν νέων Γυμνασίου
εὐαναβληθῆ δε οὕτω διὰ τὸ μεθεπόμενον σχολικὸν ἔτος
καὶ ἡ ἐναρξίς τῆς λειτουργίας τοῦ νέου Γυμνασίου, δι-
τι δὲν μεσολαβεῖ ἐπαρκῆς χρόνος πρὸς συγγραφήν ἑστ
ων βιβλίων διὰ τὰς κατὰ ἄνω πρόκειται τάξεις, μετὰ
εὐζήτησιν ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν νὰ ἀναβῆ εὐ-

εὐλαβῶς εἰς τὸ Σον Ἰπουργεῖον ἐν σχέσει πρὸς τὴν εἰρημὲνην σχέσιν αὐτοῦ τὰ ἀκόλουθα: Ὅσον εἶναι ὀρθόν, ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τοὺς συγγραφεῖς ἐπαρκῆς χρόνος πρὸς συγγραφήν τῶν νέων βιβλίων ὡς οἶον τε ἀρτιώτερον, τόσον ἐξ ἄλλου εἶναι ἐπιβεβλημένον, ὅπως μὴ ἀναβληθῇ ἐπὶ ἓν ἀκόμη ἔτος-ἦτοι τὸ δεύτερον ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν σχετικῶν νόμων- ἢ μεταρρυθμίσεις τῶν γυμνασίων, πρακτικῶν Λυκείων, Γυμνασίων θηλεων, Ἄνωτέρων Παρθεναγωγείων καὶ Διδασκαλείων τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως. Δύνανται δὲ ἀμφοτέραι αἱ ὡς ἄνω ἀπαιτήσεις νὰ ἱκανοποιηθοῦν, ἂν ληθοῦν τὰ ἀκόλουθα δύο μέτρα, ἦτοι 1) ἂν ὡς ὀριον τῆς μὲν ὑποβολῆς τῶν νέων βιβλίων καθορισθῇ τὸ τέλος Αὐγούστου ἐν. ἔτ. τῆς δὲ κρίσεως αὐτῶν τὸ τέλος τοῦ Νοεμβρίου ἐν. ἔτ. ²⁷ δὲ ἐκδόσεως τῶν ἐγκριθσομένων τὸ τέλος Δεκεμβρίου ἐν. ἔτ. δοθοῦν οὕτω ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἰανουαρίου ἐφ. ἔτ. τὰ νέα βιβλία εἰς τὰς χεῖρας τῶν μαθητῶν, οἱ ὁποῖοι [†] κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας τοῦ σχολικοῦ ἔτους διδαχθοῦν ἄνευ μὲν βιβλίων, ἄλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νέου ἀναλυτικοῦ προγράμματος, καὶ 2) ἂν προσέβῃ διατάξεις εἰς τὸν ἰσχύοντα περὶ διδακτικῶν βιβλίων νόμον, καθ' ἣν θὰ δίδεται εἰς τὰς κρῆτικὰς ἐπιτροπὰς τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκρίνωσι τὰ διδακτικὰ βιβλία καὶ δι' ὀλιγώτερον τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου καθοριζομένου χρονικοῦ διαστήματος π. χ. καὶ δι' ~~ἓν~~ ἓν μόνον σχολικόν ἔτος.

† προφανῶς, δὲν θὰ καθυστερηθῶσιν σοβαρῶς ἀν....

Ἡ μειονοψηφία ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.χ. Σάρρου Σουχλέρη, Σκουτεροπούλου καὶ Μισυρλῆ φρονεῖ μὲν ὡσαύτως ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου ἀναλυ-

τικοῦ προγράμματος ἀπό τοῦ ἀμέσως προσεχοῦς σχολι-
 κοῦ ἔτους χάριν αὐτῆς τῆς οὐσίας τῆς ἐκπαιδευτικῆς
 μεταρρυθμίσεως καί συμφωνεῖ ὡς πρός τὸ σημεῖον τοῦτο
 μέ τὴν γνώμην τῆς ~~ἐπιτροπῆς~~ κλειστοψηφίας διαφω-
 νούσης ὁμως ὡς πρός τὸ σημεῖον τῆς ἀμέσου προκη-
 ρύξεως τοῦ διαγωνισμοῦ πρός συγγραφήν τῶν διδακτικῶν
 βιβλίων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νέων ὁδηγιῶν διότι ἔχει
 τὴν γνώμην ὅτι περισσότερος χρόνος πρέπει νὰ δοθῆ
 εἰς τοὺς συγγραφεῖς πρός συγγραφήν τῶν βιβλίων ὡς
 καὶ εἰς τοὺς κριτάς πρός κρίσιν τῶν ὑποβληθησομένων
 νέων βιβλίων νομίζει δὲ ὅτι δύνανται οἱ καθηγηταὶ
 νὰ διδάξωσι εἰς τὰς δύο πρώτας τάξεις τοῦ Γυμνασίου ἐπὶ
 τῇ βάσει τοῦ νέου ἀναλυτικοῦ προγράμματος ἄνευ δὲ
 διδακτικῶν βιβλίων συνιστῶντες μόνον εἰς τοὺς μαθη-
 τὰς πρός χρῆσιν των ὅσα βιβλία ἐκ τῶν παλαιῶν ἐγκε-
 κριμένων νομίζουσι κατάλληλα, ἄλλως τε ἢ ἀνωμαλία
 αὕτη δὲν θά διαρκέσῃ παρά ἕν μόνον σχολικόν ἔτος,
 θεωρεῖ δὲ ἡ μειοψηφία τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην πολὺ μι-
 κροτέραν ἐκείνης ἣ ὁποῖα δύναται νὰ γεννηθῆ εἰς τὰ
 σχολεῖα εἴαν ἐπισπευθῆ ἢ προκήρυξις τῶν νέων διδακ-
 τικῶν βιβλίων τὰ ὁποῖα καί μετὰ τὴν ἔγκρισιν των ὅσον
 ταχέως καί ἂν γένη αὕτη θά διὰ λόγους τεχνικοὺς ὁμως
 θά εἶναι ἀδύνατον νὰ φθάσωσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας πρὸ
 τοῦ Μαρτίου ἢ καὶ Ἀπριλίου τοῦ ἐπομένου σχολικοῦ
 ἔτους, οὕτω δὲ οἱ μαθηταὶ τῶν δύο κατωτέρων τάξεων
 τοῦ Γυμνασίου θά ἀναγκασθῶσι ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ scho-
 λικοῦ ἔτους νὰ ἀγοράσωσι δις τοῦ ἔτους ~~τὸν~~ ^{ἑαυτοῦ} αὐ-
 τοῦ σχολικοῦ ἔτους βιβλία ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θά συζητή-
 σωσι κατ'ἀνάγκην οἱ καθηγηταὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ
 σχολικοῦ ἔτους καί μετὰ ταῦτα τὰ νέα ἐγκεκριμένα.

931 1/2

Β') Λαβόν υπ' ὄψιν α') τήν υπ' ἀριθμ. πρωτοκόλλου Ἐκπαιδευτικοῦ & Συμβουλίου 758 πρὸς τήν Α. Ε. τὸ πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ὑποβληθεῖσαν αἰτησιν τῶν σκουδαστῶν τῆς Ἱερατικῆς σχολῆς Κρήτης, ὅπως χορηγηθῆ τὸ δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ εἰς θέσιν δημοδιδασκάλου εἰς πάντας τοὺς ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1927-1928 ἐγγραφέντας εἰς τὰς Ἱερατικὰς σχολὰς ἢ ἂν δέν εἶναι δυνατῆ ἡ τροποποίησις τοῦ νόμου, νά δοθῆ μισθός εἰς τὸν κλῆρον.

β') τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τῆς ἐκπαιδύσεως καὶ τὰ ἀξιώσεις τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς κοινωνίας παρὰ τῶν δημοδιδασκάλων, ὅτι δέ τήν δυσκολίαν, ἣτις ὑπαρχει νά ἐξῆρεθῆ καὶ νά θελήσῃ νά διορισθῆ εἰς τὰς Ἱερατικὰς σχολὰς πᾶσας ἐπαρκῆς καὶ κατάλληλον προσωπικὸ ὄπερ θά ἦδύνατο νά μορφῶνῃ καλοῦσθ δημοδιδασκάλους Ἀποφαίνεται ὅτι δέν κρέπει νά τροποποιηθῆ ὁ νόμος ὡστε νά χορηγηθῆ τὸ δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ εἰς θέσιν δημοδιδασκάλων εἰς πάντας τοὺς ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1927-1928 ἐγγραφέντας εἰς τὰς Ἱερατικὰς σχολὰς.

Ἀναφορικῶς πρὸς τήν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τοῦ κλήρου τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἐκφράζει τήν εὐχὴν ὅπως ληφθῶσι πάντα τὰ πρὸς τοῦτο κατάλληλα μέτρα, διότι ἄλλως δέν εἶναι δυνατὸν νά ἔχωμεν κλῆρον ἄξιον τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ.

Γ') Διὰ τοῦ υπ' ἀριθμ. 8559 ἐγγράφου τοῦ Ἰπουργείου Παιδείας διεβιβάσθη τὸ Α' τεύχος περιοδικοῦ τῆς Παιδαγωγικῆς ὑπὸ τὸν τίτλον « Ἐπιστολὴν » τὸ ὅποιον εἶχει ὡς ἴδιον παράρτημα καὶ ἐγκυκλίον Διευκρινιστικὸν ἀνθοκομίας Λαχανοκομίας δένδροκομίας καὶ καλλιεργείας βι-

βιομηχανικῶν καὶ ἀρωματωδῶν φυτῶν καὶ

Ὁ τίτλος τοῦ περιοδικοῦ εὐθὺς ἀμέσως προσελκύει τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου καὶ ἀφίνει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ποῦτο θά ἠδύνατο νὰ συντελεσθῇ τὸ καθ' ἑαυτὸ εἰς τὴν καλλιέργειαν γεωργικῆς συνειδηθεῶς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ὑπερκᾶσαν ἄλλην ἀναγνωρίζεται ἡ ἀνάγκη τῆς στραφῆς τοῦ πνεύματος εἰς τὴν Γεωργίαν καὶ εἰς ἄλλα πρακτικὰ ἐπαγγέλματα.

Ὁ μόνον ὁ τίτλος αὐτοῦ ὑπέσχευται πολλά, ἀλλὰ καὶ ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ πίνακος τῶν περιεχομένων παρέχει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ διευθύνσις τοῦ περιοδικοῦ ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐκλέγῃ κατάλληλα καὶ ἐπίκαιρα θέματα ὡστε νὰ παρέχηται ἐλπίς ὅτι τὸ περιοδικόν θά ἠδύνατο ν' ἀποβῇ ἢ γενικῶς μὲν εἰς πάντας φορεῖς γνώσεων σχετικῶν μὲ τοὺς πλουτοπαραγωγικοὺς κλάδους τῆς Γεωργίας ἰδιαιτέρως δὲ εἰς μὲν τοὺς διδασκάλους τῶν ἀγροτικῶν σχολείων ὀδηγὸς πολῦτιμος πρὸς καταρτισμὸν σχολικῶν κήπων καὶ διδασκαλίαν τῶν νεωτέρων μεθόδων τῆς κηπουρικῆς διὰ δὲ τοὺς μαθητὰς πηγὴ πρὸς πορισμὸν ὠφελίμων γεωργικῶν γνώσεων καὶ διεγερσιν διαφέροντος ὑπὲρ τούτων.

Ἀτυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ διατυπώσωμεν τὰς αὐτὰς καλὰς ἐντυπώσεις καὶ προβλέψεις δὲ τὴν γλῶσσαν εἰς ἣν θά γράφεται τὸ περιοδικόν. Ἡ διευθύνσις ὑπόσχεται ὅτι τοῦτο θά γράφεται εἰς τὴν δημοτικὴν, ἀλλ' ἡ σελίς 14-15 ὑποβληθέντος δείγματος πρῶτον τεῦχος ἐμβάλλει εἰς ἀπογοήτευσεν τὸν ἀναγνώστην ὡς ἐκ τοῦ ἀνωμάλου ὕφους ταύτης.

Πλὴν τοῦτου εἶναι τὸ πρῶτον ἐκδοθὲν καὶ μόνον ὑποβληθέν τεῦχος νέου περιοδικοῦ καὶ εἶναι ἴσως παρα-

κεκινδυνευμένον νά κρίνη τις περί τῆς μελλούσης ἐξε-
λιξεως του διό' εἰσηγοῦμαι ὅπως τό συμβούλιον ἐπιφυ-
λαχθῆ νά ἐκφέρῃ γνώμην περί τῆς συστάσεως αὐτοῦ εἰς
τούς διδασκάλους καί τὰς σχολικάς βιβλιοθήκας.

Τό Ἐκπαιδευτικόν Συμβούλιον ἔχον ὑπ' ὄψιν τήν
ἀνωτέρω εἰσήγησιν ἀναβάλλει νά γνωματεύσῃ περί συστά-
σεως εἰς τούς διδασκάλους καί τὰ σχολεῖα τοῦ ὑπό
τοῦ μηχανικοῦ γεωπόνου Σταύρου Καπόγλου ἐκδιδομένου
περιοδικοῦ τῆς Κηπουρικής ἔχοντες τόν τίτλον "Κηπο-
τεχνία κ.τ.λ." μέχρις οὗ προσκομισθούρ ἐν τῷ μέλλο
τι νεώτερα στοιχεῖα παρέχοντα ἐγγύησιν ἀσφαλῆ τῆς
εὐδοκίμησέως του.-

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Ρωμανός

	Τά Μέλη	
Ἐκπαττα	Τακτικά	Αἰρετά
	Δ. Τσαλαφούρος	Δ. Μισορλής
	Γ. Καψίλης	Δ. Δούκας.
	Δ. Σάββας	
	Ι. Χιντέλης	
	Ι. Σκουτερόπουλος	
	Θ. Παρασκευόπουλος	
	Δ. Σουχλέρης	
	Δ. Λίμψας	

Ὁ Διευθυντής τῶν Γραφείων
Δ. Νικητάκης.

Ἀκριβές Ἀντίγραφον

Ἐν Ἀθήναις τῇ Φεβρουαρίου 1930

Ὁ Διευθυντής τῶν Γραφείων

939

Π Ρ Α Ξ Ι Σ 65

Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ Ἰπουργείῳ τῆς Παιδείας καὶ
 Θρησκευμάτων σήμερον 25ην Φεβρουαρίου 1930 ἡμέραν
 Τρίτην καὶ ὄραν 6 μ.μ. συνήλθεν ἐκτίκταις εἰς Πεν-
 κῆν συνεδρίαν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον συγκελι-
 νον ἐκ τῶν Ι. Ρωμανοῦ προέδρου, Δημ. Τσαμασοῦρου,
 Δ. Εἶρρον, Ι. Χαντέλη, Η. Παρασκευοπούλου, Δ. Λάμψα,
 Ι. Ἐκουτεροπούλου, Δ. Λουχλέρη τακτικῶν μελῶν, Δ. Μι-
 σευρῆ, Δ. Δοσθα αἰρεταῶν, Σ. Κουγέα, Δ. Χόνδρου ἐκ-
 κτάκτων μελῶν, Εὐαγ. Κακούρου Διευθυντοῦ τῆς Παιδεί-
 ας, περισταμένου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν γραφείων,
 συνεσκέθη καὶ ἀπεφάσισε τὰ ἑξῆς:

Μετά τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν
 λαβόν ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθμ. 12318 ἔγγραφο τοῦ Σου
 Ἰπουργείου, δι' οὗ τοῦτο, διαβιβάζον τὰ ὑπ' ἀριθμ.
 15594 καὶ 22250 ἔγγραφα τοῦ Σου Ἰπουργείου τῶν Οἰκο-
 νομικῶν, ὡς καὶ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 43 σχετικόν ὑπόμνημα
 τῆς Ὀμοσπονδίας τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδευσε-
 ως, παρακαλεῖ τὸ ~~Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον~~, ὡς
 ἐκφράση τὴν γνώμην του περὶ τοῦ δυνατοῦ ἢ μὴ τῆς
 ἀξίσεως τῶν ἠρῶν ἐργασίας τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ
 τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδευσεως, ἀποφασίζει νά
 ἀναφέρῃ εἰς τὸ Σεν Ἰπουργεῖον, ὅτι ἐκί τοῦ προ-

κειμένου ένδεικνόμενον δέν είναι ή αύξησις , αλλά ή μείωσις τών ώρων τής έργασίας του είρημένου προσωπικού , δεδομένου 1) ότι οι δευτεροβάθμιοι και πρωτοβάθμιοι καθηγηταί , οίτινες και άποτελούν τό μέγιστον μέρος του , ύποχρεούνται νά διδάσκουν κατά μέσον όρον 4 ώρας καθ' έκάστην , ή δέ κατά τās ώρας αυτές έπιτελούμενη έργασία των , ως άπαιτούσα τήν διηρημένη και είς τόν ανώτατον βαθμόν τής έντάσεως έξικνουμένην ένέργειαν τών βουλευτικών , συναισθηματικών και διακοητικών των δυνάμεων , ουχί δέ ελιγώτερον των σωματικών και ιδίως των νευρικών , είναι αυτόχρομα έξαντλητική, πάντως δέ τοιαύτη , ώστε νά μή δύναται από τής προκειμένης άπόψεως νά συγκριθῆ προς αυτήν καμία άλλη μισωτή πνευματική έργασία, πολύ δέ ελιγώτερον ή συνήθους τοιαύτη , ήτοι ή ήρεμος πνευματική έργασία του γραφείου, 2) ότι όλοι οι λειτουργοί τής θέσης Έκπαιδευσεως κλην τών ώρων , τās όποιās ύποχρεούνται νά διαθέρουθε διά τήν διδασκαλίαν , οφείλουν νά διαθέτουν άκόμη: α') 2-3 τουλάχιστον ώρας καθ' έκάστην διά νά προπαρασκευάζονται είς αυτήν , ήτοι διά νά άνασταλούν τήν διδακτέαν έπιστημονικήν ύλην , νά μετατρέπουσιν αυτήν είς διδακτικήν , ήτοι κατάλληλον διά τās πνευματικές δυνάμεις τών μαθητών και νά καθορίζουν τόν μεθοδικόν τρόπον τής είς τούς μαθητάς μεταδόσεως τούτης, β') 6-10 τουλάχιστον ώρας καθ' έβδομάδα διά τήν διορθωσιν των γρακτών έργασιών των μαθητών , τήν συμμετοχήν είς τήν σχολικήν ζωήν και τήν συμμετοχήν είς τās συνεδρίας του διδακτικού προσωπικού και γ') ίκανόν καθ' έκάστην χρόνον, ποι-

κίλλοντα φυσικά κατ' ἴσην καὶ εἰδικότητα, διὰ τὴν
 προκαλούσθαι καὶ νέας ἐκπολιτιστικῆς ἐκδηλώσεως,
 ἰδίως δὲ τῶν προόδων τῶν διαφόρων κλάδων τῆς οἰκείας
 ἐπιστήμης καὶ τῆς παιδαγωγικῆς, παρακλούσθαι, δι' ἧς
 μὲν θὰ δύνανται νὰ ἀνακινῶνται καὶ νὰ συγχρο-
 νίζονται ἀπὸ τε ἐγκυκλοπαιδικῆς καὶ ἀπὸ ἐπιστημονι-
 κῆς καὶ παιδαγωγικῆς ἀπόψεως, νὰ παρουσιάζουν δὲ τοῦ-
 τω εὐδόκιμον ὄπρῳ καὶ νὰ γίνονται ἀξιοὶ προσω-
 γῆς, 3) ὅτι ἡ τάξις τῶν τε λειτουργῶν τῆς Μῆσης ἐκ-
 παιδεύσεως καὶ τῶν διδασκάλων ἐν γένει ἀκριβῶς διὰ
 τὴν πολλὴν καὶ ἐξαντλητικὴν, ἀμα δὲ καὶ ἐπὶ ὅλως
 ἀνθυγιασινὰς συνθήκας γενομένην ἐργασίαν τῆς καρουσι-
 ἀζει, ὅπως διακινῶσιν αἱ σχετικαὶ στατιστικαὶ, μεί-
 ζονα ἀνησιμότητα καὶ νοσηρότητα ἢ αἱ τάξεις τῶν ἄλ-
 λων ὑπαλλήλων, 4) ὅτι ἀκριβῶς ~~ἢ~~ δι' ὅλους τοὺς ἀνω-
 τέρω λόγους εἰς κανέν ἄλλο Χράτος οἱ λειτουργοὶ
 τῆς Μῆσης Ἐκπαιδεύσεως ἐν ἀπιβαρύνονται μὲ ὄρας
 ἐργασίας περισσοτέρας τῶν κατ' ἡμῖν, εἰς ἱκανὰ δὲ
 ἐξ αὐτῶν ἔχουν ἀνατεθῆ εἰς τοῦτους καὶ σημαντικῶς
 ὀλιγώτεροι καὶ 5) ὅτι τὸ γεγονός, ὅτι ἔνιοι τῶν κατ'
 ἡμῖν λειτουργῶν τῆς Μῆσης Ἐκπαιδεύσεως, ἐκτελεστούντες
 ἐκινεσθόντες καὶ τοῦ νόμου, διαθέτουν κλῆν τῶν ὤρων
 τῆς ὑποχρεωτικῆς διδασκαλίας καὶ 1-1^η εἶτι τὸ πολὺ ὤ-
 ραν καθ' ἑκάστην δι' ἐκπρόσθετον ἰδιωτικὴν ἢ καὶ
 δημοσίαν διδασκαλίαν ἐκ' ἀμοιβῆ δὲν ἀναιρεῖ τὴν βασ-
 μότητα τῶν ἀνωτέρω τονισθέντων, διότι οἱ περὶ ὧν πρό-
 κείται λειτουργοὶ ἀποτελοῦν κολλῆσῃ μόνον τοῦ
 συνόλου τῶν λειτουργῶν τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως, ἀνῆκου
 δὲ ἢ εἰς τὰς σκαλίαις ἐκείνας φύσεις, αἱ ὁποῖαι ἔ-

χουν προικισθῆ με εξαίρετικὴν ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ἀντοχὴν, ἣ. ὅπερ τὸ συνθηδέστερον, εἰς τοὺς ἠναγκασμοῦς πρὸς ἀντιμετώπισιν ἀδυσωπήτων οἰκογενεακῶν ὑποχρεώσεων νά θουσιάζουν τὴν ὑγείαν των, ἐνίστε δὲ καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν των.

Β') Ἐχον ὑπ' τὸ ὑπ' ἀριθμ. 8941 ἔγγραφο τοῦ Σου Ἰκουρφέου, δι' οὗ διαβιβάζον τοῦτο σχέδιον ἐγκυκλίου περιε τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν Γ. Ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων καὶ τῶν Διευθυντῶν τῶν διδασκαλείων παρακαλεῖ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον νά ἐπεξεργασθῆ ταύτην, ἐπιφθρον, ὅσας νομίζει ἀναγκαίας τροποποιήσεως, εὐρίσκει τὸ σχέδιον καλῶς ἔχον καὶ ἐπαναφέρῃ αὐτὸ εἰς τὸ Σον Ἰκουρφεῖον.-

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

Ι. Ρωμανός

Ἐκτακτα

Τακτικά

Αἰρετά

- Σ. Κουγέας
- Δ. Κόνδρος
- Ε. Κακούρος

- Δ. Τσαμασφῶρος
- Δ. Σάρρος
- Ι. Χαντέλης
- Θ. Παρασκευόπουλος
- Δ. Λάμψας
- Ι. Σκουτερόπουλος
- Δ. Σουχλέρης

Ὁ Διευθυντῆς τῶν Γραφείων

Δ. Νικητάκης.

Ἀκριβῆς Ἀντίγραφον

Ἐν Ἀθήναις τῇ Φεβρουαρίου 1930

Ὁ Διευθυντῆς τῶν Γραφείων

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Αριθμ. Πρωτ 4286

ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΙ

Π Ρ Α Ξ Ε Ι Σ 66

Ἐν Ἀθῆναις καὶ ἐν τῷ Ἰκθυοργεῖῳ τῆς Παιδείας καὶ Ἑρσησευμάτων σήμερον 29 Ἀπριλίου 1930 ἡμέραν Τρι-
την καὶ ὥραν 5½ μ.μ. συνῆλθεν εἰς Γενικὴν συνεδρίαν
τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον συγκείμενον ἐκ τῶν Ι. Ρωμανοῦ προέδρου, Δημ. Τσαμασοῦρου, Δ. Σάρρου, Ι. Χαν-
τῆλη, Θ. Παρασκευοπούλου, Δ. Λάμψα, Ι. Σκουτεροπούλου,
Δ. Ξουχλέρη τακτικῶν μελῶν, Δ. Μισυρλῆ Δ. Δούκα ἐξ-
αίρετῶν καὶ Ἀμ. Ἀλεβιζάτου ἐκτὰ τὸν μέλους, παριστα-
μένου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῶν Γραφείων.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικυρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης
συνεδρίας ἀρξίζονται εἰσηγηταὶ διὰ τὰ πρὸς σύστασιν
ὑποβληθέντα κατωτέρω παιδαγωγικά καὶ λογοτεχνικά βι-
βλία.

Α') τοῦ ~~β'~~ ὑπ' ἀριθμ. 4843/19/6/28 ὑπὸ τίτλον ~~α/~~ κληρῆς
σύστημα ἑλληνικῆς μαθητικῆς αὐτοδιοικήσεως, βιβλίον
τοῦ συγγραφέως Ε. Πακαϊωάννου, τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 4285/29/
4/30 ὑπὸ τίτλον «Κερδῶν» βιβλίον τοῦ συγγραφέως Παπα-
χριστοδοῦλου, καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. ~~4278~~ 4278/29/4/30 ὑπὸ
τίτλον «Κατηχητικὴ» τοῦ συγγραφέως Στρατιώτη εἰς
τόν Ἐκπαιδευτικὸν Σύμβουλον Δ. Λάμψαν β') τοῦ ὑπ'
ἀριθμ. 7828/19/8/29 ὑπὸ τίτλον «Ἄρξει νά διδάσκει-
ται ἡ Πιλ. διαθήκη ; » βιβλίον τοῦ Ἀρ. Σακελλαρίου

καί ἀναγκαίᾳ καί λυσιτελεστάτῃ εἶναι, ἀφ' ἑτέρου δέ παρακαλεῖ τόν Ἐθν. Ἰκουργεῖον, ὅπως εὐαρεστούμενον, ἂν νομίζει ἀναγκαῖον, παραπέμψῃ τήν ὑποβληθεῖσαν εἰκόνα εἰς εἰδικωτέρους, ἵνα ἀποφανθῶσιν ἂν καί ἀπό αἰσθητικῆς ἀπόψεως αὕτη ἀνταπεκρίνεται εἰς τόν ὑψηλόν σκοπόν, δι' ὃν προορίζεται.

2ον) Ὁ Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος κ. Δημ. Σάρρος ἀναγινώσκει τήν κάτωθι κρίσιν του περί τῆς Νεοελληνικῆς Μετρικῆς τοῦ κ. Θρασοβούλου Σταύρου, γυμνασιάρχου.
 « Διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. πρωτοκόλλου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου 2399 αἰτήσεως τοῦ βιβλιεκδότου κ. Ι. Σιδέρη ὑπεβλήθη πρὸς κρίσιν εἰς τόν Ἐθν. Ἰκουργεῖον ἡ « Νεοελληνική Μετρική » τοῦ γυμνασιάρχου Θρασοβούλου Σταύρου (ἐν Ἀθήναις 1930 8ο σελ. 128)

Εἰς τὸ ἔργον του τοῦτο ὁ γυμνασιάρχης κ. Θρασ. Σταύρου α) διατυπώνει μέ μεγάλην σαφήνειαν τοὺς νόμους, αἵτινες ἐξάγονται ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν νεοελληνικῶν μετρικῶν φαινομένων.

β) κάμνει λόγον περί τοῦ χαρακτῆρος τῶν νεοελληνικῶν στίχων, ὅπως παρουσιάζονται διαμορφωμένοι εἰς τὰ λαϊκά τραγούδια καί εἰς τήν προσωπικήν ποιήσιν

γ) Ταξινομεῖ τοὺς στίχους λαμβάνων ὡς βάσιν τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικά των, ἧτοι κῶτον τόν ρυθμόν δηλ. τόν τρόπον καθ' ὃν συναρμολογούνται αἱ τονούμεναι συλλαβαί μετά τῶν ἀτόνων, καί δευτέρον ἐν ἧττονι λόγῳ τόν ἀριθμόν τῶν συλλαβῶν.

Ἐπειτα παρέχει τὰς ἀπαραιτήτους πληροφορίας περί τῆς ὁμοιοκαταληξίας περί τῶν στρωφικῶν συστημάτων καί περί τῶν μετὰ σταθερᾶς μορφῆς ποιημάτων.

Τὸ βιβλίον χαρακτηρίζει ἀσφαλῆς γινῶσις τῶν πραγμά-

εβθ των καί μεγάλη σαφήνεια καί ἀκρίβεια.

Οὕτως ὁ συγγραφεὺς, ὅστις τυγχάνει καί δοκιμὸς λο-
γοτέχνης διὰ τοῦ ἀξιολόγου ἐγχειριδίου του τῆς Νεο-
ελληνικῆς Μετρικῆς μετὰ τὴν θά βοηθήσῃ καί θά καθοδη-
γήσῃ τοὺς λειτουργοὺς τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκ-
παιδεύσεως καί τοὺς μαθητὰς τῶν ἀνωτέρων γυμνασι-
ακῶν τάξεων εἰς τὴν μετρικὴν ἀνάλυσιν τῶν Νεοε-
λληνικῶν ποιημάτων. Ἀλλὰ καί τὴν καλαισθητικὴν ἀπό-
λαυσιν τῶν φίλων τῆς ποιητικῆς τέχνης θά προαγα-
γῇ καθιστῶν σαφεῖς τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ μηχανισ-
μοῦ τοῦ στίχου.

~~Δια τὰς μεγάλας ἀρετὰς τῆς Νεοελληνικῆς Μετρικῆς~~
τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Θρασυβούλου Σταύρου παρακαλοῦ-
μεν τὸ Σεν Ἰπουργεῖον, ὅπως λαμβάνον ὑπ' ὄψιν καί
τὴν ὑποβληθεῖσαν ~~αἴτησιν τοῦ ἐκδότου~~, εὐσησῇ τὸ
ἐν λόγῳ βιβλίον ὡς χρησιμώτατον βοήθημα εἰς τοὺς
λειτουργοὺς τῆς Μέσης καί Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καί
ὡς ἐλευθερον ἀνάγνωσμα εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς ἀνωτά-
της γυμνασιακῆς τάξεως καί ἀπόκτῃμα εἰς τὰς σχολικὰς
βιβλιοθήκας.

Τὸ Συμβούλιον ἀποδεχόμενον τὴν εἰσήγησιν ἐγκρίθη
~~νεὶ τὴν πρότασιν τοῦ εἰσηγητοῦ.~~

3ον) Ὁ Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος I. Σκουτερόπουλος ἀναγινώ-
νῳσκει τὴν κατωτέρω εἰσήγησιν του περὶ τοῦ περιοδικ-
κοῦ «Νέαι χῶραι» μηνιαία ἐπιθεώρησις ἔτος πρῶτον»
«Τὸ περιεχόμενον τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἀναφέρεται
ἐξ ὀλοκλήρου σχεδόν εἰς τὰς διὰ τῶν τελευταίων ἁ-
γῶνων ἐλευθερωθεῖσας χώρας τῆς Ἑλλάδος, μάλιστα δὲ
εἰς τὴν Μακεδονίαν. Σκοπὸν κύριον ἔχει νᾶ συντελέ-

ση εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν οἰκονομικῶν, τῶν πνευμα-
 τικῶν καὶ τῶν ἄλλων συμφερόντων τῶν χωρῶν τούτων
 ἐκ' ὀφελείᾳ τῆς ὅλης χώρας ἡμῶν, ἐπιδιώκει δ' αὐτὸν
 διὰ τῆς συνεργασίας διακεκριμένων ἐν τῇ ἑλληνικῇ κοι-
 νωσίᾳ ἀνδρῶν, ἰδίᾳ Μακεδόνων τὴν καταγωγὴν. Παρὰ
 τοῦτο καθιστᾷ γνωστὴν τὴν κίνησιν τῆς Μακεδονικῆς
 Ἑκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας, τῆς ὁποίας τὸ Ἑκπαιδευ-
 τικὸν συμβούλιον γνωρίζει τὴν ἐθνωφελῆ δράσιν, ὡ-
 στε καὶ ἐγκύκλιον ἔχει ἐκδώσει πρὸς τοὺς Ἑκπαιδευ-
 τικοὺς λειτουργοὺς ~~ἐκ τῆς τεύξεως~~ ἐπ' ἐνίσχυσιν ^{τοῦ} αὐτῆς.
 Ἄν χρεῖνη τις ἐκ τῶν ἀξίας τῶν μέχρι τοῦδε
 ἐκδοθέντων τευχῶν τοῦ περιοδικοῦ τούτου, ἔτι δὲ ἐκ
 τῆς προαιρέσεως, ἣτις καὶ τὸν ~~ἐξ~~ ἐκδόστην καὶ τοὺς
 συνεργάτας αὐτοῦ διαπνέει, εὐρίσχει δικαιολογημένην
 πᾶσαν ἐνέργειαν ὑπὲρ τῆς διαδόσεως καὶ ἐνίσχυσεως
 αὐτοῦ. Εἰς τοὺς Ἑκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς θὰ εἶναι
 ἰδιαιτέρως ὠφέλιμος ἡ ἀνάγνωσις τοῦ περιοδικοῦ τού-
 του, διότι δι' αὐτοῦ θὰ γνωρίσῃ καλλίτερον μέγα
 καὶ πολύτιμον τμήμα τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, τῆς ὁ-
 ποίας τὰς ἀνάγκας ὀφείλουσιν ἐκάστοτε νὰ γινώσκου-
 σιν ὅσον οἷόν τε ἄριστα, ἂν πρόκειται σκοπίμως κα-
 ἐθνωφελῶς ~~καὶ~~ ἀληθῶς νὰ ἐργάζωνται »

Τὸ Ἑκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ὁμοφώνως ὑποβάλλει
 τὴν παράκλησιν εἰς τὸ Σὸν Ἰπουργεῖον τῆς Παιδείας
 ὅπως εὐαρεστοῦμενον συστήσῃ δι' ἐγκυκλίου εἰς τοὺς
 Ἑκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐνίσχυ-
 σιν τοῦ περιοδικοῦ « Νεὰ Χώρα » ὡς ὠφελίμου εἰς
 τὸ ἔργον αὐτῶν.

4cv) 'Ο 'Εκπαιδευτικός Σύμβουλος Ι. Σκουτερόπουλος άναγ-
γίνωσκει τήν κατωτέρω εισήγησίν του περί του βιβλί-
ου Κωνστ. Ι. Αάβδα, καθηγητοῦ τῆς Μουσικῆς τοῦ Δι-
δακκαλείου Τριπύλεως » 44 καιδαγωγικά τραγούδια φγια
τά κατώτερα καί τά άνωτερα σχολεία»

» 'Εν τῷ βιβλίῳ τούτῳ δέν παρουσιάζεται εργασία
δικαιουμένη νά τύχη συστάσεως παρά τοῖς εκπαιδευ-
τικοῖς λειτουργοῖς. Σημειοῦμεν τά ἐξῆς ἐν συντόμῳ.

1) 'Εκ τῶν έννέα θρησκευτικῶν ἄσμάτων τά περιεσό-
τερα εἶναι εἰλημένα ἐξ ὑπάρχοντος βιβλίου τοῦ μου-
σικοῦ Ι. Σακελλαρίδου ὡς ὁμολογεῖ καί ὁ συγγραφεύς,
καί διὰ τοῦτο οὐδεμίαν οὔτος ἀξίωσιν ἰδίως καλλιερ-
γίας ὀφείλει νά ἔχη ὡς πρός αὐτό.

2) 'Εκ τῶν μελωδιῶν τῶν ἀναγραφομένων ὡς συνθέσεω
τοῦ συγγραφεύς, τινές εἶναι συνθέσεις ἄλλων μουσικῶν
διεσκευασμέναι δέ συνήθως ἐπί τό χειρόν. Οὕτω ἐν τῇ
ὑπ' ἀριθμ. 14 ἄσματι » τό ἀηδόνι » ἀντιγράφεται μουσι-
κόν θέμα ἐκ τοῦ ᾠσματος τοῦ Λημπελέτ » τά εὐζωνάκια
καί ἐν τοῖς ὑπ' ἀριθμ. 16, 20, 41 καί ἄ. ᾠμασιν εὐ-
κολα ἀναγνωρίζονται γνωστά μουσικά θέματα ἄλλων
συνθετῶν.

3) Μελωδίαι ἄξιαι λόγου ελάχισται ὑπάρχουν ἐν τῷ
βιβλίῳ. Τινές τῶν ἄλλων μελωδιῶν ἐν μέρει μόνον εἶ-
ναι καλά κ. χ. μόνον ἐν τῇ ἀρχῇ, οὐχί δέ καί δε-
περί τό μέσον ἢ τό τέλος (Βλ. ἄσμα 22) Ἐν τισιν ἄ-
σμασιν ἡ μουσική δέν συμφωνεῖ πρός τήν ποιήσιν
(ὡς ἐν ἄσμ. 41) ἢ δέν εἶναι ἀνάλογος πρός τό ὕψος
τῶν ἰδεῶν τοῦ ποιήματος (ὡς ἐν ἄσμασιν 31)

4) Δέν ἀπεδόθη πάντοτε ἡ δέουσα προσοχή εἰς τήν

ρυθμικὴν διαίρεσιν τοῦ μουσικοῦ μέρους τοῦ ᾠσματος
(Βλ. ᾠσματα 19 καὶ 24)

5) Δέν ἐλήθη πάντοτε ἡ ἱκανότης καὶ ἡ ἔκτασις τῆς
καιδικῆς φωνῆς (Βλ. ~~ἔκτα~~ ᾠσμα 23)

6) Καὶ λάθη τινὰ ἁρμονικὰ ἐν τῇ χωροδίῳ διέφυγον
τὴν προσοχὴν τοῦ συγγραφῆως "

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον δέν προτείνει νά γίνῃ
εὐστάσις τοῦ βιβλίου τοῦ Κωνστ. Γ. Λάβδα " 44 παιδα-
γωγικὰ τραγούδια γιὰ τὰ κατώτερα καὶ τὰ ἀνώτερα
σχολεῖα.

5ον) Ἔχον ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1213 πρωτοκύλλου Ἐκπαι-
δευτικοῦ Συμβουλίου ἔγγραφον τοῦ Ἰπουργείου Παι-
δείας, δι' οὗ διαβιβάζεται τὸ ὑπ' ἀριθμ. 2673 ἔγγραφο
τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας μετ' ἀποσπάσματος
τῆς θπ' ἀριθμ. 548/1429/ πράξεως αὐτοῦ, ἐν ᾗ περιέ-
χεται ἔγκρισις τοῦ ὑποβληθέντος αὐτῷ σχεδίου Διατάγ-
ματος " κερὶ διδασκαλίας τῆς Ἰγυεινῆς εἰς τὰ σχολεῖα
τοῦ Κράτους " εὖν τῇ παρατηρήσει, ὅτι ἡ ~~ἡ~~ διατάξι-
σις αὐτοῦ δέον νά μεταβληθῇ, ὥστε αἱ διατάξεις
αὐτοῦ νά μὴ ἔχουν ~~ἐπιβαρυντικὰ~~ συμβουλευτικὸν χαρα-
κτῆρα, ὅστις δέν προσήκει ἐν σχέσει πρὸς τὸ περι-
εχόμενον νόμων καὶ διαταγμάτων.

2) ~~Ἔτι~~ Ὅτι ἡ δημοσίευσις τοῦ Διατάγματος τούτου
δέν ἐπέλγει, ῥυθμισθέντος τοῦ ζητήματος τῆς διδασκα-
λίας τῆς ὑγυεινῆς διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

3) Ὅτι εἶναι ὀρθόν νά συσχετισθῇ καὶ τοῦ μαθη-
ματος τούτου τὸ πρόγραμμα μετ' ὅλον πρόγραμμα τῶν
σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἀποφασίζει νά ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν κερὶ καταλλή-

λου διατυπώσεως τοῦ διπλάματος » περί διδασκαλίας
τῆς ὑγιεινῆς εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους, ἵνα συσχέ-
τιση τοῦτο μέ τὸ διάταγμα τοῦ ὅλου προγράμματος
τῶν σχολείων ἡδῆς Ἐκπαιδευσεως.

6ον) Διὰ τῶν δι' ἀριθμ. 61041 καὶ 66521 ἐγγράφων τοῦ

Εὐν Ἰπουργείου Παιδείας διεβιβάσθη πρὸς τὸ Ἐκπαι-
δευτικὸν Συμβούλιον αἴτησις τοῦ Ἀναστ. Καραλαμπο-
πούλου μετὰ βιβλίου ἐπιγραφομένου » ἡ ὑγιεινὴ τοῦ
σχολείου καὶ τοῦ σπιτιοῦ» ἵνα γνωμτευθῆ, ἂν τὸ βι-
βλίον τοῦτο εἶναι κατάλληλον νά χρησιμεύσῃ ὡς ἡ-
νάγνωσμα ἐλεύθερον διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν ἀνωτέρων τά-
ξεων τοῦ δημοτικοῦ σχολείου.

Τὸ βιβλίον τοῦτο σιγασίμενον ἐξ 26 σελίδων μι-
κροῦ σχήματος εἶναι συντεταγμένον κατὰ κεφάλαια σύν-
τομα. Ἄρχεται ἀπὸ τοῦ σχολείου, ἐξετάζει τοὺς ὑγιει-
νοὺς ὅρους ἀναικοδομήσεως τοῦτου, ὁμιλεῖ περί ἀε-
ρέωστος ἀερισμοῦ αἰθουσῶν παραδόσεως, περιγράφει
τοὺς ὅρους, αἵτινες δύνανται νά προσταθῶσσι τὴν
ὑγείαν τοῦ ἀτόμου καὶ ἰδιαίτερος τῆς κεφαλῆς, τῶν αἰ-
σθήσεων, τοῦ νευρικοῦ συστήματος, τοῦ πνεύματος κ.λ.π.

Ἐἰσέρχεται εἰς τὰς ὑγιεινὰς συνθήκας τῆς κατοικίας
ὁμιλεῖ περί κροσαντολισμοῦ καὶ ἀερισμοῦ, φωτισμοῦ
ταύτης. Ἐξετάζει τὰ ἐνδύματα, τὰς τροφὰς τῶν ὑγιῶν
ἢ ἀσθενῶν ἀτόμων, νέων ἢ γερόντων, καὶ τονίζει τὰ
ἐλεύθερα ἐποτελέσματα τοῦ ἀλκοολισμοῦ. Δίδει παραγ-
γόμενα ὑγιεινὰ τῆς τε σωματικῆς καὶ πνευματικῆς
ἐργασίας. Κάνει λόγον περί καθαρσιότητος καὶ τῆς σημα-
σίας ταύτης διὰ τὴν ὑγείαν ἐν γένει καὶ ὁμιλεῖ περί
ἐπιδημιῶν τινῶν καὶ τοῦ τρόπου τῆς κατακολεμήσεως

αὐτῶν ὡς καὶ ἀπερὶ τῶν περὶ προχείρων στοιχειωδῶν ἀ-
κολουμαντικῶν μέσων.

Τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ
εἶναι ἀνάλογα τοῦ τίτλου καὶ τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν προ-
ορίζεται, νὰ χρησιμεύσῃ δηλ. ὡς ἀνάγνωσμά τι μικρῶν
καὶ μεγάλων γνωρίζοντων ἀπλῶς ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν.

Ἔχει ὅσως ἀτελείας τινὰς καὶ θὰ ἤδύνατο νὰ ἐξ-
ἐπικριθῆ ἔν τισι σημείοις αὐτοῦ, ἐξεταζόμενον ἀπὸ
αὐστηρᾶς ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως, τὰς ἀτελείας ὅμως ταύ-
της πρέπει νὰ παρίδῃ τις λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ
σκοποῦ, δι' ὃν προορίζεται καὶ δυσχερειῶν, ἅς πάντοτε
παρουσιάζει ἡ ἐκλαίκευσις ἐπιστημονικῶν γνώσεων.

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰ
ἀνωτέρω τὴν ἀνάγκην τῆς μεταδόσεως γνώσεων ὑγιεινῆς
εἰς τὰς λαϊκὰς τάξεις καὶ τὴν ἑλλειψίν βιβλίων τοῦ
εἴδους τούτου εὐρίσκει ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται βι-
βλίον εἶναι χρήσιμον καὶ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν μετά-
δοσιν τῶν γνώσεων ὑγιεινῆς, ἂν ἤθελε παραδοθῆ εἰς
τὰς χεῖρας τῶν μαθητῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεων τοῦ δη-
μοτικοῦ σχολείου ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα καὶ γνωματεῖ-
αι ~~ἀναγνώσματα~~, ὅτι δύναται τὸ Ἔρον Ἰκουρ-
γεῖον νὰ συστήσῃ τὸ βιβλίον Ἰγυεινῆ τοῦ σχολείου
καὶ τοῦ σκιτιοῦ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοτικῶν σχολεί-
ων Θεσιώτιδος Ἀν. Χαραλαμποπούλου ὡς ἐλεύθερον ἀνά-
γνωσμα διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν δύο ἀνωτέρων τάξεων
τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, διότι ~~ἔχει~~ ~~ἑλλειψίν~~ ~~βιβλίων~~ ~~τοῦ~~ ~~εἴδους~~ ~~τῶν~~ ~~ἀνωτέρων~~ ~~τάξεων~~ ~~τοῦ~~ ~~δημοτικοῦ~~ ~~σχολείου~~, διότι ~~ἔχει~~ ~~ἑλλειψίν~~ ~~βιβλίων~~ ~~τοῦ~~ ~~εἴδους~~ ~~τῶν~~ ~~ἀνωτέρων~~ ~~τάξεων~~ ~~τοῦ~~ ~~δημοτικοῦ~~ ~~σχολείου~~, διότι
περιέχει γνώσεις ὑγιεινῆς χρήσιμους καὶ ἀναλόγους
πρὸς τὴν ἀντιληπτικὴν αὐτῶν δύναμιν.

7ον) Διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 26115 διαταγῆς τοῦ Σου Ἰγούρ-
 γεφου πρωτοκολληθείσης ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τοῦ Ἐκπαι-
 δευτικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὸν ἀριθμ. 4540 (1929) δις-
 βιβάσθη ἀντίτυπον διατριβῆς τοῦ φυσικοχημικοῦ Ἐπι-
 μαχοκοιοῦ Δημ. Κωτσπεύλου ὑπὸ τὸν τίτλον « ἐξέλιξις
 καὶ τελευταῖαι πρόοδοι τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν » μὲ
 τὴν ἐντολήν νά ἐκφέρῃ τὸ συμβούλιον γνώμην ἐπί
 ζητουμένης συστάσεως τούτου εἰς τὸ προσωπικόν καὶ ἐν-
 τοὺς μαθητάς τῶν σχολείων τῆς ἰδέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ διατριβὴ αὕτη ἀποτελουμένη ἐκ 38 σελίδων στή-
 ματος 16 ἀποτελεῖται ἀπὸ 2 μέρη . I ἐξέλιξις καὶ τε-
 λευταῖαι πρόοδοι τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, II τὰ προσέ-
 φερον ἢ φαρμακευτικῇ εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας.

Τοῦ βιβλίου προηγείται ὁ πρόλογος τοῦ συγγραφέως,
 ἐν ᾧ φέρεται ὅτι « αἱ φυσικαὶ ἐπιστήμαι εἶναι τὸ
 σῆμα τοῦ μορφωμένου κόσμου » Ἀκολουθεῖ ὡς πρῶτον
 κεφάλαιον « ἡ διαίρεσις τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν » ἐν ᾗ
 λέγεται ὅτι « τὰ περιβάλλοντα ἡμᾶς σώματα ἐξεταζόμε-
 να ὑπὸ τῆν ἔννοιαν τοῦ κοιοῦ καλοῦνται φυσικὰ σώ-
 ματα, ὑπὸ τῆν ἔννοιαν δὲ τοῦ κοδοῦ Μαθηματικὸν σώματ
 ὅτι αἱ φυσικαὶ ἐπιστήμαι διαιροῦνται α) εἰς φυσιο-
 κοστογραφικὰς ἢ φυσικογραφικὰς ἐπιστήμας καὶ β*) εἰς φ
 σικὰς ἐν ἐπομένῳ κεφαλαίῳ ὑπὸ τῆν ἐπιγραφὴν « Α' φυ-
 σικοῖστορικαὶ ἐπιστήμαι ἐπὶ λέξει » τὰς ἀναφέρουσαν σκι
 αγραρικῶς, ἵνα ἀσχοληθῶμεν περισσότερο μὲ τὰς κυρί-
 ως φυσικὰς ἐπιστήμας, αἵτινες εἶναι αἱ ἐσημειωμέναι
 ἐπὶ τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐπιστήμαι »

Ἐν τῇ ἀπαριθμήσει δὲ τούτων λέγεται ἐν σελ. 7
 « II Γεωγραφία (φυσικὴ καὶ ἱστορικὴ) ἧτις ἐξετάζει

ειδικώς τὰ διάφορα μέρη τὰς κλιματολογικὰς αὐτῶν συνθήκας καὶ τὸ ὕψρον περιβάλλον τῆς γῆς.

II Ἡ Ὀρυκτολογία. ἐξετάζει τὸν ὀρυκτὸν κόσμον καὶ ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο κλάδους α') τὴν Κρυσταλλογραφίαν, ἥτις ἐξετάζει τὴν κρυσταλλικὴν ὕλην, καὶ β') τὴν συστηματικὴν ὀρυκτολογίαν, ἥτις ἐξετάζει τὰ διάφορα ὀρυκτὰ ὡς πρὸς τὴν χημικὴν αὐτῶν εὐστασίαν.

Ἐν ἐτέρῳ κεφαλαίῳ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν " Β' αἱ κυρίως φυσικαὶ ἐπιστῆμαι " ἐν σελίδι 7 λέγεται περὶ τῆς φυσικῆς καὶ χημείας ἐπὶ λέξει " τὰ ὅρια τῶν δύο τοῦτων ἐπιστημῶν δὲν καθορίζονται, καθόσον ὑπάρχουν σώματα μετέχοντα φυσικῶν καὶ χημικῶν ἰδιοτήτων καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ κατατάξωμεν ταῦτα εἰς τὴν μίαν ἢ τὴν ἐτέραν τοῦτων "

Περαιτέρω εἰς 16 σελίδας ἐκτίθενται αἱ θεωρίαι αἱ τινες ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ ἐντεῦθεν οἱ νόμοι περὶ εὐστάσεως τῆς ὕλης, ἡ ἐπίλυσις τοῦ προβλήματος τοῦ σωμακτος, ἡ γνῶσις τοῦ ἐλαχίστου ἢ νοητῆς ἰδέας τοῦ ἀκείρου ἢ μεταστοιχείωσις τῶν μετὰ τῶν ἄλλων ἡ θεωρία τοῦ *Einstein*, δι' ἣν ἀπειροῦνται 7½ στίχοι, ἐφαρμογαὶ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τέλος προσφώνησις τοῦ συγγραφέως πρὸς τοὺς ἀφιερωθέντας τὴν ζωὴν των ὑπὲρ τῆς προόδου τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.

Ἐν τῇ Β' τέλος μέρει τονίζεται ἡ θέσις τῆς φαρμακευτικῆς μεταξὺ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.

Τὸ θέμα, ὅπερ ἐπεχείρησε νὰ ἀναπτύξῃ ὁ συγγραφεὺς τῆς ἀνωτέρω διατριβῆς, εἶναι ὄντως μεγάλης σπουδαιότητος ἀλλ' ἔλλειψις ἐκτάσεως ἀναλόγου πρὸς τὴν σπουδαιότητα, ἀκριβείας ἐπιστημονικῆς καὶ σαφηνείας.

περιορισμούς εἰς ἀπλὴν ἀπαρίθμωσιν τῶν ἐφευρέσεων καὶ εἰς ἀπλὴν παραχρῆν ἐννοιῶν καὶ νόμων διὰ γωνιακῶν καὶ ἀορίστων ἐκφράσεων ἐνισχυῶ ἀνακειμένων καθιστῶσι τὸ βιβλίον, ἂν μὴ τί ἄλλο, περιττόν μὲν διὰ τὴν δημοδιδασκαλίαν, ἄχρηστον δὲ καὶ ἀκατανόητον διὰ τὸν μαθητὴν, οὗτινος τὸ διαφέρειν οὐδαμῶς δύναται νὰ διεγερθῆ διὰ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ βιβλίου βιβλίου τούτου.

Ἔνεκα τῶν μειονεκτημάτων τούτων τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον γνωματεύει, ὅτι τὸ βιβλίον τοῦ Δημ. Κοτσοπούλου ὑπὸ τὸν τίτλον « ἐξέλιξις καὶ τελεσιτεταῖαι πρόοδοι τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν » δὲν κρέκει νὰ τύχη εὐστάσεως πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς καὶ μαθητὰς τῶν σχολείων.

8ον) ἔχον ἕκ' ὄψει τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 41353 ἐπισημειωτικῶ ἔγγραφου τοῦ Σου Ἐπιμετροῦ διαβιβασθεῖσαν αἴτησιν τοῦ Δημ. Κωνσταντινοπούλου, δημοδιδασκάλου καὶ πτυχιούχου ~~αἰ~~ τοῦ τεχνικοῦ διδασκαλείου δι' ἧς ζητεῖ, ὅπως ἢ ὑπ' αὐτοῦ συνῆρθῃσα πραγματεία δι' ὑπὸ τὸν τίτλον « Μεθοδικὴ διδασκαλίαι Ἰχνογραφίας κατὰ τὸ νόον σχολεῖον ἐργασίας » εὐστηθῆ εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῆς δημοτικῆς καὶ Μέσης ἐκπαίδευσως καὶ δι' αὐτῶν εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους καὶ διδασκάλους τῆς ἰχνογραφίας, ἀποφασίζει νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὸ Σου Ἐπιμετρεῖον, ὅτι δὲν θὰ ἐδυσκολεύετο νὰ προτείνῃ εἰς αὐτό, ὅπως παράσχῃ τὴν ζητούμενην εὐστάσιν διὰ τὸ περὶ οὗ κρέκεται βιβλίον, τοῦ ὁποῦ ἢ ἀνάγνωσις δὲν θὰ ἦτο ἀνωφελῆς ἀπὸ οὐσιαστικῆς καὶ πρακτικῆς ἀπόψεως εἰς πολλοὺς τῶν διδασκόντων τὴν Ἰχνογραφίαν ἂν δὲν περιεῖχε πολλὰ γραμματικά καὶ συντα-

κτικὰ σφάλματα στίξεως, καὶ ἂν ἐν γένει εἶχε κατα-
βληθῆ ἢ προσήκουσα προσοχὴ εἰς τὴν γλωσσικὴν διατύ-
πωσιν τοῦ περιεχομένου τοῦ.

9ον) Ἐχον ὑπ' ὄψει τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 4970 ἐγ-
γράφου τοῦ Σοῦ Ἰπουργείου διαβιβασθεῖσαν αἰτησὶν
τοῦ κ. *Α Τάκη *Αθαν. Μπέου καθηγητοῦ, δι' ἧς ζητεῖ
ὅπως τὸ ὑπ' αὐτοῦ φιλοκνηθέν ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον
» Βοήθει σαυτὸν » συστηθῆ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης
Ἐκκαίδεύσεως, ἀποφασίζει νά γνωρίσῃ εἰς τὸ Σοῦ Ἰ-
πουργεῖον, ὅτι δύναται νά συστήσῃ εἰς τὰς ἐπιτροπὰς
τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκκαίδεύσεως τὴν προμήθειαν
ἀντιτύπων τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἔργου διὰ τὰς μαθη-
τικὰς βιβλιοθήκας μετὰ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ ἀνάγκη
τοῦ βιβλίου τούτου ἠμπορεῖ νά συντελέσῃ εἰς τὴν ἀ-
νύψωσιν τῆς ἠθικῆς δυνάμεως τῶν μαθητῶν.

Ὁ Πρόεδρος	Τὰ Μέλη		
Ι. Ρωμανός	ἑκτακτα	Τακτικά	Αἰρετά
	Δ. Μ. Καραλά	Δ. Τσαμασφύρος	Δ. Μισορλῆς
	Δ. Σάββος	Δ. Σάββος	Δ. Δοσκάς
Α: Ἀλεβιζάτος	Ι. Χαντέλης	Θ. Παρασκευόπουλος	
	Δ. Λάμπας	Ι. Σκουτερόπουλος	
	Δ. Σουχλέρης		
		10 Διευθυντὴς τῶν Γραφείων	
		Δ. Νικητάκης	

*Ακριβές Ἀντίγραφον
ἐν Ἀθήναις τῇ Μαΐου 1930
Ὁ Διευθυντὴς τῶν Γραφείων

